

சுற்று சுற்றுதூசு

Clearians

அஸ்ஹாஜ் M.I.M. மீரா வெவ்வை

1917/1918

with the best Compliments
of the Author
V. S. S. S.

இறுதி இறைதூதர்

அல்ஹாஜ் M. I. M. மீராலெம்பை
(ஒய்வுபெற்ற பிரதம கல்வியதிசாரி)

“இறுதி இறைதூதர்”

- நூலாசிரியர் : அல்ஹாஜ் எம். ஐ. எம். மீராலெப்பை
அச்சகம் : சென் லோசப் கத்தோலிக்க அச்சகம்,
மட்டக்களப்பு.
முதற் பதிப்பு: அக்டோபர், 1994.
உரிமை : ஆசிரியருக்கு.
விலை : ரூபா 35/-.

“IRUTHI IRAI THOOTHAR”

- Author : Alhaj M. I. M. Meera Lebbe
(Rtd. Chief Education Officer)
First Edition: October 1994.
Printers : St. Joseph's Catholic Press,
Batticaloa.
Copyright : Author.
Price : Rs. 35/-.

“இந்நூலை இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து
இறைவனடி சேர்ந்துள்ள என் அருமைப்
பெற்றார்க்கு, சமர்ப்பிக்கின்றேன்.”

— நூலாசிரியன்.

தூதர் மதவழங்க கருமம் இவ்வாறு
பயன்படும் இவ்வாறு தூதர்
... கருமம் இவ்வாறு தூதர்
... கருமம் இவ்வாறு

உள்ளே ...

	பக்கம்
01. அணிந்துரை.	... vii
02. அறிமுகம் :	... ix
பகுதி I :	
அடிப்படைக் கருவூலங்கள்	... 01
பகுதி II :	
இறுதி இறைதூதரவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்	... 29
பகுதி III :	
இறுதி இறைதூதரவர்களின் மஹாத்மியம்	... 63
பகுதி IV :	
இறுதி இறைதூதரவர்கள் அருளிய அமுத வாக்குகளில் ஒரு நூறு	... 75

... m 2 1 2

10

10

10

10

I 200

10

...

II 200

10

...

III 200

10

...

VI 200

10

...

கிழக்கிலங்கை அரசுக் கல்லூரியின் அதிபர்
அல்ஹாஜ் மௌலவி எஸ். எச். ஆதம்பாவா, (மதனி) B. A.

அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர்-ரஹீம்.

சிறந்த கல்விமானும், சாய்ந்தமருது ஜும்ஆப் பள்ளி வாசல் நம்பிக்கையாளர்களைத் தலைவருமான அல்ஹாஜ் எம். ஐ எம். மீராலெவ்வை அவர்களால் எழுதப்பட்ட "இறுதி இறைதூதர்" எனும் இந்நூல் வாசகர் இதயங்களை இலகுவில் கவர்ந்திழுக்கும் வகையில், நூய தமிழில், எளிய நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம் பகுதியில் இந்நூலின் நாயகரான நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கையும், அதனைத் தொடர்ந்து அவர்கள் பற்றி அல்குர்ஆனும், அறிஞர் பெருமக்களும் எடுத்தோதும் சான்றுகளும், இறுதிப்பகுதியில் ஏந்தல் நபி (ஸல்) அவர்களின் பொன்மொழிப் பூங்காவிலிருந்து ஒருநூறு மலர்களும் மணம் பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன.

நூலை வாசிக்கும்போது இஸ்லாமிய வரலாற்றில் நூலாசிரியருக்குள்ள புலமையும், ஆற்றலும் பளிச்சிடுவதுபோல், மாநபி (ஸல்) அவர்கள்மீது அவர்களுக்கிருக்கும் அன்பும், பாசமும் பீறிட்டுப் பாய்கிறது.

"அறிவும் உணர்வும்" என்ற நூலின்மூலம், அல்குர்ஆனிலும் அதன் விரிவுரை நூல்களிலும் தனக்கிருந்த அறிவாற்றலை வெளிப்படுத்திய நூலாசிரியர், இந்நூலின்

மூலம், ஹதீஸ் கலையிலும், இஸ்லாமிய வரலாற்றிலும் தனது அறிவாற்றலுக்கு முத்திரை பதித்துள்ளார்.

ஒவ்வொரு இஸ்லாமியனும் தனது மார்க்க வரலாறு பற்றி அறிந்திருக்கவேண்டிய மிக அவசியமான விடயங்களைத் தொகுத்து எழுதியதன்மூலம், தமிழ்பேசும் நல்லுலகிற்குப் பாரிய சேவையொன்று இந்நூல் மூலம் கிடைத்துள்ளது. இவ்வளவாவது தமது சமய வரலாறு பற்றி ஒரு முஸ்லிம், அறிவு பெறாமல்விடுவது வெட்கப் படவேண்டியதாகும்.

எனவே, தான் வாழும் சமுதாயத்துக்கு, தான் பேசும் மொழியில் அல்ஹுஜ் மீராலெவ்வை அவர்கள் ஆற்றியுள்ள சேவை காலத்தால் அழியாமல் நிச்சயம் நின்று நிலவக்கூடியது.

வல்ல அல்லாஹ் அன்னாரது ஆயுளை நீடித்து மேலும் பல நல்ல ஆக்கங்களை இஸ்லாமிய உலகுக்கு வழங்க உதவுவானாக.

மௌலவி எஸ். எச். ஆதம்பாவா,
(மதனி)

கிழக்கிலங்கை அறப்புக்கல்லூரி,
அட்டாளைச்சேனை.

27-04-1992.

அறிமுகம்

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருநாமம்கொண்டு ஆரம்பிக்கின்றேன்.

அகிலமும் அகிலத்திலுள்ள யாவும், காலம், இடம், சடத்துவம், உருவம், வரையறை முதலான மனிதகணிப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட எல்லாம் வல்ல இறைவனால் ஆக்கப்பட்டு, இயக்கப்பட்டு, பரிபக்குவப்படுத்தப்பட்டு வருவதாகும். இப்பிரபஞ்சத்தின் எல்லையில்லா சக்தனும், ஏக அதிபதியுமான பூரண வியாபி, நித்திய இறைவன், மனித இனத்தை, எல்லா இன ஜீவராசிகளுள்ளும் தலைமையினமாகவும், இவ்வுலக வாழ்வை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பளிக்கப்பட்ட இறைவனின் இப்பூவுலகப் பிரதிநிதிபாகவும் இயக்கக்கூடியவாறு மனிதனை சிருஷ்டித்து, இங்கு குடியிருத்தி, இவ்வுலகின் கண்ணுள்ள யாவையும் அம்மனிதனுக்காகவே படைத்துள்ளான்.

அளவிலா அன்பும் நிகரில்லாக் கருணையுமுடையோனான அருள்மிக்க இறைவன், மனித இனம் ஷைத்தானியத்திற்கு இலக்காகி, உண்மைக்குப் புறம்பான கேடான வாழ்க்கை வழிமுறைகளைக் கைக்கொண்டு, நிரந்தரத் தண்டனைக்கும், துயரங்களுக்கும் ஆளாவதைத் தவிர்த்து, உண்மையான மார்க்கங்களை மேற்கொள்ள அநுகூலமாய் வழிகாட்டிப் போதனை செய்வதற்காக, காலத்துக்குக்காலம், தேசத்துக்குத்தேசம், சமூகத்துக்குச்சமூகம், தேர்ந்தெடுத்த மனிதப்புனிதர்களான நபிமார்களை இறைதூதர்களாக உலகிற்கு அனுப்பிவந்துள்ளான். இவ்விய திறங்களையும், உத்தம குணநலன்களையும், சிறப்பான பண்புகளையும், அறநெறி வாழ்க்கையையும் அணிகலன்களாய்க் கொண்ட பல்லாயிரம்

தூதுவர்கள் வாயிலாக, அருள்மிகு அல்லாஹ், மனிதர்களுக்குத் தொடர்ந்து, வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டியுள்ளான். இறைதூதர்கள், மனித இனத்தைச் சேர்ந்த புனிதர்களாயினும், பரிசுத்தத்தன்மையும், நிறைதகவாவும், பக்குவமும், தெய்வீக வெளிப்பாடுகளும் அருளப்பட்டவர்களாவர்.

மனித இனமுதல்வர் நபி ஆதம் (அலைஹி) அவர்கள் தொடக்கம் இறுதி இறைதூதர் நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் ஈறாக சுமார் ஒரு இலட்சத்து இருபத்து நான்காயிரம் இறைதூதர்கள் உலகில் தோன்றியுள்ளனரெனச் சொல்லப்படுகின்றது. இறைதூதர்கள் யாவரும் உலகில் தோன்றிய பல்லாயிரக்கணக்கான மனித சமூகங்களுக்கு: அவ்வப்போது, அந்தந்த மனித சமூகங்களிலிருந்து இறைவனால் தேர்ந்தெடுத்தனுப்பப்பட்ட வாழ்க்கை வழிகாட்டிகளே தவிர, வணக்கத்துக்குரியவரல்லர். மனிதவர்க்கத்தினதும், ஏனைய சிருஷ்டிகளினதும் சிருஷ்டிகர்த்தாவான எல்லாம் வல்ல ஏக இறைவனே, யாவரினதும் வணக்கத்துக்குரியோன். எனவே, சிருஷ்டிகர்த்தாவான இறைவனுக்கும், அவனின் அதி உயர்ந்த சிருஷ்டியாகிய மனிதனுக்குமிடையேயுள்ளது நேரான தனித் தொடர்பாகும்.

நிரந்தரமற்ற இப்பூவுலகு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின்பின் முடிவுற்று, அனைவரும் உயிர்ப்பித்தெழுப்பப்பட்டு விசாரணைக்குட்படுத்தப்படுவர். அவரவர் வாழ்க்கையின் விளைப்பயனுக்கேற்ப, நித்திய மறுமையின் சுவர்க்கத்திலோ அல்லது நரகத்திலோ இருத்தப்படுவர்.

மனித வரலாற்றில் தோன்றிய சகல இறைதூதர்களின் வாயிலாக அனுப்பப்பட்ட வாழ்க்கை வழிகாட்டல்களுக்கும், மேற்படி உண்மை தலையாய அடிப்படையாய் அமைந்திற்று. அவ்வழிகாட்டல்கள், பொதுவாக,

இப்படித்தான் வாழவேண்டுமென்று, வாழ்க்கைக்கு வழி காட்டிற்று. இறுதியாக, எக்காலத்திற்கும், அகில உலக மாந்தருக்கும் உரிய பொதுமறையாக, முன்னர் அருளப் பட்ட வேதங்களின் சாராம்சத்தை உள்ளடக்கிய நிறைவேதமாக இஸ்லாம், இறுதி இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் வாயிலாக அருளப்பட்டிற்று. அதன் வேதநூல் திருக்குர்ஆன்; அவ்வேதம் "புர்கான் வேதம்" என்றும் அழைக்கப்படுவதாகும்.

மனிதன், தன்னை முற்றாக இறைவனின் திட்டத்திற்கும் சங்கற்பத்திற்கும் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென, இஸ்லாம் எதிர்பார்க்கின்றது. மனித ஆத்மாவின் உன்னதமான செயற்பாடு, உண்மையை உணர்ந்து அதை நிலைநிறுத்தி வாழ்வதாகும் அத்துடன், தான் வாழும் சமூகத்தில், கருமங்கள், நீதியாயும் நேர்மையாயும் நடைபெற உதவி நின்றல் அவசியமாகும்.

இறைவனால் அருளப்பட்ட திருக்குர்ஆன்மூலமும், அதற்கு ஆதார விளக்கமாக இறுதி இறைதூதரவர்களால் அருளப்பட்ட ஹதீஸ்மூலமும் போதிக்கப்படும் நற்செயல்களை நிறைவேற்றியும், ஏனையோரும் நிறைவேற்ற அனுசரணையாயமைந்தும், தீய செயல்களிலிருந்து தவிர்த்துக்கொண்டும், தான் வாழும் சமூகத்தில் தீய சக்திகள் தலையெடுக்கத் தடையாயமைவதுமே, ஒரு முஸ்லிம், வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய குறிக்கோள்களாகும்.

'அதிகிறந்த அற்புதம்' எனப் போற்றப்படும் திருக்குர்ஆனை, அருமையான அரப்போதனையாலும், சீர்நிறைந்த சாதனையாலும், நிறைவாக நிலைபெறச் செய்து, தம் தூதத்துவப் பணியை வெற்றிசுரமாக நிறைவேற்றுகையில், இறுதி இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் பிரயோகித்த விளக்க உரைகளும், வழி

காட்டல்களும் 'ஹதீஸ்' என்ற பெயரில், திருக்குர் ஆணையடுத்த இரண்டாம் மூல அறநூலாகப் பேணப் பட்டுவருகின்றது. புனித குர் ஆனை முறையாகப் படித்துச் சரியாக வியாக்கியானஞ் செய்வதற்கவசியமான வெளிச்சத்தை 'ஹதீஸ்' வழங்கக்கூடியதாயுமுள்ளது.

எல்லாம் அறிந்த அல்லாஹ்வால் இறுதியாய், எல்லா மனிதருக்கும், எல்லாக் காலத்திற்கும் பொருத்தமான வேதமாக அருளப்பட்ட திருக்குர்ஆன் போதிக்கும் வாழ்க்கைத்திட்டம், மனித இயற்கையை அடிப்படையாய்க் கொண்டரைந்ததாகும். புற வாழ்வில் பல்வகையான மாற்றங்கள் நிழ்ந்தபோதிலும், மனிதனின் அடிப்படை இயற்கை, என்றும் ஒரேமாதிரியாகவே இருந்து வருகின்றது. மனித வாழ்க்கையில், மாற்றமில்லாதமைந்திருப்பவற்றிற்கும், மாற்றங்களுக்கிலக்காகி வருபவற்றிற்குமிடையில், ஒரு அழகிய சமநிலை (Balance) உண்டு. அடிப்படையான நியமங்கள், கொள்கைகள், தராதரங்கள், இயற்கை நிலைப்பாடுகள் முதலானவை மாற்றமடைவதில்லை; புற உலக உருவகங்கள்தாம், காலத்தால் மாற்றம்பெறக்கூடியன. இஸ்லாம், அவ்விருவகைத்தேவைகளையும் நிறைவு செய்வனவாகவே திகழ்கின்றது. நியமங்களை அத்திவாரமாய்க்கொண்டு, மனித சமூகங்கள், வாழ்க்கையில் மறுமலர்ச்சி பெற்று, இம்மை மறுமைப் பயன்களை நல்கக்கூடிய இயக்கமாகவே, இஸ்லாம், தன்னை நிறுவிக்கொண்டுள்ளது.

மனித இனம், இவ்வுலகில் வாழத்தொடங்கிய காலம் முதல் இற்றைவரை, வீஞ்ஞான ரீதியாகவும், அடிப்படை அமைப்பில் மாற்றம் பெற்றிருப்பதாகக் கூறமுடியாது. நாசரீசங்கள் தோற்றம்பெற்றும், அழிந்தொழிந்துமிருக்கின்றன; கலாசாரங்கள், வளர்ந்தும் குன்றியுமிருக்கின்றன; இராச்சியங்கள் உருவெடுத்தும் சிதைந்துமிருக்கின்றன. ஆனால், எங்கும் ஒழுங்குற

பகுதி I

அடிப்படைக் கருவூலங்கள்

மனித இனம் :

இம்மண்ணுலகை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பளிக்கப்பட்ட, இப்புவூலகில் இறைவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தலைமை இனமாக, அல்லாஹ், மனித இனத்தைப் படைக்கத் தீர்மானித்து, முதல் மனிதனான ஆதம் (அலைஹி) அவர்களை களி மண்ணிலிருந்து படைத்தான். முதல் மனிதனும் முதல் நபியுமான ஆதம் (அலைஹி) அவர்களுக்குத் துணையாக, முதல் மனிதப் பெண் ஹவ்வா (அலைஹி) அவர்களைப் படைத்தருளி, இருவரையும் சுவர்க்கத்திலிருத்தி, ஒரு குறிப்பிட்ட வீருட்சத்தின் கனிசளைத் தவிர்த்து, மற்றும் வீரும்பும் யாவையும் உண்டு சுகித்து வாழுமாறு பணித்தான்.

ஆதம் (அலைஹி) அவர்களுக்கு மலக்குகள் பணிதல் :

அல்லாஹ், ஆதம் (அலைஹி) அவர்களுக்கு, படைப்புக்களைப் பற்றியும், அவை இயங்கும் நிலைபற்றியும், நோக்கம், பொருள் பற்றியும் கற்றுக்கொடுத்தான். மலக்குகள் அறிந்துகொள்ளாத அறிவுஞானத்தையுடைய வராக ஆதம் (அலைஹி) அவர்களிருப்பதை, மலக்குகள்

முன்பதாக நிரூபித்துக்காட்டி, அல்லாஹ், மலக்குகள் யாவரையும், அவருக்கு சிரம்தாழ்த்தி மரியாதை செய்யுமாறு பணித்தான்.

இப்லிஸ், 'ஷைத்தான்' ஆகியமை :

எல்லா மலக்குகளும் இறைவன் ஏவலையேற்று ஆதம் (அலைஹி) அவர்களுக்குச் சிரம் பணிந்து மரியாதை செலுத்தினர். ஆனால், மலக்குகள் மத்தியிலிருந்த 'இப்லிஸ்' அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்குப் பணியாது, அவ்வாறு சிரம்தாழ்த்தாதிருந்தான். "என் கட்டளைப்படி நீர் ஏன் நடந்துகொள்ளவில்லை?" என்று அல்லாஹ் அவனை வினவியபோது, "யாஅல்லாஹ், என்னை நீ நெருப்பிலிருந்து படைத்தாய்; ஆதமைக் களிமண்ணிலிருந்துதான் படைத்தாய்; நான் அவரைவிட மேலானவன்" என்றான். இப்லிஸின் தற்பெருமையும், பொறாமையுமே, அவனை அல்லாஹ்வின் ஆங்குையை மீறி நடக்க வைத்திற்று. அதன் காரணமாக, இப்லிஸ், அல்லாஹ்வால் சபிக்கப்பட்டு, அன்றுமுதல் 'சாபத்துள்ளாக்கப்பட்டவன்' என்னும் பொருளில் "ஷைத்தான்" என அழைக்கப்படுகின்றான். அவன், அல்லாஹ்வால் சபிக்கப்பட்ட போது, "யாஅல்லாஹ், நான் அந்த முதல் மனிதன் காரணமாகவே உன் சாபத்துக்காளாயுள்ளேனாதலால், அந்த ஆதமும் அவரின் சந்ததியினரும் வாழும் காலம் எல்லாம், என்னையும் என் சந்ததியினரையும் வாழ வைத்திடு; அம்மனித இனத்தினரின் உடம்பிலும் உள்ளத்திலும் உட்சென்று, அவர்களை வழிகெடுக்கக்கூடிய சக்தியை, எனக்கும், என்சந்ததியினருக்கும் வழங்கிடு" என வேண்டினான். அதற்கு அல்லாஹ், "நீர் வேண்டிக் கொள்ளும் கால அவகாசம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், எனது ஏவல்களைப் புரிந்தும், விலக்கல்களைத் தவிர்த்தும், நேர்மையாக நடந்துகொள்ளும் எம் அடியார்களை, உம்மால் எதுவும் செய்ய முடியாது" எனப் பதிலிறுத்தான்.

மனித இனத்துக்கெதிரான ஷைத்தானின்
ஆரம்ப வஞ்சகத் திட்டம் :

மலக்குகளால் சிரம் தாழ்த்தி மரியாதை செய்யப் படும் அந்தஸ்தையடைந்து, சுவர்க்கத்தில் குடியிருத்தப் பட்டு சுகித்திருந்த முதன் மனித ஜோடியோடு கடும் பொறாமையும் பகைமையும் கொண்ட ஷைத்தான், அவர்களை அல்லாஹ்வின் கோபத்துக்கிலக்காக்கி சிறுமைப்படுத்த சூழ்ச்சி செய்தான். ஆதம் (அலைஹி) ஹவ்வா (அலைஹி), இருவருடனும் நட்புப் பாராட்டி நெருக்கமுற்று, அவர்களின் நப்பிக்கைக்குப் பாத்திரனாக நடித்து, அவர்களை விழித்து, "நீங்கள் எவ்வாறு மலக்குகளைப்போன்று, இறப்பில்லாது என்றென்றும் சுவர்க்கத்தில் வாழக்கூடியவர்களாகலாமென்பதை உங்களுக்குச் சொல்லட்டுமா?" என்றான். அவர்கள், எவ்வாறென வினவியபோது, "அது மிகவும் சுலபம், (விலக்கப்பட்டிருந்த மரத்தைச் சுட்டிக்காட்டி) அந்த மரத்தின் பழங்களைச் சாப்பிட்டால் போதும்" என்றான். அல்லாஹ் அதைக் குறிப்பிட்டு விலக்கியிருந்ததையும், ஷைத்தான் அவர்களின் பரம வைரியாகும், அவன் பற்பல வேடங்களில் வழிகெடுப்பான் என்றும், அல்லாஹ், எச்சரிக்கை செய்ததையும், மறந்தவர்களாக, அப்பழத்தைப் பறித்துச் சாப்பிட்டனர். உடனே அவர்களிருவரும் சுவர்க்கத்துக்குரிய உடைகளையிழந்து, தாங்கள் நிர்வாணமாயி நுப்பதை உணர்ந்தனர். மரங்களின் இலைகளைக்கொண்டு மர்மஸ்தானங்களை மறைத்தவர்களாக, தங்கள் குற்றத்தை உணர்ந்து மனம் வருந்தி அல்லாஹ்வின் மன்னிப்பை வேண்டி நின்றனர்.

மனித இனம் இம்மண்ணிலகில் வாழவந்த வரலாறு :

அல்லாஹ், அவன் கட்டளையை மீறிய ஆதம் (அலைஹி), ஹவ்வா (அலைஹி) இருவரையும் விழித்து பின்வருமாறு கூறினான். "இனிமேல் உங்களுக்கு சுவர்க்

கத்தில் இடமில்லை; நீங்களும், உங்களின் சந்ததியினர்களும், பூமியில் வாழ்வீர்கள்; அங்கு சில காலம் வாழ்ந்து மரித்து, அதன் பின்னர் என்னை அடைவீர்கள்; காலத்துக்குக் காலம், சகல மனித சமூகங்களுக்கும் தேர்ந்தெடுத்த மாமனிதர்களான தூதுவர்கள் வாயிலாக, என்னிடமிருந்து வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்குரிய வழிகாட்டல்கள் வந்து கொண்டிருக்கும்; அதன்படி நல்வழியில் வாழ்ந்து வெற்றிபெற்றோர் சுவர்க்கத்திலும், மாற்றமாக அதை மறுத்து ஷைத்தானிய வழிகளைப் பின்பற்றியோர் நரகிலும் இருத்தப்படுவர்." எனும் அறிவிப்போடு மனித இனத்தின் ஆதி அன்னையும், பிதாவும் இப்பூவுலகிற்கு அனுப்பப்பட்டனர். அவ்வாறு ஆதம் (அலைஹி) அவர்கள், பூமியில் முதலில் அடைந்த இடம் இவங்கையென்றும், ஹவ்வா (அலைஹி) அவர்கள், பூமியில் முதலில் அடைந்த இடம், செங்கடலின் கரையென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

கஃபாவின் தோற்றமும், அல்லாஹ்வின் மன்னிப்பும் :

ஆதம் (அலைஹி) அவர்கள், அக்காலை "பக்கா" என அழைக்கப்பட்ட மக்காவுக்குப் போகுமாறு அல்லாஹ்வால் பணிக்கப்பட்டார்கள். வெகு சிரமங்களைத் தாங்கி, நீண்ட பிரயாணத்தை மேற்கொண்டு, பலவாறாகத் துன்பப்பட்டு, இறுதியில் மக்காப் பள்ளத்தாக்கையடைந்தார்கள். அங்கு இறைவன் ஆணைப்படி, அல்லாஹ்வை வணங்கும் 'கஃபா' என்னும் முதலாவது இறை இடத்தைக் கட்டினார்கள். அதன்பின், 'அரபாத்' மலைக்குன்றில் நின்றவர்களாக, அல்லாஹ்வைத் தொழுது தம்தவறை மன்னித்தருளும்படி மன்றாடி தெளபாச் செய்தார்கள். அல்லாஹ், ஹவ்வா (அலைஹி) அவர்களை, பாவா ஆதம் (அலைஹி) அவர்களுடன், அரபாத் குன்றில், சேர்த்து வைத்தான். அவர்களிருவரும் அக்குன்றில் நின்றவர்களாக, அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து அதிசேய்து.

தாம் இழைத்த தவறைக்குறித்து மனம் வருந்தி, அழுது புலம்பி, தொழுது மன்றாடி, பாவமன்னிப்புக் கோரினார்கள். கருணைமிக்க அல்லாஹ், அவர்களின் தௌபாவையேற்று, அன்று அந்திப்பொழுது வேளையில் மன்னிப்பு வழங்கினான். அரபாத் குன்று அதன் பொருட்டு, இன்றும் “ஹஹ் மத்துடைய குன்று” என்று பொருள்பட “ஜபல்-இ-ஹமா” என அழைக்கப்படுகின்றது. இன்றும், ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றச் செல்லும் முஸ்லிம் மக்கள், ஹஜ் மாதத்தின் ஒன்பதாம் நாளில், அரபாத் குன்றில் தங்கி ஆதி-அன்னை பிதாவின் அந்நி ழ்ச்சியை நிறைவுகூர்ந்து, தொழுகை, துஆ, தௌபா முதலான இபாதத்துக்களிலீடுபடுதல், பிரதான ஹஜ்ஜுக் கடமைகளிலொன்றாய்க் கையாளப்பட்டு வருகின்றது.

மனித இனத்தின் முதற் சந்ததி :

மனித இனத்தின் முதற் தந்தை, ஆதம் (அலைஹி) அவர்களும், முதற் தாயார் ஹவ்வா (அலைஹி) அவர்களும், இவ்வுலகில் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களுக்கு, இரண்டு சூல்களில், ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு ஆணும், ஒரு பெண்ணுமாக, இரண்டுமுறை இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்தனர். முதல் இரட்டையின் ஆண் குழந்தையின் பெயர் ‘காபில்’ மற்ற இரட்டையின் ஆண் குழந்தையின் பெயர் ‘ஹாபில்’ அவர்கள் வளர்ந்து பருவ வயதையடைந்ததும், காபில், இரண்டாம் இரட்டையின் பெண்ணையும், ஹாபில், முதலாம் இரட்டையின் பெண்ணையும், மணந்து கொண்டார்கள்.

காபில், தந்தை போதித்த இறைவழியைப் பின்பற்றி, நல்லவராக வாழ்ந்து, அல்லாஹ்வின் நல்லருள்களைப் பெற்று, சிறப்பானவரானார். ஹாபில், முற்றும் மாறாக, கேடான ஷத்தானிய வழிகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்து, துஷ்டராகிய, சிறப்புற வாழ்ந்த காபி

லோடு பொறாமையும் பகைமையும் கொண்டு, அவரைக் கொன்றுவிட்டார். கொன்றதன்பின், தான் கொன்றதன் சகோதரனின் ஜனாசாவை என்ன செய்வதென்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. அல்லாஹ்வின் ஆணைப்படி, இரு மலக்குகள், இரு காக்கைப் பறவைகள் உருவில் தோன்றி, மண்ணில் அடக்கம் செய்வது பற்றி அறிவுறுத்தினார்கள்.

எனினும், ஹாபில், அல்லாஹ்வின் சாபத்துக்குள் னாகி, வேதனைமிதந்த தண்டனைகளையடைந்தார்.

**சந்ததிகளின் பொருக்கமும்,
ஷைத்தானிய வழிகேடுகள் பல்கலும் :**

நபி ஆதம் (அலைஹி) அவர்கள் இறைவனடி சேர்ந்து உலகில் பல சந்ததிகள் தோன்றிய பின்பு, மக்கள் தொகை, பலவாறாகப் பல்கிப் பெருகி, உலகின் பல திசை நிலப்பரப்புகளுக்கும் பரந்துசென்று வாழலாயினர். காலம் செல்லச் செல்ல, மக்களில் பெரும்பாலானோர், இறைவழியிலிருந்து பிறழ்ந்து, ஷைத்தானிய வழிகளைப் பின்பற்றி வாழலாயினர். கல்லிலும், மரத்திலும், பல வகையான சிலைகளைச் செய்து அவைகளைக் கடவுள்களென்று வணங்கிவரலாயினர்.

நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்கள் :

மனித இனத்தின் ஆதிபிதாவாகவும், நபியாகவுமிருந்து இப்பூவுலகில் நபி ஆதம் (அலைஹி) அவர்கள், மனித சமுதாயத்தை ஸ்தாபித்துத் தொடங்கி விட்டதையடுத்து, ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லையில் மக்கள் பெருகி ஷைத்தானியம் செறிந்திருந்தகாலை, அவர்களை நல்வழிப்படுத்த, அச்சமுதாயத்திலிருந்து, மாடனிதர் நூஹ் (அலைஹி) அவர்களை நபியாகத் தேர்ந்து, அல்லாஹ், தன் தூதராக அனுப்பிவைத்தான். நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்கள், இறைதூதை அம்மக்கள் மத்தியில்

எடுத்தியம்பியும், எச்சரிக்கை செய்தும், அம்மக்களை நல்வழிப்படுத்த, அவர்களின் நீண்ட ஆயுள்பூராக பகீரதப்பிரயத்தனங்கள் செய்து முயற்சித்தும், ஒருசிலர் மாத்திரம்தான் அவர்கள் போதித்த ஏகதெய்வக் கொள்கையையேற்றுப் பின்பற்றினர். பெரும்பாலானவர்கள், உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளாததோடு, ஏகதெய்வக் கொள்கைப் போதனைக்கும், அக்கொள்கையைப் பின்பற்றியோருக்கும் எதிராக வன்செயல்களிலிறங்கி, கடைசியாக, அவர்களைக் கொல்லவும் திட்டமிட்டனர்.

நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்கள், அதனால் பெரிதும் மனம் வருந்தி, அல்லாஹ்விடம் முறையிட்டு, பின்பு வருமாறு துஆச் செய்தார்கள். “யாஅல்லாஹ், இம்மக்கள் மிகக் கொடியவர்கள்; இவ்வளவு நீண்ட காலமாக, என்னால் முடிந்த எல்லா முயற்சிகளை மேற்சொண்டும், ஒருசில மக்களே உண்மையை ஏற்று நல்வழிப் பட்டனர்; ஆனால், ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த பெரும்பாலான துஷ்டர்கள், ஈமான்கொண்ட மக்களை தொழுவதற்கோ, தொழில் செய்வதற்கோ, நிம்மதியாய் வாழ்வதற்கோ விடாது, துன்பப்படுத்தி வருகின்றனர்; இப்போது, என்னையும், என்னைப் பின்பற்று வோரையும், கொல்வதற்கும் திட்டமிடுகின்றனர்; யாஅல்லாஹ்! உன்வழியை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் நீங்கலாக, ஏனைய கொடியவர்களைத் தண்டிப்பாயாக”, என வேண்டினார்கள்.

நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்களின் அந்த துஆவை, அல்லாஹ் அங்கீரித்து, நம்பிக்கை கொண்டோரையும், உலகின் ஏனைய ஜீவஜெந்துக்களில் ஒவ்வொரு ஜோடியையும் ஏற்றிச் செல்லக்கூடிய ஒரு நீர்க் கப்பலைச் செய்யுமாறு, இறைவன், நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்களை ஆங்நாபித்தான். செய்யப்பட்ட அககப்பலில், ஈமான் கொண்டோரும் எல்லா ஜீவஜெந்துக்களில் ஒவ்

வொரு ஜோடியும் இடம்பெற்றனர். நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்களின் மனைவியும், நான்கு புதல்வர்களில் ஒருவரான கன்ஆன் என்பவனும், ஈமான் கொள்ளவில்லையாதலால், அவர்களும் கப்பலில் இடம்பெறவில்லை. ஈமான்கொண்ட ஏனைய புதல்வர்களான ஹாம், ஷாம், யாபிஸ் என்னும் மூவரும் கப்பலையடைந்திருந்தனர். அல்லாஹ்வின் ஆணைப்படி, வானிலிருந்தும், நிலத்துக்கடியிலிருந்தும் அற்புதமாய் நீர்ப்பெருக்குண்டாகி, வெள்ளப் பிரளயம் ஏற்பட்டு, நிலத்திலுள்ள மலைகளையும் அமிழ்த்திற்று. நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்களின் கப்பலிலிருந்தோரைத் தவிர்த்து மற்று யாவரும் அழித்தொழிக்கப்பட்டனர்.

கப்பலில் மீண்ட நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்களின் சுமார் என்பது உம்மத்தவர்களில் எவருக்கும், வெள்ளப் பிரளயத்துக்குப் பின், பிள்ளைகள் பிறக்கவில்லையாதலால், இன்று உலகில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் மக்கள் யாவரும், நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்களின் மேற்படி மூன்று புதல்வர்களின் சந்ததியினரே. அதனால்தான், நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்கள் இரண்டாம் அல்பஷர் என அழைக்கப்படுகின்றார்கள். ஹாம், ஷாம், யாபிஸ் ஆகிய அவர்களின் மூன்று புதல்வர்களும் மூன்று வெவ்வேறு நிறத்தையுடையோராயிருந்தனர். ஹாம், கறுப்பு நிறமுடையவராகவும், ஷாம், வெள்ளை நிறமுடையவராகவும், யாபிஸ், மஞ்சள் நிறமுடையவராகவுமிருந்தனர். அவர்களின் சந்ததியினர், வெவ்வேறு திசையை நோக்கி பிரிந்துசென்று, அவ்வத்திசையிலுள்ள நாடுகளில் குடியேறி வாழத் தொடங்கினர். நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்கள், வெள்ளப்பிரளயத்திற்குப் பின்பும் 350 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து தனது 950வது வயதில் காலமானார்கள்.

கறுப்பு நிறத்தையுடைய ஹாம் என்பவரின் சந்ததியினர், ஆப்ரிக்காவிலும், வெள்ளை நிறத்தையுடைய

ஷாம் என்பவரின் சந்ததியினர், ஐரோப்பாவிலும், மஞ்சள் நிறத்தையுடைய யாபிஸ் எனபவரின் சந்ததியினர், கிழக்கு ஆசியாவிலும் (சீனா அதையடுத்த நாடுகள்) அவ்வினங்களுக்கிடையிலுந் நவான கலப்பினங்கள், மத்திய கிழக்கிலும், மற்றும் ஏனைய ஆசியநாடுகளிலும் குடியேறி வாழத் தொடங்கினர். அவர்கள், பல சந்ததிகளைக் கண்டபின், பல்வாறாகப் பல்கிப் பெருகி வெவ்வேறு பெரும் பெரும் சமூகங்களாயினர்.

வெள்ளப்பிரளயம் கொடியேரரை மூழ்கடித்து ஒழித்துவிட்டு, நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்களின் கப்பலிலிருந்தோரைக் காப்பாற்ற, வெள்ளம் வடிந்து வழமைக்குத் திரும்பியபோது, கப்பல், கடைசியாக மெஸ்பொட்டேமியாவுக்கு வடக்கேயுள்ள 'ஜூடி' மலைக்குன்றில் தட்டிநின்றது. அதையடுத்து, மேற்கூறியவாறு நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்களின் மூன்று புதல்வர்களின் குடும்பங்களை மூலமாய்க்கொண்டு, மக்கள், பல்கிப் பெருகி பல நூற்றாண்டுகளின் பின், பற்பல சமூகங்களாகி வெவ்வேறு அரசுகளை நிறுவினர்.

நபி இப்றாகீம் (அலைஹி) :

அவ்வாறு பல்கிப் பெருகிய மக்கள் சமூகங்கள், உலகின் பல நிலங்களுக்கும் பரவி, அரசுகளை நிறுவிக்கொண்டனர். அவ்வாறான அரசுகளில், பபிலோனியாவை உள்ளடக்கிய சல்டியர்களின் அரசு, பிரபல்யம் வாய்ந்திருந்தது. நபி இப்றாகீம் (அலைஹி) அவர்கள் தோன்றிய காலத்தில், அந்த இராச்சியத்தை, அளவற்ற செல்வங்களையும், படைபலத்தையுமுடைய நபூராத் என்பான், அரசனாகப் பொறுப்பேற்றிருந்தான். அக்கொடியோன், அகங்காரமும், கர்வமும், தலைக்கேறியவனாக, தனது குடிமக்கள், தன்னைப்போன்று சிலை செய்து

கோயில்களில் வைத்து, தன்னை இறைவனாக வழிபட வேண்டுமென வற்புறுத்தி வந்தான். அக்காலப் பருவத்தில், அவ்விராச்சியத்தைச் சேர்ந்த தற்போதைய ஈறாக் நாட்டில், இற்றறக்குச் சுமார் 4000 வருடங்களுக்கு முன்பு, நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்களின் "ஷாம்" என்னும் புதல்வரின் பரம்பரையின் நேர்வழித் தோன்றலான, 'அஸார்' என்பவருக்கு மைந்தராக நபி இப்றாகீம் (அலைஹி) அவர்கள் பிறந்தார்கள். அவர்கள், சிறு பராயத்திலிருந்தே சத்தியப்பற்றும், ஆய்வறிவும், நல் ஆரோக்கியமும், நுண்மதியுமுடையோராய் வளர்ந்து வரலானார்கள். பருவத்தையடைந்ததும், அல்லாஹ், அவர்களை நபியாகத் தேர்ந்து அவர்களுக்கு, தூதத்துவக் கட்டளையை அருளினான். அவர்கள் சிலை வணக்கத்தைக் கண்டித்து, எல்லாம் வல்ல ஏக இறை வணக்கத்தைப் போதித்து வந்தார்கள்.

ஒருமுறை, நபி இப்றாகீம் (அலைஹி) அவர்கள், அவர்களின் ஊர்மக்கள் யாவரும் வேறிடத்திற்குச் சென்றிருந்த வேளையில், அங்குள்ள கோயிலிலிருந்த சிலைகளில் ஆகப் பெரியதைத் தவிர்த்து, பற்றெல்லாச் சிலைகளையும், ஒரு கோடரிக்கொண்டு தூர்த்துவிட்டு, அக் கோடரியை உடைபடாதிருந்த பெரிய சிலையின் கழுத்தில் மாட்டி வைத்துவிட்டார்கள். அங்கு நடந்திருந்ததைக் கண்ணுற்ற மக்கள், சிலை வணக்கத்திற்கெதிராகப் போதனை செய்துகொண்டிருந்த அஸாரின் புதல்வர் இப்றாஹீம் தான் அதைச் செய்திருப்பாரெனச் சந்தேகித்து, அவர்களை வினவியபோது, "அந்தப் பெரிய சாமியைக் கேளுங்களேன்; அவர் உண்மையாக நடந்ததைக் சண்டிருப்பார்; அதைச் சொல்வார்." என விடையிறுத்தார்கள். அதற்கவர்கள், "அந்தச் சாமிக்குப் பார்க்கவோ, கேட்கவோ, பேசவோ முடியாதென்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா?" என்று கூறவும், நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்கள், "அல்லாஹ் எதுவும்

செய்யமுடியாத, எந்த உதவியும் புரியமுடியாத சிலைகளை, ஏன் கடவுளென்று வணங்குகிறீர்கள்?" என்று அவர்களின் மடமையைச் சுட்டிக்காட்டியதும், அவர்கள், அரசன் நப்றூத்திடம் முறைப்பாடு செய்தனர். அரசன் நப்றூத், நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்களை யழைத்து விசாரணை செய்தபோது, அவர்களை விழித்து, "நாங்கள் ஏக இறைவனான அல்லாஹ்வை, ஏன் வணங்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்?" எனக் கேட்டான். அதற்கவர்கள், "அல்லாஹ்தான், அகிலத்தைப் படைத்தான், அல்லாஹ்தான், யாவற்றையும் பாதுகாக்கிறான், அல்லாஹ்தான் இவ்வுலகிலுள்ளோரை மரிக்கச்செய்து, பின்பு, விசாரணை செய்து தீர்ப்பளிப்பானாதலால், அவனையே வணங்கவேண்டும்" என்றார்கள். அதற்கு அக்கொடியோன், "எனது இராச்சியத்திலுள்ள மக்களின் தேவைகளை வழங்கி, நானே அவர்களை வாழவைக்கிறேன். என் வீரப்பத்துக்கு மாறாக நடப்பவர்களை நானே மரிக்கவைக்கிறேன்; ஆதலால், அவர்கள் என்னையே வணங்கவேண்டும்" என்றான். அதற்கு, நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்கள், "நீர், அவ்வளவு சக்தியுடையவராயின், கிழக்கில் உதிக்கும் சூரியனை மேற்கில் உதிக்கச்செய்யும் பார்க்கலாம்" என்றார்கள். நப்றூத், அது தன்னால் முடியாத காரியமென்பதை உணர்ந்தவனாக, தந்திரமாக பின்வருமாறு விடையிறுத்து, விசாரணைக்குத் தீர்ப்பு வழங்கினான். "நீர் ஒரு நெருப்புக் கிடங்கில் தள்ளப்படப்போகின்றீர்; உமது இறைவன் அவ்வளவு சக்தியுடைய வல்ல எஜமானாயின், அவன் உம்மைப் பாதுகாத்து நற்கதியடையச் செய்யட்டும்" என்று கூறி, ஒரு நெருப்புக்கிடங்கை உண்டாக்கும்படி உத்தரவிட்டு, நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்களை அதில் தூக்கியெறிய வைத்தான்.

நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்கள், அல்லாஹ், தன்னைக், கட்டாயம், காப்பாற்றுவானென திடமாக

நம்பியவர்களாக, தன்னை அல்லாஹ்வின் பாதுகாப்பில் சமர்ப்பித்துக்கொண்டார்கள். அல்லாஹ்வின் அருளால், அந்த நெருப்புக்கிடங்கு, இறை கட்டளைக்கேற்ப, எரிப்பதற்குப் பதிலாக, மலர்மெத்தையாக ஆயிற்று, அக்காட்சியை நேரில் கண்கூடாகக் கண்ட அம்மக்கள், அதிசயப்பட்டு ஆச்சரியத்திலாழ்ந்தாராயினும், அரசன் நபுறாத்தின் கொடுமையைப்பயந்து, அல்லாஹ்வையேற்றுக்கொள்ளத் துணியவில்லை. கொடியோன் நபுறாத்தும், அவனின் பிரதானிகளும், இப்றாஹீம், ஒரு சக்திமிக்க மந்திரவாதியாயிருக்க வேண்டுமென நம்பி, அவரைச் சுயமாக நடமாட விட்டு விட்டு, இரகசியமாக சூழ்ச்சிகளைக் கையாண்டு அவர்களைக் கொல்வதற்கு முயற்சித்தனர். அந்த ஆபத்துக்கள் யாவற்றிலுமிருந்து அல்லாஹ் அவர்களைக் காப்பாற்றினான்.

அதன் பின்னர், நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் ஆணைக்கிணங்க, தான் பிறந்து வளர்ந்த நாட்டைத் துறந்து, அப்போது கன்ஆன் என அழைக்கப்பட்ட பாலஸ்தின் தேசத்துக்குச் சென்றார்கள். பின்பு - நபித்துவம் அளிக்கப்பட்ட, அவர்களின் சகோதரியின் குமாரர் லாத் (அலைஹி) அவர்களும், மனைவி சாறா (அலைஹி) அவர்களும் உடன் சென்றார்கள். அக்காலையில் (கி. மு. 1971 - 1928) எகிப்து தேசத்தை முதலாம், 'செனுஸ்கிறிட்' என்னும் கீர்த்திமிக்க அரசர், ஆண்டுவந்தார். நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்களும், குடும்பத்தினரும், எகிப்து தேசம் சென்று, அவ்வரசர் தம்பதியினரைச் சந்தித்து, அளவளாவியதும், அந்த அரசரும் குடும்பத்தினரும், நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்களை, இறைதூதுவராக ஏற்று, அவர்கள் போதித்த இறை மார்க்கத்தைத் தழுவினவர்களாக, நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்களையும், குடும்பத்தினரையும், ஓராண்டளவில் தங்களின் விருந்தினராகப் பேணிய பேற்றைப் பெற்றார்கள். நபி இப்றாஹீம்

(அலைஹி) அவர்களுக்கு அற்றைவரை பிள்ளைப்பேறிருக்கவில்லை. அவர்களின் துஆபரக்கத்தால், பெரிதும் அல்லாஹ்வின் றஹ்மத்துக்களைப் பெற்று அவர்களின் அன்புக்குப் பாத்திரராயிருந்த அரசர் செனுஸ்கிறிட்டும், மனைவியும், தங்களுக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறாகக் கருதி, தங்களின் மூத்த புதல்வி ஹுஜரா அவர்களை, நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்கள், தங்களின் இரண்டாம் மனைவியாக ஏற்றுப் பிள்ளைப்பேறையடைய வேண்டுமென விண்ணப்பித்துக்கொண்டார்கள். நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்கள், முதல் மனைவி சாறாவின் சம்மதத்துடன், அவ்வாறு ஹுஜரா அவர்களை இரண்டாம் மனைவியாக மணந்து, அவர்கள்மூலம் முதல் புதல்வராக இஸ்மாயீல் (அலைஹி) பிறந்தார்கள்.

தனது அருமைக்குழந்தை இஸ்மாயீல், பால்சூடிப் பருவ வயதுடையவராயிருந்தபோது, அவரையும் அவர் தாயையும் அப்போது பக்காவென அழைக்கப்பட்ட மக்காவுக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கு விட்டுவரும்படி நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) இறைவனால் பணிக்கப்பட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் கட்டளையைச் சிரமேல் கொண்டு, அவர்கள், தன் அன்புக்குப் பாத்திரமான அருமந்த குழந்தையையும், தாயையும், நிர்க்கதியாக, மக்காப் பள்ளத்தாக்கில் விட்டு விட்டு, கன்ஆனுக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள். இறைவன் கட்டளைக்கிணங்க நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்கள், தங்களின் சகோதரரின் குமாரர் நபி லூக் (அலைஹி) அவர்களை, ஜோர்தானில், இஸ்லாமிய இயக்கப் பிரசாரத்தை நடாத்த நியமித்துவிட்டு தான் கன்ஆனில் அப்பணியிலீடு பட்டிருந்தார்கள்.

அல்லாஹ்வின் பணிப்பின் பேரில்தான், தாம் அவ்வாறு நிர்க்கதியாக விடப்பட்டிருப்பதையறிந்த ஹுஜரா (அலைஹி) அவர்கள், தனக்கும் தன் குழந்தைக்கும்,

அல்லாஹ்வின் பாதுகாப்பு கட்டாயம் கிடைக்குமென நம்பியவர்களாக, இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். உலகமியுந்த நீர் செலவானதும் பருகுவதற்கும் நீரின்றி மிகவும் அல்லலுற்றார்கள். அங்கு, அப்போது மனித சஞ்சாரமேயில்லாததால், குடிநீரைத் தேடிக்கொடுத்துதவ யாருமிருக்கவில்லை. கண்வைத்த தூரத்தில் தென்பட்ட குன்றைநோக்கி, ஹஜ்ரா (அலைஹி) ஓடினார்கள்; அங்கு நீரிருக்கவில்லை. ஆனால், அதிலிருந்து சிறிது தூரத்திலுள்ள மற்றொரு குன்றில் நீரிருப்பதுபோல் தென்படவே அக்குன்றுக்கும் ஓடிப் போய்ப் பார்த்தார்கள்; அங்கும் நீரிருக்கவில்லை. ஆனால் தூரத்தில் நின்று பார்க்கையில் நீரிருப்பதுபோல் காட்சிதந்து அலைச்சலையுண்டாக்கிய வேளையில், தன் குழந்தையிருந்த தலத்திலிருந்து வந்த ஓர் அழைப்பைக் கேட்டு அங்கு கண்ணுற்றபோது அங்கே ஓர் மலக்கு நின்றுகொண்டு, தன் குழந்தையின் பாதத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவதைக் கண்டார்கள். அவ்விடத்துக்குச் சென்று பார்த்தபோது, அங்கு குழந்தையின் பாதத்துக்கடியிலிருந்து, அல்லாஹ்வின் நாளால், ஒரு அற்புதமான நீர்ச் சுனையுண்டாகி, அதிலிருந்து நீர் கொப்பளித்து வெளிக்கிழம்பிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். அல்லாஹ்வை வாழ்த்தி, நன்றி செலுத்தியவர்களாக, நீரைப் பருகி, தாகசாந்தி செய்துகொண்டு, பாத்திரங்களிலும் நிறைத்து வைத்துக்கொண்டு, இந்நீர்ச்சுனையை ஒரு கிணறாகக் கட்டி, அதற்கு 'ஸம்ஸம்' எனப் பெயரிட்டார்கள். மேற்படி இரு குன்றுகளும், 'சபா', 'மர்வா' என அழைக்கப்பட்டு, இன்றும், ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றுவோர், 'சயி' செய்கின்ற தலங்களாயுள்ளன. 'ஸம்ஸம்' கிணறு, ஆழமறியமுடியாத அற்புதக் கிணறாக, கணக்கிலடங்கா மக்களுக்கு, அளவற்ற புனித நீரை, இன்றும், வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

நபி இஸ்மாயீல் (அலைஹி) :

ஹாஜரா (அலைஹி) அவர்களும், குழந்தையும், 'ஸம்ஸம்' கிணற்றையண்டி வாழ்ந்துவந்தபோது, ஒரு நாள், எமன் தேசத்திலிருந்து நபி நூஹ் (அலைஹி) அவர்களின் புதல்வர் ஷாம் என்பவரின் பரம்பரையைச் சேர்ந்த, ஒரு அராபிய வம்சக் குழுவினர் அங்கு வந்தனர். அவர்கள் ஹாஜரா (அலைஹி) அவர்களின் அனுமதியைப் பெற்று, அவர்களின் இனத்தைச் சேர்ந்த ஏனையோரையும் அழைத்துவந்து, 'ஸம்ஸம்' கிணற்றைச் சுற்றியுள்ள சூழலில் குடியேறினர். அழகும், நற்குணமும் நிறைந்த, சிறுவர் இஸ்மாயீல், அந்த அராபிய மக்களில் ஒருவராக, அவர்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்ட இளைஞராக, வளர்ந்துவரலாயினர்.

அக்காலை, நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்களின் உறுதிமிக்க ஈமானுக்கு மேலுடமாரு இறை சோதனையேற்பட்டது: அவர்கள், தன் உயிருக்குயிராய் நேசித்துப் பெரிதும் பாசம்கொண்டிருந்த தன் ஒரேயொரு மைந்தர், இஸ்மாயீலை, அறுத்துக் குர்பானி கொடுக்குமாறு, இறைவனால் ஏவப்பட்டார்கள். அக்கட்டளையை நிறைவேற்றுவான் வேண்டி திரும்பவும் ஹிஜாஸ் சென்று, தன் அநமைப் புதல்வரிடம், இறைவன் ஆணையைக் கூறினார்கள். சிறுவர் இஸ்மாயீல், தன்னை இறைவன் ஆங்களுக்கு அர்ப்பணித்தவர்களாக, தந்தையை விழித்துப் பிசுவருமாறு கூறினார்கள். "அல்ல ஹின் கட்டளை அதுவாயின், என்னைப் பொறுமையாளனாகக் காண்பீர்கள்" என்றார்கள். குர்பானியை நிறைவேற்ற 'தபீர்' மலைக்குன்றுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டபோது, இளைஞர் இஸ்மாயீல், தன் தந்தையை நோக்கி, பிசுவருமாறு கூறினார்கள். "அநமைத் தந்தையே! அறுபடும்போது, நான், எனது கை, கால்களை உதறாதும், எனது இரத்தம் உங்கள்மேல் சிதறாதவாறுமிருக்க, என்

கைகால்களை நன்றாக இறுக்கிக் கட்டிக்கொள்ளுங்கள்; என் முகத்தைக் கண்ணுற்றால், என்மீது நீங்கள் கொண்டுள்ள மிக்க அன்பும், பாசமும் உங்களின் திடசித்தத்தைத் தளரவைத்துவிடுமாதலால், என்னை முகம்குப்புறப் போட்டுக் கிடத்திக்கொள்ளுங்கள்'' என்றார்கள். ஆனால், அல்லாஹ், அறுத்த கத்தியை அறுக்கமுடியாத தாக்கி, அவர்களின் அரிய தியாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, நரபலியிடுவதைத் தடுத்து, பதிலாக, ஒரு ஆட்டைக் குர்பான் செய்யுமாறு ஏவினான். நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்கள், அதை நிறைவேற்றியதும், தம்புதல்வரைத் திருப்பியழைத்துவந்து, தாயாரிடம் சேர்த்து விட்டு, கன்ஆன் தேசத்துக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள். அவர்களின் புதல்வர் இளைஞர் இஸ்மாயீல், வளர்ச்சியுற்று வாலிபமடைந்ததும் 'முதாத்-இப்னு-அம்னு' என்பவரின் புதல்வி 'றிலா' என்னும் மங்கையை மணமுடித்து, அவ்வாரம்ப அரபுச் சமூகத்தை நல்வழிப்படுத்த அல்லாஹ்வால் நபித்துவம் அருளப்பட்டு, அச்சேவையில் ஈடுபட்டு, வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்கள், தனது புதல்வர் இஸ்மாயீல் (அலைஹி) அவர்களின் உதவியுடன் அல்லாஹ்வின் முதல் பூவுலக இல்லமான கஃபாவை புனர்நிர்மாணஞ் செய்யும்படி அல்லாஹ்வால் ஏவப்பட்டவர்களாக, திரும்பவும் மூன்றாம்முறை மக்காவுக்கு வந்தார்கள். ஹாஜரா (அலைஹி) அவர்கள், அப்போதைக்குச் சில வருடங்களுக்கு முன்பு, காலமாகிவிட்டார்கள். மனித இனத்தை நபி ஆதம் (அலைஹி) அவர்கள், முதன்முதலில் கஃபாவை நிர்மாணஞ் செய்த அடித்தளமிருந்த இடத்திலேயே, நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்களும், புதல்வர் இஸ்மாயீல் (அலைஹி) அவர்களும், கஃபாவைக் கல்லால் கட்டுவித்தார்கள். புனிதமிக்க "ஹஜர் அல்அஸ்வத்" கல் அக்கட்டிடத்தின் கிழக்குக் கோணத்தின் வைத்துக் கட்டப்பட்டது. நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி)

அவர்கள், கஃபாவின் நிர்மாணம் நடந்தபோது நின்று மேற்பார்வை செய்த ஸ்தலம், இன்றும் கஃபாவுக்கருகில் ‘‘மகாமே இப்றாஹீம்’’ என்னும் பெயருடன் காட்சி தருகின்றது.

மேற்கூறிய சம்பவங்களை, திருக்குர்ஆன் வாக்கியங்கள் பின்வருமாறு தெளிவாக விளக்கி நிற்கின்றன. ‘‘தவிர, இப்றாஹீமை, அவரது இரட்சகன், சில காரியங்களைக் கொண்டு சோதனைகளுக்குள்ளாக்கிய சமயங்களில் பூரண வெற்றி பெற்றுவிட்டார்; ‘மெய்யாக, நான் உம்மை, மனிதர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக்கியிருக்கிறேன்’ என்று அல்லாஹ் கூறினான்’’; எனது சந்ததிகளிலிருந்தும் (வழிகாட்டிகளை ஆக்கி அருள்வாயாக) என இப்றாஹீம் வேண்டினார்; எனது இவ்வாக்குறுதி அநியாயக்காரர்களுக்குக் கிடைக்காது, என்று (அல்லாஹ்) கூறியருளினான்.’’ - திருக்குர்ஆன் (2:124) ‘‘மேலும், கஃபா என்னும் நம் (திரு) வீட்டை மனிதர்களுக்கு ஒன்று சேருமிடமாகவும், அபயமளிப்பதாகவும், நாம் ஆக்கியபொழுது, இப்றாஹீமின் ஸ்தலத்தை, கொழுமிடமாக நீங்கள் ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். (என விதித்தோம்); அன்றியும், வலம் சுற்றுபவர்களுக்கும், (வணக்கத்திற்காக) தங்குபவர்களுக்கும், குனிந்து கஜுது செய்பவர்களுக்கும், எம் திருவீட்டை நீரிருவரும் சுத்தப்படுத்துவீர்களாக, என்று இப்றாஹீமிடமும், இஸ்மாயீலிடமும் (ஆணையிட்டு) வாக்குறுதி பெற்றோம்’’. திருக்குர்ஆன் (2:125) ‘‘அன்றியும் இப்றாஹீமும், இஸ்மாயீலும் அத்திருவீட்டின் அத்திவாரத்தை உயர்த்தி(க்கட்டி)ய பொழுது ‘எங்கள் இரட்சகனே! (இத்திருப்பணியை எங்களிலிருந்து ஏற்றுக்கொள்வாயாக; மெய்யாக, நீதான் மிச்ச செவியுறுபவனும், நன்கு அறிந்தவனுமாகும்; (என்று கூறினார்)’’ - திருக்குர்ஆன் (2:127).

கஃபாவைக் கட்டிமுடித்ததும், நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்களும், புதல்வர் நபி இஸ்மாயீல்

(அலைஹி) அவர்களும் பின்பருமாறு அல்லாஹ்விடம் ஆசை செய்தார்கள்.

“எங்கள் இரட்சகனே! எங்களை உனக்கு வழிப் பட்டவர்களாகவும், எங்களின் சந்ததியினரிருந்து உனக்கு வழிப்படுகிற கூட்டத்தினரையும், ஆக்கியருள்வாயாக, மேலும், எங்களுடைய ‘ஹஜ்’ வணக்கஸ்தலங்களை, எங்களுக்குக் காண்பித்தருள்க; மேலும், (நாங்கள் இத்திருப்பணியிலேதும் குறை செய்திருந்தால்), எங்கள்மீது (இரக்கமுற்று) மன்னிப்பையருள்வாயாக; சந்தேகமின்றி, நீயே நிகரற்ற அன்புடையோனும், மிக்க மன்னிக்கின்ற வனுமாகும்” - திருக்குர்ஆன் (2:128).

“எங்கள் இரட்சகனே! (எங்களின் சந்ததியினரான) அவர்களிலிருந்து, ஒரு தூதரை எழச் செய்வாயாக; அ(த்தூது)வர், உனது வசனங்களை மக்களுக்கு ஒதிக் காண்பிப்பார்; மேலும், வேதத்தையும் ஞானத்தையும் அவர்களுக்குக் கற்பிப்பார்; அவர்களை பரிசுத்தமாக்கியும் வைப்பார்; மெய்யாக, நீயே (யாவற்றையும்) மிகைத்தவனும், தீட்சண்ய ஞானமுடையவனுமாகும்.” - திருக்குர்ஆன் (2:129)

நபி இப்றாஹீம் (அலைஹி) அவர்களின் இப்பிரார்த்தனை, மூன்று சிறப்புப் பண்புகளையுடைய ஒரு தூதுவர். தனது புதல்வர் இஸ்மாயீலின் சந்ததியிலிருந்து எழ வேண்டுமென வேண்டியதை, அருள்மிகு அல்லாஹ் அங்கீகரித்து, அவ்வாறே, றகுலே சரீம் பூஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை, அகிலத்தார்க்கெல்லாம், பொதுவான இறைவசனங்களை அழகுற ஒதிக்காண்பிப்பவர்களாகவும், இறைவேதத்தையும், ஞானத்தையும் கற்பிப்பவராகவும், மக்களைப் பண்பாடுடையவர்களாகவும், பரிசுத்தமுடையவர்களாகவும் ஆக்கி, நிறைவு செய்யும் இறுதி இறைதூதராகத் தோன்ற அருள் செய்தான்.

நபி இப்ராஹீம் (அலைஹி) அவர்களின் இரண்டாம் புதல்வரும், அவர் வழிவந்த சிரேஷ்ட நபிமார்களும் :

நபி இப்ராஹீம் (அலைஹி) அவர்கள் உறுதிமிக்க ஈமானுக்கும், தீரதியாசத்துக்கும், உதாரண உத்தம சீலராக, சத்தியவந்தராக, அரிய சோதனைகளுக்காளாகி, வெற்றிபெற்ற ஜெயசீலராக; உலகில் தோன்றிய பெரும்பான்மையான சிரேஷ்ட நபிமார்களுக்குப் பரம்பரையை நல்கிய அன்பிபாக்களின் ஆதித் தந்தையாகப் போற்றப்படுகிறார்கள்.

அவர்கள், தன்புதல்வர் இஸ்மாயீல் (அலைஹி) அவர்களின் நலன்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் துஆச் செய்து, 'இஸ்லாமிய இயக்கத்தின் கேந்திர ஸ்தானத்தை, மக்காவில் ஸ்தாபித்துவிட்டு, புதல்வர் இஸ்மாயீல் (அலைஹி) அவர்களை அதற்குப் பொறுப்பாக்கிவிட்டு நீங்கி, கன்ஆன் நாட்டிற்குச் சென்று, அங்கு முதல் மனைவி, சாறாவோடு வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். அக்காலையிலொருநாள் மிக அழகிய இளைஞர்கள் ஒரு குழுவினர், அவர்களின் வீட்டுக்கு வருகை தந்தனர். வந்தவர்கள் மலக்குகளாக இருக்கக்கண்டு, அவர்களின் விஜயத்தின் நோக்கத்தை வினவியபோது, நபி லூத் (அலைஹி) அவர்களையும், அவர்களையேற்று ஈமான் கொண்டு, பின்பற்றி வாழ்ந்த மக்களையும் தவிர்த்து, அவர்களுக்குத் தாங்கமுடியாத துயரங்களைத் கொடுத்து வந்த சோடோம், கொமோடு என்னும் பகுதிகளைச் சேர்ந்த கொடியோர்களை, அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படி, அழித்துவிட்டுத் திரும்பும்வழியில், நபி இப்ராஹீம் (அலைஹி) அவர்களுக்கு முதல் மனைவி சாறா (அலைஹி) மூலம் ஒரு குழந்தை பிறக்கப்போகும் நற்செய்தியை அறிவிப்பதற்காக, அங்கு தாங்கள் வந்ததாகக் கூறினார்கள். அதேகேட்ட சாறா (அலைஹி) 'நாங்களிருவரும் வயதாகி முதிர்ச்சியடைந்திருக்கையில், அது எவ்வாறு

முடியும்'' என்று கூறியதைக் கேட்ட மலக்குகள், "அல்லாஹ்வின் கருணையும் சக்தியும் மட்டுத்திட்டமில்லாதது: அவன் நாடினால் எதுவும் முடியும்'' என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள். சில காலத்தின் பின், அஃக்த போன்று, இறைவனருளால் அவர்களுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்து இஸ்ஹாக் என நாமம் சூட்டப்பட்டது.

நபி இப்ராஹீம் (அலைஹி) அவர்களின் மூத்த மனைவி மூலம் பிறந்த இளைய புதல்வர் 'இஸ்ஹாக்' அவர்களும் பருவ வயதில் நபித்துவம் அருளப்பட்டார்கள். அவர்களின் புதல்வர் யாக்கூப் (அலைஹி) அவர்கள், நபியர்களும் அரசராகவுமிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு, இரும்மனைவியிருந்தனர்; முதல் மனைவி மூலம் பத்து குமாரர்களும், இரண்டாம் மனைவி மூலம், யூசுப், பின்யாமின் என்னும் இரு புதல்வர்களும் இருந்தனர். அவர்களுள் யூசுப் (அலைஹி), அழகிலும், அறிவிலும், மிகவும் சிறந்தவராய், அல்லாஹ்வின்ருளால் எகிப்து நாட்டின் புழமிக்க பிரதம அமைச்சராயும், நபியாகவுமிருந்தார்கள். அவர்களின் தந்தையும், சகோதரர்களும், குடும்பத்தினரும், எகிப்துக்கு வந்து, அவர்களோடேயே வாழ்ந்தனர். நபி யாக்கூப் (அலைஹி) அவர்களுக்கு, இஸ்ராயீல் என்றும் ஒரு பெயர் வழங்கிற்று. அவர்களின் பன்னிரண்டு புதல்வர்களின் சந்தக்திகள், பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையுடைய இஸ்ராயீல்ச் சமூகமாகப் பல்கினர். அவர்கள், எகிப்திய மக்களோடு கலந்துறவு கொள்ளாது, தங்களையே வேறுபடுத்தி வாழ்ந்த நிலையால், சில நூற்றாண்டுகளின் பின்பு, எகிப்தியர்கள், இஸ்ராயீலினரை இழிவாகப் பேணவாயினர். எகிப்தில் அராஜக ஆட்சி நடாத்திவந்த பிர்ஓன், இஸ்ராயீலினர் சமூகத்தில் பிறக்கும் ஆண் குழந்தைகளையெல்லாம் கொன்றொழித்துக்கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் தான், இஸ்ராயீலினர் சமூகத்தில் மூஸா (அலைஹி) பிறந்தார்கள். அவர்கள், அல்லாஹ்வின்ருளால் அழைக்கப்பட்டார்கள்.

மாய் இராணி ஆசியாவால் தத்தெடுக்கப்பட்டு, அரசு மானியத்தில் வளர்ந்து, பின், மத்திய இன மக்களின் நபி சுஹப் (அலைஹி) அவர்களின் புதல்வியை மணந்து, துபா என்னும் மலைக்குன்றில் வைத்து, நபித்துவமும் தெளராத வேதமும் அநுளப்பட்டார்கள். அவர்களின் தணியாத ஆசையைத் தீர்க்க நாடிய அல்லாஹ், அவர்களுடன் நேராகவும் வசனித்தான். - (திருக்குர்ஆன் - 4:164) அல்லாஹ், அவர்களின் பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்து, அவர்களின் சகோதரர் ஹூரூன், அவர்களுக்கு தனியாக நபியாக உயர்த்தியருளினான்.

நபி மூஸா (அலைஹி) அவர்கள், சகோதரர் ஹூரூன் (அலைஹி) அவர்களுடன், பிர்ஓளனிடம் சென்று, எவ்வளவோ இறை அத்தாட்சிகளை நிருபணமாய்க் காண்பித்தும், அக்கொடியோனும், அவனின் கூட்டத்தினரும், நமன்கொள்ளவில்லை. மூஸா (அலைஹி) அவர்கள், இஸ்ரேலிய சமூகத்தினரை அழைத்துக்கொண்டு, எகிப்துத் தேசத்தைத் துறந்து வெளியேறிக்கொண்டிருந்த போது, அவர்களைக் கொண்டொழிப்பதற்காக அவர்களைத் துரத்திவந்த பிர்ஓளனும், அவனின் படையினரும், அல்லாஹ்வால் செங்கடலில் மூழ்கடிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டனர். அதன்பின், சினாயில் குடியேறிய இஸ்ரேலியர்களுக்கு, நபி மூஸா (அலைஹி) அவர்களின் பிரார்த்தனைகளையேற்று, எவ்வளவோ நற்பாக்கியங்களையும், சலாக்கியங்களையும், அல்லாஹ், அருளிய போதிலும், அவர்கள், அடிக்கடி நன்றியற்றவர்களாக, இறைவழிக்கு மாற்றமாக, கேடான வழிகளைப் பின்பற்றி, அல்லாஹ்வின் சாபத்துக்காளானார்கள். நாற்பதாண்டுகள் அல்லல்களை அனுபவித்தபின்பு, இஸ்ரேலியர்கள், தங்கள் குற்றங்களையுணர்ந்து, வருந்தி, அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்பைப் பெற்று, பலவளங்களுடைய கன்ஆன் தேசத்தில், குடிபெயர்ந்து வாழ்ந்தனர். பல ஆண்டுகளின் பின், அச்சமூகம் பல்கிப்பெருகி, அவர்களின்

டையே, ஷைத்தானியத்துவம் பெருகியிருந்த காலையில், அவர்களிலிருந்துதான் நபி தாலூது (அலைஹி) அவர்கள் உதித்தார்கள். அவர்களுக்கு ஸபூர் வேதமும் அரசாட்சியும், அல்லாஹ்வால் அருளப்பட்டன.

அதன்பின்பு, நபி தாலூத் (அலைஹி) அவர்களின் குமாரர், நபி சுலைமான் (அலைஹி) அவர்கள், தந்தையை விடவும் அறிவும் ஆற்றலுமுடைய நபியாகவும், அரசராவியிருந்தார்கள். அல்லாஹ், அவர்களுக்கு ஜின் இனத்தையும், பறவைகளையும், மண், காற்று, நீர், நெருப்பு ஆகியவற்றையும் கட்டுப்படுத்திக் கொடுத்தான். நபி சுலைமான் (அலைஹி) அவர்களின் காலத்தில், இஸ்ரேலிய சமூகத்தினர், பேராட்சி செய்பவர்களாயிருந்தனர். ஆனால், அவர்கள், திரும்பவும் வழிகேடர்களாக மாறியதன் காரணமாக, எல்லாவற்றையுமிழந்து துன்பங்களுக்காளாயினர்.

ஷைத்தானியம் மல்கிப் பரந்த உரோமானிய இராச்சியம், கிழக்கில் எகிப்து தொடக்கம், வடக்கில் பாரசீகம் வரை பரந்திருந்தது. ஒருசிலரே, சுமானுடையோராயிருந்தனர். அந்தக்காலத்தில், அல்லாஹ், ஒரு சிறப்பான இறைதூதரை அனுப்பிவைக்க நாடினான். இஹானின் மனைவி 'ஹன்னா' என்பவர், தன் வயிற்றில் சிசு கருவுற்றிருந்தபோது, பின்வருமாறு பிரார்த்தித்தார். "யா அல்லாஹ், என் வயிற்றில் கருவுற்றிருக்கும் குழந்தையை உனக்கு அர்ப்பணஞ் செய்கின்றேன்; அப்பிள்ளையைச் ஷைத்தானிடமிருந்து பாதுகாத்து, பரிசுத்தமுடையவராக்கிவை" என்றார். அப்பிரார்த்தனையை, அல்லாஹ், அங்கீகரித்துக்கொண்டான்.

பிறந்த பிள்ளை, மரியம் (அலைஹி) அவர்களாகும். அல்லாஹ் தன் மகத்துவத்தை வெளிப்படுத்த அவர்களைக் கன்னிப்பெண்ணாகவே பாதுகாத்து, அற்புதமாய், ஆண்மகனின் சேர்க்கையில்லாது, நபி ஈஸா

(அலைஹி) அவர்களைப் பிரசவிக்க வைத்தான். நபி ஈஸா (அலைஹி) அவர்கள், குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே, தன் தாயின் பரிசுத்த தன்மையைப் பேசி நிரூபிக்கக் கூடியவர்களாவும், பின்பு சில சிறந்த முஃஜிஸாத்துகளும், இஸ்ஜில் வேதமும், அல்லாஹ்வால், அருளப்பட்டார்கள். அவர்கள், இறைவேதத்தைப் போதனை புரியும் முயற்சியில் மும்முரமாய் ஓட்டார்கள். பெரும்பாலான முஷ்ரிக்காயிருந்த இஸ்ரேலியரே, அவர்களை நம்ப மறுத்து ஆட்சியாளரிடம் முறையிட்டனர். ஷைத்தானியத்திலாழ்ந்துகிடந்த ஆட்சியாளர், நபி ஈஸா (அலைஹி) அவர்களைக் கொல்ல முடிவு செய்ததால், அவர்கள், தங்களின் நெருங்கிய சீடர்களுடன் மறைந்து வாழ்ந்துவந்தார்கள். 'ஜூடாஸ் சரியட்' என்னும் அவர்களின் சீடர்களிலொருவனே, ஒரு சிறுநொக்கை வஞ்சத்துக்காகக் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டான். கொடுமைிக்க அவ்வாட்சியாளர், அவர்களைக் கைதுசெய்து சிலுவையிலிறையவைத்தான். ஆனால், அல்லாஹ், தன் திருத்தூதர் ஈஸா (அலைஹி) அவர்களை, மற்றோர் கண்ணுக்குத் தெரியாது, அவர்களின் சாயலில் வேறொருபனித உருவைச் சிலுவையிலிறைய வைத்துவிட்டு, விண்ணுக்குயர் த்திக்கொண்டான்.

அது அவ்வாறிருக்க, நபி இப்ராஹீம் (அலைஹி) அவர்களும், அவர்களின் மூத்தகுமாரர் நபி இஸ்மாயீல் (அலைஹி) அவர்களும், நகரங்களுக்கெல்லாம் தாய்நகரம் என்றழைக்கப்படும் மக்காளில், அராபிய சமுத்திரகடையே, இஸ்லாத்தை முதலில் ஸ்தாபித்தார்கள். இஸ்லாத்துக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் அவர்களோடுள்ள தொடர்புபற்றி, அல்லாஹ், பின்வருமாறு கூறுகின்றான் "இஃது உங்கள் பிதாவாகிய இப்ராஹீமுடைய மார்க்கமாகும்; அவர்தான், முன்னர் உங்களுக்கு முஸ்லிம்கள் எனப் பெயரிட்டவர்; இ(வ்வேதத்)திலும் (அவ்வாறே உங்களுக்குப் பெயர் கூறப்பட்டுள்ளது; இதற்கு) நம் இத்தூதரே

சாட்சியாயி நக்கிறார்; நீங்கள் மற்ற மனிதர்களுக்குச் சாட்சியாயிருங்கள்; தொழுதையைக் கடைப்பிடித்துக் கொள் றங்கள்; ஸக்காத்தும் கொடுத்துவாருங்கள்; அல்லாஹ்வைப் பலமாகப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்; அவன்தான், உங்களின் இரட்சகன்; இரட்சகர்களிலெல்லாம் மிக்க சிறப்புடையான்; உதவி புரிபவர்களிலெல்லாம், அவனே அதுமேலானவன்.' திருக்குர்ஆன் (22:78)

அராபிய சமூகம், ஏனைய உலகின் எல்லாச் சமூகங்களும் பல்கி, பலகோணங்களுக்கும் பரந்து, பல் இறைவேதங்களும் போதித்த நெறிகளிலிருந்து பெரிதும் பிறழ்ந்து, ஷைத்தானியத்தை முற்றும் தழுவி வாழத்தலைப்பட்டனர். நபி இப்ராஹீம் (அலைஹி) அவர்களின் மேற்குறிப்பிட்ட பிரார்த்தனைகடேற்ப, அவ்விலட்சணங்களையுடைய, அகில உலகுக்கும் பொதுவான, தன் இறுதித்தூதரை, நபி இஸ்மாயீல் (அலைஹி) அவர்களின் பரம்பரையிலிருந்து தேர்ந்தனுப்ப, அல்லாஹ் நாடினான்.

கி பி. ஆறாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், நபி இஸ்மாயீல் (அலைஹி) அவர்களின் பரம்பரையின் நேர் வழியிலுதித்த 'நஸ்று-பின்-கினானா' என்ற பெயருள்ள கனவான் மக்காவிலிருந்தார். அவரின் சந்ததிகளைச் சேர்ந்தோர் குறைஷி வம்சத்தவரென அழைக்கப்பட்டு வந்தனர். உருவமற்ற எல்லாம் வல்ல ஏக அல்லாஹ்வைத் தொழுவதற்குரிய இல்லமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 'கஃபா' சிலைகளை வைத்துப் பூஜை செய்யுமிடமாக மாறியபோதிலும், அது ஒரு உலகப் பிரபல்யம்வாய்ந்த புனித ஸ்தலமாகப் பேணப்பட்டுவந்தது. கஃபாவைப் பரிபாலனஞ் செய்யும் கௌரவப் பொறுப்பு, குறைஷியர்களைச் சேர்ந்ததாயிருந்துவந்ததால், அவ்வம்மிசம், பெரும் மதிப்புக்குரியதாயிருந்தது.

நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் குழந்தைப்பருவத்தில், பாட்டனார் அப்துல் முத்தஸிப் அவர்களும்,

அவர்களையடுத்து, சிறிய தந்தை அபூதாலிப் அவர்களும், கஃபாவின் பரிபாலன+பைத் தலைவர்களாய் நந்தனர். புனித ஸ்தலமான கஃபாவிற்கு, பல நாடுகளிலிருந்து, யாத்திரீயர்கள் ஏராளமாக வந்து தரிசிப்பதாலும், சுற்றியுள்ள பலமைல் பிரதேசத்தில், எந்தவன்முறைச் சம்பவங்களும் நிழக்கூடாதென்ற மரபு, பேணப்பட்டு வந்ததாலும், மக்காவாசிகள், குறிப்பாகக் குறைஷிகள், வசதியாகவும், கியாதியோடும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் இப்பூவுலகில் பிறப்பதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்பு, யானைப்படையொன்று, கஃபாவை அழிப்பதற்காக வந்த வேளையில், அல்லாஹ், புனித இறை இல்லமான கஃபாவை எவ்வாறு காப்பாற்றினானென்னும் வரலாறு, திருக்குர்ஆனின் 105ம், 106ம் அத்தியாயங்களான சூறா அல்-குறைஷ், சூறா அல்-பீல் என்பவைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

எமன் நாட்டரசனாக அப்போதிருந்த துர்க்கன், 'அப்ரஹா' என்பவன், கஃபாவின் கியாதியில் கடும்பொறாமை கொண்டவனாக, தனது நாட்டுத் தலைநகர், 'ஸன்ஆவில்', ஒரு அலங்காரமான கோயிலைக் கட்டி, யாத்திரீயர்கள், மக்காவின் கஃபாவுக்குச் செல்லாது, தனது புதுக் கோயிலுக்கு வரவேண்டுமென்ப பிரகடனப்படுத்தினான். யாத்திரீயர்கள், அதை அலட்சியம் செய்ததால், அவன், ஆத்திரமடைந்திருந்த வேளையில், அம்மூர்க்கனின் புதுக்கோயிலில் மலபாதை செய்யப்பட்டதாகவும், தீப்பற்றியெரிந்ததாகவும், அவனிடம் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டது. விசாரணை நடாத்தியபோது, அவ்விரண்டு செயல்களுக்கும் பொறுப்பாளி ஒரு மக்காவாசியைனத் தெரியவந்தது. அதனால், கடும்கோபங்கொண்ட அக்கொடியோன், மக்காவின் கஃபாவை இடித்து நாசஞ் செய்யப்போவதாகப் பிரகடனப்படுத்தி, ஒரு பெரும் படையுடன் மக்காநோக்கிப் புறப்பட்டான்.

அப்படையில் அதிக யானைகளி ருந்ததால், அது யானைப் படை என அழைக்கப்பட்டது. கஃபாவை இடித்துத் தரைமட்டமாக்குவதுதான் தனது நோக்கம், அதைத் தடை செய்யாதவரையில், பொதுமக்களைத் தாக்கப் போவதில்லையென, அப்ரஹா, முன்கூட்டியே மக்கா வாசிகளுக்கு அறிவித்திருந்ததால், அப்போது கஃபாவின் பரிபாலனசபைத் தலைவராயிருந்த பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிபைத் தவிர்த்து, மக்காவாசிகளனைவரும், நகரைவிட்டு நீங்கி, சுற்றியுள்ள மலைச்சாரல்களில் மறைந்துகொண்டனர்.

அப்ரஹாவின் படையினர், மக்காவிலிருந்து, சிறிது தூரத்திலுள்ள “வாதியே-முஹஸ்ஸர்” என்னுமிடத்தில் கூடாரமிட்டுத் தங்கினர். அங்கு தங்கியிருந்தபோது, ஒரு தினம் அப்துல் முத்தலிப் அவர்கள், அப்ரஹாவைச் சந்திக்கச் சென்றார்கள். அப்ரஹா, அவர்களை வரவேற்று, “உமது தேவையென்ன?” என வினவினான். “எனது ஓட்டகைகளை உமது படையினர் பிடித்துக்கொண்டார்கள்; அவைகளைப் பெற்றுச்செல்லவே வந்தேன்” என்று அப்துல் முத்தலிப் விடை பகரக் கேட்ட அப்ரஹா, “உமது ஓட்டகைகளைப்பற்றி முறைப்பாடு செய்கிறீர், ஆனால், நான் கஃபாவை இடிக்க வந்திருப்பதுபற்றி எதுவும் நீர் பிரஸ்தாபிக்கவில்லையே” என்று கூறவும் அதற்கு அப்துல் முத்தலிப், “ஓட்டகைகளுக்கு நான் சொந்தக்காரன், என் சொத்தை நான் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும்; கஃபாவின் சொந்தக்காரன் வேறு, அவனின் உடமையை அவன் காப்பாற்றிக்கொள்வான்” என விடையிறுத்தார்கள்.

ஓட்டகைகளைக் கொடுத்து, அப்துல் முத்தலிபை அனுப்பிவிட்டு, அப்ரஹா தனது படைகளுக்கு கஃபாவை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கும்படி ஆணையிட்டான். யானைப்படைக்குத் தலைமையாகச் சென்ற “பஹ்முது”

என்னும் யானை கல்பா நோக்கிச் செல்ல மறுத்து வழியின் குறுக்கே படுத்துக்கொண்டது; ஏனைய யானைகளும் எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும் ஒரு அடிகூட எடுத்துவைக்க மறுத்துவிட்டன. ஏனைய படையினர்கள் முன்னேறிச் செல்ல முயற்சித்தபோது, ஜித்தாத் திசையிலிருந்து கருநிறமான பறவைகள், கூட்டம் கூட்டமாகப் பறந்துவந்து, கால்களிலும், அலகுகளிலும் இடுக்கிக் கொண்டுவந்த சூடான கற்களை, அப்படைகள் மீதெறிந்தன. அக்கற்கள் விழுந்த அப்ரஹாவின் படையினர், மிருகங்களால் மென்று தின்னப்பட்ட வைக்கோல் சக்கை போன்றாயினர். கல்பாவை இடிப்பதற்கேதிராய் சத்தியாக்கிரஹ் செய்த யானைகளைத் தவிர்த்து, மற்றெல்லாப் படையினரும் அக்கதிக்குள்ளாயினர்.

மலைக்குன்றுகளில் மறைந்து நின்ற மக்காவாசிகள், அக்காட்சியைக் கண்கூடாகவே நேரில் பார்த்தார்கள். அச் சம்பவத்தைக்குறித்து, பின்பு, அல்லாஹ்வின் திருக்குர்ஆன், 105ம், 106ம் சூறாக்கள் இறுதி இறை தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கருளப்பட்ட வேளையில், அச் சம்பவத்தை நேரிலே கண்ணால் கண்டவர்களிருந்தனர்: அப்பறவைகளெறிந்த கற்களும் சில சஹாபாக்களிடமிருந்தன.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் அந்தரங்க ஆத்மார்த்த உயர்நிலைபற்றி, ஹதீஸ் ஒன்றுள்ளது. இப்பனு அப்பாஸ் (றழி) அவர்கள் கூறுவதாவது: "றகூலே சரீம் (ஸல்) அவர்கள், என்னிடம் பின்வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளினார்கள்: "நான் பாவா ஆதம் (அலைஹி) அவர்கள் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே, அல்லாஹ்வைத் துதித்துக்கொண்டிருக்கும் அமரர்களோடு சேர்ந்து ஒளியாயிருந்தேன்; பின்பு என் ஒளியை பாவா ஆதம் (அலைஹி) அவர்கள் முதுகிலிருத்தி, தொடர்ந்து பரிசுத்த கர்ப்பறைகளிலுரு

வான உத்தம நபிமார்களின் முதுகுகளில் பரம்பரை பரம்பரையாக, மாறிமாறி, இடம்பெற்றுக்கொண்டே வந்து. இறுதியாக, முற்றிலும் பரிசுத்தம்வாய்ந்த எனது பெற்றோர்மூலம், அல்லாஹ், என்னை மனிதனாக வெளியாக்கினான்." இந்த ஹதீஸை, "நபியே! உம்மை நாம் அகில உலகிற்கும் அருட்கொடையாகவன்றி அனுப்பவில்லை" என்றும்; "நபியே! நாம், உண்மையில், உம்மை, (மனித இனத்தை) அல்லாஹ் விரும்பால் அழைப்பவராகவும், மக்களுக்கு நற்செய்திகளையும், எச்சரிக்கைகளையும் அறிவித்து, நற்சாட்சி பகர்பவராகவும், பிரகாசமளிக்கும் விளக்காகவும் அனுப்பியுள்ளோம்" என்றும்; அல்லாஹ், அவன் திருமறையில் கூறும் அருள் வாக்கியங்கள், மேலும் வலியுறுத்தி நிற்கின்றன. ❀

பகுதி II

இறுதி இறைதூதரவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்

இறுதி இறைதூதர் நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், உலகின் நகர்களுக்கெல்லாம் தாய் நகரமான மக்கமா நகரில், அதிகௌரவமிக்க குறைஷிக் குலத்தைச்சேர்ந்த ஹாஷிம் வம்சத்தில், கி. பி. 571ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 20ம் தினத்தில், அவதரித்தார்கள். நபி இஸ்மாயீல் (அலைஹி) அவர்களின் பரம்பரையில் நேர்வழிவந்த, பரிசுத்தவான்களான தந்தை அப்துல்லாவுக்கும், தாயார் ஆமினாவுக்கும், ஒரேயொருமகவாகப் பிறந்தார்கள். பிறந்தபோது தன் தந்தையை இழந்திருந்தவர்கள், ஆறாவது வயதில் தனது தாயையுமிழந்தார்கள். அதனால், தந்தைவழிப்பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிப் அவர்களின் பராமரிப்பிலிருந்து வளர்ந்துவந்தார்கள். பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிப் அவர்கள், அப்போது குறைஷிக் குலத்தினரின் தலைவராயிருந்த காரணத்தால், அரேபிய உபகண்ட மக்களின் அதி புனித வழிபாட்டு ஆலயமாகப் பேணப்பட்டுவந்த கஃபாவின் பரிபாலனச்சபைத் தலைவராயிருந்து, பெரும் மதிப்புக்கும் கௌரவத்துக்குரியவராயிருந்தார்.

அப்துல் முத்தலிப் அவர்கள், தனது அனாதைப் பேரக்குழந்தையை பேரன்பு செலுத்தி, மிகக் கரிசனையோடு வளர்த்துவந்தார்கள். அவர்களும் இரண்டாண்டுகளின் பின் காலமாகிவிட்டார்கள். ஆனால், காலமாகு முன்பு, ககவீனமுற்றிருக்கையில், தன் புதல்வர்களில் அக்சிசிறந்தவரான அபூதாலிபிடம், அப்பேரக்குழந்தையை அன்பு செலுத்தி, பண்புடன் வளர்க்கவேண்டிய பொறுப்பை, ஒப்படைத்தார்கள். தன் தந்தையின் மறைவுக்குப்பின்பு, குடும்பத்தலைமைப் பொறுப்பையும், கஃபாவின் பரிபாலனச் சபையின் தலைமைப் பொறுப்பையும், கையேற்ற அபூதாலிப் அவர்கள், தனது காலமான சகோதரரின் அனாதைக் குழந்தையை, தன் சொந்தக் குழந்தைகளையிடவும். கரிசனையோடு, அன்பாகக் கண்காணித்து வந்தார்கள்.

அபூதாலிப் அவர்கள், தான் சிறியாவுக்கு வர்த்தகப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டபோது, பன்னிரண்டு வயதுப் பராயத்திலிருந்த தனது சகோதரரின் புதல்வர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை, தன்னோடு அழைத்துச் சென்றார்கள். சில மாதகாலமெடுத்த அப்பிரயாணம், பஸராவரை நீண்டது. பஸராவில் அப்போது அதிபிரபல்யம் வாய்ந்த, முன்வேதங்களைக் கற்றுணர்ந்தவரான புகழ் பெற்ற கிறிஸ்தவப் பாதிரியார் "பாஹிறா" வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார். அவர், சிறுவர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களால் பெரிதும் கவரப்பட்டு, அவர்களை உற்றுக்கவனித்து ரையாடியபின், அவர்களின் சிறிய தந்தை அபூதாலிபிடம் பின்வருமாறு கூறினார். "உங்கள் சகோதரரின் புதல்வரான இச்சிறுவர், முஹம்மதை, பெரும் புகழ்மிக்க எதிர்காலம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது; அவருக்கெதிராக அஞ்ஞானிகளும், யூதர்களும் பகைமை கொள்வர்; அவரைக் கண்ணும் கருத்துமாகக் கவனித்துப்பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்." என அறிவுரை பகர்ந்தார்.

இறுதி இறைதூதர் நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், பிறந்து வளர்ந்தகாலை உலகில் இறைவேத நெறிகள் நீங்கி ஷைத்தானிய வழிபாட்டு முறைகளும், வழிகேடான அனாச்சாரப் பழக்கவழக்கங்களும், மிகைத்திருந்தன. அராபிய சமூகம், அவற்றிலும் படுமோசமாய்க் காணப்பட்டது. மனித இனத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து, அல்லாஹ்வின் வழிகாட்டலின் பேரில், உத்தம இறைதூதர்களால், எல்லாம் வல்ல ஏக இறைவனை வணங்குவதற்காக நிர்மாணிக்கப்பட்ட "கஃபா" வழிகெட்ட அராபியர்களால், தம்கைகளால் செய்த சிலைகளை வைத்துப் பூஜிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அகிலத்தை ஆக்கி, இயக்கி நீக்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவனைத் தொழுவதற்குப் பதிலாக மனிதன் கைவண்ணத்திலுருவான சிலைகளைப் பூஜித்தும் நைவேத்தியங்கள் செய்தும், உயிர்ப்பவிகள் கொடுத்தும் வந்தார்கள். வேறுபல மூடநம்பிக்கைகளையும், அனாச்சாரங்களையும் கைக்கொண்டவர்களாய் வாழ்ந்தார்கள்.

அன்பு, அறிவுடமை, நீதி, நேர்மை, உண்மை, முதலிய உயர் மானிதப் பண்புகளோ, அற ஒழுக்க நெறிகளோ, அக்கால அராபியர் வாழ்க்கையில் இடம்பெறவில்லை. மதுபானம் குடித்து, வெறித்துக் கூத்தடித்து, மாதர்களையும், வறியோரையும், ஹிம்சைப்படுத்தியும், வர்த்தகப் பொருட்களாக விற்கும், வாங்கியும், அடிமைப் பிராணிகளாய்ப் பாவித்தும் வந்தனர். பெண் குழந்தைகள் பிறப்பது சாபக்கேடெனக்கருதி, தங்கள் பெண் குழந்தைகளை உயிருடன் குழிதோண்டிப் புதைத்துவந்தனர். குலங்கள், கோத்திரங்களுக்கிடையில், அற்பகாரணங்களுக்காக, அடிக்கடி போர்கள் மூண்டு, அநியாயமாய் மனிதரை மனிதர் கொன்று குவித்துவந்தனர். பண்ப்பலமும், உடல் பலமூயில்லாத அச்சமூகத்திலுள்ள எவரும், அநாகரீத வன்முறைகளுக்காளாகாது வாழமுடியவில்லை. அந்த அஞ்ஞானக்காலத்தை, வர

லாற்றாசிரியர்கள், அரபியில் ‘‘ஜாஹிலிய்யக்’’ காலமென வர்ணிப்பர்.

அவ்வாறு, அழிவையும், அனாச்சாரத்தையும், அறிவீனத்தையும், அநியாயத்தையும், மையமாய்க்கொண்ட அநாகரீக சமூகத்தில் பிறந்து, அவர்களிடையே வளர்ந்த இளைஞர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், உத்தமகுணமும், சீலம் மிக்க நடத்தையும், தீயவர்கள் தானும், மெச்சக்கூடிய, அன்பு நிறைந்த அறநெறிப் பண்பாடும், கட்டுப்பாடுமுடையோராய் எப்போதுமேயிருந்துவந்தார்கள்.

முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், தன் அன்பு நிறைந்த சிறிய தந்தையின் அரவணைப்பிலும், ஆதரவிலுமிருந்து, வளர்ந்து, இளைஞராகயிருந்த காலத்தில், தன்னைப் பிரயோசனமான ஒரு குடும்ப அங்கத்தவனாக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு, குடும்பத்துக்குச் சொந்தமான கால்நடைகளை மேய்ப்பதிலும், வியாபார முயற்சிகளிலும், வேறுபல முறைகளிலும் உதவிவந்தார்கள். அக்காலத்தில், அராபிய சமூகத்தில் அடிக்கடியேற்படும் குழுக்களுக்கிடையிலான போர்களின் காரணமாக, அனாதரவாசிகளாகி, அளவிலா துன்பங்களுக்காளாகிய, அப்பாவி மக்களின் பரிதாபகரமான நிலைகுறித்து, முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், வாஸிபப்பருவமடைந்தது முதல், பெரிதும் கவலைகொள்ளலானார்கள். அம்மணித சமூகம், அப்பல் வேறு அநாகரீக அதர்மச்செயல்களிலிருந்து மீட்சிபெறக்கூடிய வழிவகைகளை, மனவேட்கையுடன் ஆராயலானார்கள். முதலில், தன்னாலானதைச் செய்யவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தவர்களாய், தன்னோடு ஒத்துழைக்கக்கூடிய நல்லெண்ணம் படைத்த வாஸிபர்களை ஒன்றுசேர்த்து, ஒரு நலன்புரி இயக்கத்தை அமைத்து அதன் மூலம் ஏழைகள், அனாதைகள், ஆதரவற்றவர்கள், அடிமைகள், பலவீனர்கள், முதலியோருக்கு உதவிபரிந்தும், அநீதியான அக்கிரமங்களுக்காளாக்கப்படும் நிலைமைகளையும், வீண் சண்டை சச்சரவுகளையும், சமரச

முயற்சிகள், சமாதான வழிகள்மூலம் தவிர்ந்துக்கொள்ள உதவியும், சமூகசேவை செய்துவந்தார்கள். அவ்வாறு, தர்மம் தழைக்கப் பாடுபட்ட தர்மசீவராகக் குணத்தின் குன்று முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை, மக்காவின் மக்கள், “அல் அமீன்”, “அஸ்ஸாதிக்”, “நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்”, “உண்மையானவர்”, “நேர்மையாளர்” என்னும் மகுடங்களைச் சூட்டி மகிழ்ந்தனர்.

மக்காவின் வணிகரசி சதீஜா சீமாட்டி, இளவல் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை அழைத்து, தனது வெளி நாட்டு வியாபாரக்குழுவின் சலைமைப் பொறுப்பை வழங்கியனுப்பினார்கள். இரண்டாம் முறை, வாலிபராசு, சீரியா சென்று, தான் கையேற்ற பொறுப்பை மிக வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி, சம்பந்தப்பட்ட சகலரினதும் பாராட்டைப்பெற்றார்கள். அவ்வணிக முயற்சிகளை, அவர்கள் கையாண்ட அபார திறமையாலும், நேர்மையாலும், உத்தம பண்பாட்டாலும், சதீஜா சீமாட்டி பெரிதும் கவரப்பட்டு, முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் 25ம் வயதுடையவர்களாயிருந்தபோது, அவர்களைத் தன் வாழ்க்கைத் துணைவராக்கிக்கொள்ள பெரிதும் விரும்பி, திருபணம் செய்து “முஃமீன்களின் முதல்தாயார்” என்றழைக்கப்படும் பாக்கியத்தைப் பெற்றார்கள்.

அன்னை சதீஜா (றலி) அவர்கள், தன்னையும், தன் செல்வத்தையும், தன்பணாளரிடம் ஒப்படைத்து, இறுதி இறைதூதர் நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் அதி உயர் முன்மாதிரி வாழ்க்கைக்கும், அகில உலகத்தூதரத்துவ வெற்றிக்கும், தியாகங்கள் பல புரிந்து, உறுதுணையாகிச் சிறப்புற வாழ்ந்தார்கள். முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், செல்வத்தை வியாபாரங்கள் மூலம் பெருகவைத்து, அனாதைகள், அகதிகள், அடிமைகள், வறியோர் முதலான வசதியற்று வாடியோர்களுக்கு, வாரிவழங்கி, அவர்களின் துயர் துடைக்கலானார்கள்.

முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், பலதார மணவாழ்க்கை வாழும் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக, பலமனைவியரை விடாகஞ் செய்யக்கூடிய அந்தஸ்தும், நிலைமையுடையோராயுமிருந்த போதிலும், முதல்மனைவி கதீஜா(றலி) அவர்கள், வாழ்ந்திருந்த காலம்வரை, ஒரேதார மணவாழ்க்கையையே வாழ்ந்தார்கள். நபி பெருமான (ஸல்) அவர்கள், முதல் மனைவி கதீஜா (றலி) அவர்கள் மூலம் மாத்திரமே அவர்களின் நான்கு பிள்ளைகளுமருளப்பட்டார்கள். ஆண் மக்கள் மூவர் பிறந்து, குழந்தைப்பருவத்திலேயே காலமாகிவிட்டார்கள். அவர்களின் சிறிய தந்தை அபூதாலிபின் புதல்வர் அலி(றலி) அவர்களோடு பற்றுக்கொண்டவர்களாக, அவர்களைச் சிறு பராயத்திலிருந்து, தன் அரவணைப்பிலிருத்தி ஆகரவளித்து வந்தார்கள்.

கதீஜா(றலி) அவர்கள், தனது மணாளருக்குத் தனது அடிமை "சைத்" என்னும் இளைஞரை, அன்பளிப்பாக வழங்கினார்கள். தனது மகன், அடிமைகளை விடுவிக்கும் நற்பணியை மேற்கொண்டிருக்கும் முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களின் பொறுப்பில் கைமாறியதையறிந்த "சைத்" இன் தந்தை "ஹாரிதா" என்பார், மகனை அழைத்துச் செல்ல அங்கு விரைந்து, அனுமதி கோரியபோது, பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், ஹாரிதாவிடம் பின்வருமாறு கூறினார்கள். "உங்களின் மகன் சைதைக் கேளுங்கள்; அவர், உங்களோடு போக விரும்புவாராகில், அழைத்துச் செல்லுங்கள்; எந்த மீட்சிப்பணமும் வேண்டாம்; ஆனால், அவர், என்னோடிருப்பதையே விரும்புவாராகில், அவரை நான் வைத்துக்கொள்ளவே விரும்புகிறேன்" என்றார்கள். "சைத்" அங்கழைக்கப்பட்டு வினவப்பட்டபோது, "என் எஜமானர், என்னைத் தன் பிள்ளையாகப் பாவித்து, பேரன்புடன் கீணுநின்றார்கள்; அவர்களைப் பிரிந்து, என்னால் வாழமுடியாது" என்றார். அங்குக் கேட்ட இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், "சைத்"

ஐத் தனது பிள்ளையாகத் தத்தெடுத்துக் கொண்டதாகப் பகிரங்கப்படுத்தினார்கள். 'சைத்' இன் தந்தை ஹாரிதா, பூரண மனத்திருப்தியுடன் வீடு திரும்பினார்.

முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் 35ம் வயதில் கஃபாவில் ஒரு பிரதான சம்பவம் நிழ்ந்தது. பிரசித்திபெற்ற மக்காவின் வணக்கஸ்தவமான கஃபா, கி. பி. 605ல் புனர் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது. அப்போது, கஃபாவின் மிகப் புனிதம் வாய்ந்த 'ஹஜர் - அல் - அஸ்வத்' கல்லை நகர்த்தி வைத்துக் கட்டவேண்டிய அவசியமேற்பட்டது. அப்புனிதப் பணியை யார் செய்வதென்பதில், பல கோத்திரங்கள் உரிமை கோரியதால், அவர்களுக்கிடையே தகராறு ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக, அரேபியாவையே அழிவுக்குத் தள்ளக்கூடிய ஒரு பெரும் போர் ஏற்படக்கூடிய சூழல், உருவாகிக்கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு குலத்தவரும் மற்றவருக்கு விட்டுக்கொடுக்காது, தங்கள் தங்களுக்கே அந்தக் கொளவம் உரிமையானதென, போட்டா போட்டி போட்டு, வாதாடிப் பிணக்குற்ற வேளையில், அங்கு சமூகமாயிருந்த ஒரு சிரேஷ்டம் வாய்ந்தவர், சகலரையும் விழித்துப் பின்புருமாறு கூறினார்: "யாவரும் வாதாட்டத்தை நிறுத்திவிட்டு, அந்த வாசலால் முதலில் உள்ளேவருபவர் எவரோ, அவரின் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்வோம்" என்றார். அந்த ஆலோசனையை, யாவரும் ஏற்று, காத்திருந்தபோது, அவ்வாறு அவ்வாசலால் முதலில் வந்தவர், பெருமான் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களே, அவர்களைக் கண்டதும் அனைவரும் ஆனந்தமடைந்து, "மிக, மிக நன்று; 'அல்அமீன்' - சத்தியசேவர் - வந்துள்ளார்; நன்மையே செய்வார்" என்று, கூறியவர்களாக, பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் அப்பிரச்சினை பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டபோது, அவர்கள், ஒரு சீலையைத் தருவித்து, அதை விரித்துவைத்து, அதன்மேல் அப்புனிதக் கல்லைத் தன் திருக்கரத்தால் தூக்கிவைத்து, சீலையின் நுனிப்பக்கங்களை, எல்லாக் கோத்திரங்களின் பிரதிநிதி

களும் சுற்றிப்பிடித்தவர்களாகப் புதிய இடத்துக்கு எடுத்துச் சென்றபின், அக்கல்லைச் சீலையிலிருந்து எடுத்து, அதைவைத்துக் கட்டவேண்டிய சுவரின் ஸ்தானத்தில், திரும்பவும் தன் திருக்கரத்தாலேயே தூக்கிவைத்து, அப்பிரச்சினையை, யாவரின் திருப்திக்கும் ஏற்றதாகத் தீர்த்துவைத்தார்கள்.

அரேபிய நாட்டு மக்களின் அராஜகச் செயல்களும், அதர்ம நடத்தைகளும், அனாச்சாரக் கொள்கைகளும், அநாசரீகப் பழக்கவழக்கங்களும், அவற்றால் விளையும் அநியாயங்களினாலும், அட்டுழியங்களினாலும், அப்பாவி மக்கள், பெரும் அவஸ்தைகளுக்கும், துன்பங்களுக்கு மாளாகும் நிலமைகளும்; பொதுவாக, மனித இனம், தன்னை இழிவுபடுத்தும் முறையில் இறைவழிபாடு செய்யும் நிலைமையும், பெருமானார் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் இதயத்தைப் பெரிதும் வாட்டிற்று. அவற்றால் பெரும் கவலையடைந்து, அத்தீமைகளிலிருந்தும், அவற்றால் விளையும் துன்பங்களிலிருந்தும், மீட்சிபெற வழிவகைகள் ஏற்படாதா? என ஏங்கினார்கள். அப்போது, சமயங்கள் என்ற பெயரால், நடைமுறையிலிருந்தவைகளும், அந்நிலைமைகளுக்குத் திருப்தியான மீட்சியளிப்பதாயிருக்கவில்லை. எல்லாம் வல்ல இறைவன், படுகுழியில் வீழ்ந்து பரிதவிக்கும் மனித சமூகத்தை நல்வழிப்படுத்தி, அவர்கள் நந்நெறியில் வாழ்ந்து, அவர்களிடையே சமாதானமும், நிம்மதியும் நிலவச் செய்யவல்ல, நேர்வழியைப் பிறப்பிக்கவேண்டுமென ஆசித்தவர்களாக, 'ஹிறா' என்னும் குகையில், பெரும்பாலும், தனித்திருந்து, விழித்திருந்து இறைவனைத் தியானித்துவந்தார்கள்.

பெருமானார் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், அவ்வாறு தியானத்திலாழ்ந்துவந்த காலத்தில், அவர்கள் 40ம் வயதையெய்தியிருந்தபோது, அவ்வருட ரமழான் மாதத்தின் பிற்பகுதியின் ஓர் இரவில், நிசப்தமான வேளையில்,

ஹிறாக்குகை அற்புதமான ஒளி வெள்ளத்திலாழ்ந்திற்று. வானவர்கோன் ஜிட்ரீல் (அலை) அவர்கள் தோன்றி, "ஓதுவீராக" என ஓங்காரமாய் ஒலிக்க, உம்மிநபி (ஸல்) அவர்கள், "ஓதறியேன்" என அவ்வானவர்கோன் அவர்களைத் தன் மார்போடணைத்து, மும்முறை இறுகத்தழுவிவிட்டு "ஓதுக!, மனிதனை உதிரக்கட்டியினின்றும் சிருஷ்டித்தவனான, சங்கை வாய்ந்த, உமது இரட்சணின் திருநாமம் கொண்டு, ஓதுக!" என்று மொழிய, நபி பெருமான் (ஸல்) அவர்களும், அவ்வாறே வழி மொழிந்தார்கள். அன்று இறுதி இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு நபித்துவம் அருளப்பட்டு வஹியாக இறங்க ஆரம்பித்த திருக்குர்ஆன், இறைவேதவாக்கியங்கள், அதிலிருந்து பெருமான் (ஸல்) அவர்கள் வாழ்ந்த இருபத்திமூன்று ஆண்டுகளாக தொகுதி தொகுதியாக அவர்களையடைந்து, இறைவேதமான அல்குர்ஆன் நிறை பெற்றிற்று. திருக்குர்ஆனில் பெரிதும் சிறிதுமாக 114 அத்தியாயங்களும், அவற்றுள் 6666 வாக்கியங்களும் உள்ளன. இறுதி இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு இறைவனருளிய திருக்குர்ஆனையும் இஸ்லாமிய நடைமுறையையும் விளங்கவைக்கும், இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் விளக்கவுரையான ஹதீஸும், இஸ்லாத்தின் பிரதான மூல நூல்களாகும்.

ஹிறாக்குகைச் சம்பவத்தை அனுபவித்த இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், திடுக்கமுற்றவர்களாகத், தம் உயிரணைய மனைவி கதீஜா (றழி) அவர்களிடம் நடந்த வற்றைக் கூறினார்கள். அவற்றைக்கேட்ட அன்னை கதீஜா (றழி) அவர்கள், இவ்வாறு கூறலுற்றார்கள்; "என் ஆருபிர் நாயகரே! உத்தமமாய் உறுதிபெறுங்கள்; நீங்கள் எப்போதும் உண்மையையே உரைக்கிறீர்கள், நேர்மையையே எங்ஙனும் கடைப்பிடிக்கிறீர்கள்; உற்றாருக்கும் உதவிதேவையான மற்றாருக்கும் உழைத்து உதவுகிறீர்கள்; துன்புற்றோரின் துயரம் துடைக்கிறீர்கள்;

எந்த அழுக்காற்றையும் தங்கள் சிந்தையே சுண்ட
தில்லை; எனவே, எல்லாம் வல்ல இரட்சகன் உங்களை
உத்தம நபிநாதராகத் தேர்ந்துள்ளான். மகிழ்வுறுங்கள்;
கதீஜாவின் ஆத்மா யார் பொறுப்பிலிருக்கிறதோ, அவன்
சாட்சியாகக் கூறுகிறேன், “நீங்கள் மக்களை நல்வழிப்
படுத்தும் இறைதூதுவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளீர்
கள்” என்றார்கள்.

அதன்பின்பு, அன்னை கதீஜா (றழி) அவர்கள், தன்
உறவினரான ‘வறக்கா இப்னு நௌபல்’ என்னும் வேத
விற்பன்னரைக் காணச் சென்றார்கள். வறக்கா, யூத,
கிறிஸ்தவ வேதங்களை, அரபியில் மொழிபெயர்த்தவ
ராகவும், முன்வேதங்களில் அதிகம் தேர்ச்சிபெற்ற மூதறி
ஞருமாயி நந்தார். ஹிறாக்குகையில் நடந்தவற்றைக்
கேட்டறிந்ததும், வறக்கா பின்வருமாறு கூறினார்;
“ஹிறாக்குகையில் உங்களின் கணவர் முஹம்மதைச் சந்
தித்தவர், சந்தேகமில்லை, நபி மூஸா (அலை) அவர்க
ளிடம் வஹி கொணர்ந்த ஜி-ரீ-ல ஆகும். உங்களின்
கணவர் தான், திண்ணமாக, உலகம் எதிர்பார்த்துக்
கொண்டிருக்கும் இறுதி இறைதூதராகும்” என்றார்.
பின்பு, வறக்கா இப்னு நௌபல் பெருமானார் (ஸல்)
அவர்களை நேரிற் சந்தித்தபோது, இவ்வாறு கூறினார்,
“வறக்காவின் ஆத்மா யார் பொறுப்பிலிருக்கிறதோ,
அவன் பெயரில் சத்தியஞ்செய்து சொல்லுகிறேன். முன்
வேதங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இறுதி இறைதூதர்
நீங்களே, இம்மக்கள், உங்களைப் ‘பொய்யன்’ எனபார்
கள், உங்களின் மார்க்கத்தில் சேருவோரைத் துன்புறுத்
துவார்கள், நீங்கள் மக்காவைத் துறந்து வேறிடம் செல்ல
நேரிடும். உங்களின் உம்மத்தார்களோடு போர்கள் புரி
வர். எனினும், இறைவனருளால் இறுதி வெற்றி உங்க
ளுக்கே; அக்காலம் வரை யான் உயிர் தரித்திருப்பேனா
கில், என்னாலான அத்தனை உதவி, ஒத்தாசைகளையு
ம், செய்ய ஆவலாயுள்ளேன்; அப்பாகியம் எனக்குக்
கிடைக்கவேண்டுமென ஏங்கிநிற்கிறேன்” என்றார்.

இறுதி இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுடன் நெருங்கி வாழ்ந்தோர், முகலில் திருக்கலிமா மொழிந்து இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். முதலில் அன்னை கதீஜா (றழி) அவர்களும், அதையடுத்து சிறுவர் அலி, வளர்ப்பு மகன் ஸைத் ஆகிய இருவரும், அதையடுத்து குறைஷிக்குலத்தின் பிரதான அங்கத்தவரும், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் அதி அன்புமிக்க தோழருமான செல்வர் அபூ பக்கர் அவர்களும், இஸ்லாத்தோடிணைந்து கொண்டனர்.

இறுதி இறைதூதர் அவர்கள், தனது சிறிய தந்தை அபூதாலிபிடம் இஸ்லாம் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தபோது, அவர் இவ்வாறு கூறினார்: “எனது முதலாதைகளின் மார்க்கத்தைக் கைவிட முடியாதவனாயிருக்கிறேன்; ஆனால், யான் உயிரோடிருக்கும் வரை, என் சகோதரர் மகன் முஹம்மதுக்கு; எவரும், எந்தத் தீங்குமிழைக்கத் துணியார்” என்று கூறி. தனது மகன் அலி, இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டதை ஆமோதித்து, அலியைப்பார்த்து, “முஹம்மத் எப்போதும் நல்லனவற்றையே புரிவார். அவரை இறுகப் பற்றிக்கொண்டு, அவருக்குத் துணையாய் இருந்துகொள்க” என்று அறிவுரை வழங்கினார்.

அதன் பின்பு, ஐந்து முக்கியஸ்தர்களும் பல ஏழைகளும் இஸ்லாத்தைத் தழுவினர். மூன்று வருடங்களாகத் தொடர்ந்து போதனை முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டும் முப்பது பேர்களே ஆரம்பத்தில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், கஃபாவுக்கு வரும் வெளியூர் யாத்திரீகர்கள் மத்தியில் தங்கள் போதனையை நிகழ்த்தினார்கள். “எல்லாம் வல்ல ஏக இரட்சகனான அல்லாஹ்வைத் தவிர்த்து, மனிதன், தன் கைகளினால் செய்த சிலைகளை இறைவனுக்குரிய இடத்தில் பதிலாக வைத்து, வணங்குதல் மடமையாகும்.

அல்லாஹ்வின் தண்டனையைப் பயந்து கொள்ளுங்கள், மனிதன் பிறப்பால் உயர்வு பெறுவதில்லை; இறைவன் முன்பு யாவரும் சமம், ஒருவர் தன் நடத்தை யால் தான் அந்நகல்ை ஆக்கிக்கொள்ளலாம்'', என்னும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் போதனைகள், குறைஷியரிடையே கடும் எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தி, இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் இஸ்லாமியப் பிரச்சாரப் பணிக்கு குறைஷிய நிராகரிப்போர் வன்முறை எதிரிகளாகி, சொல்லொணாத் துன்பங்களைக் கொடுத்தனர். இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு, சமய வகுப்புகள் நடைபெறுவதற்கும், முஸ்லிம்கள் அவர்களின் ஒழுக்கப்படி வணக்கம் நிறைவேற்றுவதற்கும், அவர்கள் தடைகளை ஏற்படுத்தினர்.

அக்காலகட்டத்தில், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் சிறிய தந்தை ஹஸா (றழி) அவர்கள், இஸ்லாத்தை ஏற்று முஸ்லிமானார்கள். ஹஸா (றழி) அவர்கள், உண்மையும் நேர்மையும் வாய்ந்த, மக்கா நகரார் அஞ்சும் அதி வீரம் மிக்க மகா வீரர்களிலொருவராதலால், அவர்கள் முஸ்லிமாகிய நிழ்ச்சி, இஸ்லாமியப் பிரச்சாரத்திற்குப் பாதுகாப்பை வழங்கி, மேலும் பலர் இஸ்லாத்தைத் தழுவ உதவிற்று.

எதிர்த்து நின்று பலவிதமாய் முயற்சித்தும், இஸ்லாம் வளர்வதைத் தடுக்கமுடியவில்லையாதலால், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை நெருங்கி, பல ஆசைகளையும் திருப்தி செய்வதாக வாக்களித்து, அப்புதிய மார்க்கத்தைப் போதனை செய்வதை விட்டுவிடும்படி கோரினர். "நீங்கள் விரும்பும் பட்டம், பதவி, செல்வம் முதலானவற்றைத்தந்து இந்நாட்டின் ஆட்சித் தலைவராக்குவோம்; நீங்கள் விரும்பும் அழகிகளை மணமுடித்துத்தருவோம்; இப்புதிய வேதப் போதனையை மட்டும் நிறுத்திடுக'', எனப் பேரம் பேசினர். அதற்கு விடையாக, பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், திருக்குர்ஆனின்

41ம் சூறாவின் முதல் எட்டு வாக்கியங்களையும் ஒதி விடையிறுத்தார்கள்,

பேரம் பேசிய அம்முயற்சியும் தோல்வியடையவே, குறைஷிக்கார்பிரர்கள், இஸ்லாத்தைத் தழுவிய முஸ்லிம் தொழிலாளிகளுக்குத் துன்பங்களையும் தொல்லைகளையும் கொடுத்துவந்தார்கள். அவர்களின் ஆதிக்கத்திலுள்ள அடிமைகளையும், தொழிலாளர்களையும், இஸ்லாத்தைத் தழுவியதற்காக சித்திரவதைகளுக்குள்ளாக்கி வந்தனர். அம்முஸ்லிம்கள் அனுபவித்துவந்த துயரங்களை அறிந்த இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், பாதுகாப்பின்றித் தவிக்கும் அம்மக்கள், அண்டை நாடான அபிசீனிய நாட்டுக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்று, அந்நாட்டின் நீதியான கிறிஸ்தவ மன்னன் அந்நஜ்ஜாஷியிடம் அடைக்கலப் புகலிடம் பெற்று, வாழுமாறு ஆலோசனை கூறினார்கள். அதற்கிணங்க, கி. பி. 615ல், இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் நபித்துவம் பெற்ற ஐந்தாம் ஆண்டில், 15 பேர் கொண்ட ஒரு குழு முஸ்லிம்கள், மக்காவைவிட்டு இடம் பெயர்ந்து அபிசீனிய நாட்டுக்குப் புகலிடம் தேடிச் சென்றார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து, அல்லல்களுக்காளான மேலும் பல முஸ்லிம்கள் சென்றனர். எல்லாமாக, 83 ஆண்களும், 18 பெண்களும், அவ்வாறு அபிசீனிய நாட்டை அடைந்திருந்தனர்.

தங்களின் வன்முறை வதைப்புக்களிலிருந்து அம்முஸ்லிம்கள் தப்பித்துக்கொண்டதை விரும்பாத குறைஷிக்கார்பிரர்கள், அபிசீனிய மன்னனிடம் ஒரு தூதுக்குழுவை அனுப்பி, அவ்வகதிகளைத் தங்களிடம் ஒப்படைக்குமாறு கோரினர். அத்தூதுக்குழுவினர், அபிசீனிய மன்னரிடஞ் சென்று, மூதாதைகளின் மார்க்கத்தை ஒதுக்கிவிட்டு, புதிய வேதமொன்றைக் கைக்கொண்டிருப்பதற்காகக் கைக்கொண்டிருப்பதற்காகக் கொல்லப்படுவதற்காக, அவ்வகதிகளைத் தங்களிடம் ஒப்புவிக்குமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தனர். அபிசீனிய மன்னர் அந்நஜ்ஜாஷி,

அவ்வகதிகளை அழைத்து, அவர்கள் புதிதாக ஏற்றுக் கொண்ட மார்க்கம் யாதென வினவினார்.

அகதிகள் சார்பில் ஜஃபர் - இப்னு - அபூதாலிப் எழுந்து நின்று, பின்வருமாறு விடைபகர்ந்தார்; 'அரசே, நாங்கள் அறியாமையிலும் அநாசரீகத்திலும் மூழ்கியவர்களாக, சிலைகளை வணங்கியும், பிறரின் உரிமைகளை அவமதித்தும், செத்த மிருகப்பிணங்களை உண்பவர்களாகவும், எந்தச்சட்ட, ஒழுக்க விதிகளோ, நீதி, நியாயமோ இல்லாது, 'தடியெடுத்தவன் தலைவன்' என்பதற்கொப்ப, சரியோ பிழையோ, பலவான் சொல்வதையும், செய்வதையும், யாவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்னும் நிலைமையில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தோம். கடாட்சமுள்ள எல்லாம் வல்ல இறைவன், எங்கள்மீது கருணைகொண்டு, எங்களுக்கு நல்வழிகாட்ட, எங்களிலிருந்து ஒரு இறைதூதரைத் தேர்ந்தனுப்பியுள்ளான். அத்திருத்தூதரின் தூய பிறப்பு, வளர்ப்பு பற்றியும், அவர்களின் உண்மை, நேர்மை, வாய்மை, வாக்குறுதி, அன்பு, பக்தி, பேரறிவுடமை முதலான திவ்விய பண்புகளையும், அப்பழுக்கற்ற அறம் நிறைந்த நடத்தையையும், நாங்கள் நேராக நடைமுறையில் கண்முன்னே கண்டுள்ளோம் அவர்கள், எங்களை, இடம், காலம், உருவம் ஆகியவற்றுக்கப்பாற்பட்ட, எல்லாம் வல்ல ஏக இறைவனைத் தவிர வேறெதையும் வணங்கக்கூடாதென்றும், உண்மையைப் பேசியும், ஒழுக்கவிதிகளைக் கடைப்பிடித்தும், நேர்மையான நடத்தையுடையோராய் வாழ்ந்து, அனாதைகளையும் அயலவரையும், ஆதரவற்ற ஏழைகளையும், ஆதரிக் வேண்டுமென்றும், கற்பித்துள்ளார்; பெண்களைப்பற்றி அவதூறு பேசக்கூடாதென்றும், தீயகாரியங்களைத் தீண்டக்கூடாதென்றும், அறிவுறுத்தியுள்ளார்கள்; நாங்கள் அப்போதையை ஏற்று, பாபமான காரியங்களை விட்டொழித்து, எல்லாம் வல்ல ஏக இறைவனை வணங்கியும், தர்மமீந்தும், நோன்பு நோற்றும்

வருகின்றோம்; அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள வேதத்திலும், அவர்களின் போதனைகளிலும், பூரண நம்பிக்கை கொண்டு, எங்கள் வாழ்வைப் புனிதமாக்கியுள்ளோம்; கல்லிலும் மரத்திலும் பனிதவ் செதுக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கும், அருவருப்பான சிலைகளை வணங்க மறுத்தமைக்காகச் சித்திரவதை செய்யப்பட்டோம்; எங்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேறு வழியின்றி தங்களின் நீதி நேர்மையில் நம்பிக்கைவைத்து, நீங்கள் புகலிடம் தந்து பாதுகாப்பீர்களென எதிர்பார்த்து, உங்களின் தேசத்துக்குக் குடிபெயர்ந்து வந்துள்ளோம்'', என்று முடித்தார்.

அக்கூற்றைச் செவியுற்ற அபிசீனிய அரசர், குறைஷிக்காபிர் தூதுக்குழுவினர், அவற்றை மறுத்துரையா மையையும் கவனத்துக்கெடுத்து, அவ்வகதிகளைத் தொல்லைக்காளாக்காது, குறைஷிக்காபிர்களை மக்கா திரும்புமாறு உத்தரவிட்டு, வேறெந்த முயற்சிகளையும் அதையடுத்து மேற்கொள்ள, குறைஷிக்காபிர்கள் துணியக்கூடாதென எச்சரிக்கை செய்தும் அனுப்பினார். ஆதலால், அவ்வகதிகள் யாவரும் அந்நாட்டில் நிம்மதியாய் வாழ்ந்துவந்தார்கள்.

இஸ்லாம் வளர்ந்துகொண்டு வருவதையும், அது கஃபாவிலுள்ள சிலைகளின் வணக்கத்திற்கெதிரான இயக்கமாகி, குறைஷியர்களின் வருமானத்திற்கும், முக்கியத்துவத்துக்கும் ஆபத்தேற்படுவதைப் பயந்து, ஆத்திரங் கொண்ட குறைஷிக்காபிர்கள், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் சிறிய தந்தை அபூதாஸிப் அவர்களுக்குப் பெரும் தொல்லை கொடுக்கலாயினர். சிறிய தந்தையவர்கள், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் அன்பாகப் பேசி, அக்குறைஷியரின் வேண்டுகோள்படி, அப்போதனையை நிறுத்திக்கொண்டு, அவர்களின் தொல்லைகளுக்காளாகா திருக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டபோது, இறுதி இறை

தூதர் (ஸல்) அவர்கள், இவ்வாறு விடை பகர்ந்தார்கள்
 "அவர்கள், எமது வலது கையில் சூரியனையும், இடது
 கையில் சந்திரனையும் வைத்தபோதிலும், என் இஸ்லா
 மியப் போதனையை விடமாட்டேன்", என்றார்கள்.

அக்காலப் பகுதியில் மக்காவின் மாவீரர் உமர் இப்னு
 கத்தாப் அவர்கள், இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட, திருக்
 குர்ஆனின் புனித மகிமையைப் போற்றும் பிரதான வர
 லாற்று நிபுணர், யாவரையும் ஆச்சரியத்திலாழ்த்திற்று.
 மக்கா நகர்க்காபர்களின் கொடும் மறத்தலைவன், அபூ
 ஜஹில், அராபியப் புகழ்பூத்த போர்வீரர்களை எல்லாம்
 ஒன்றுகூட்டி, தான், பெருமளவில் பரிசுப் பொருட்கள்
 தருவதாக ஆசைகாட்டி, அவர்களை, மக்களை வழி
 திருப்பிக் குழப்பிக்கொண்டிருக்கும் முஹம்மதின் தலை
 யைக் கொய்ய முன்வருமாறு, வேண்டினான். அவர்களில்
 யாரும் முன்வராதிருக்க, அவர்களின் வீரத்தை இம்சித்து
 இழிவாகப் பேசினான். அதனால் தாக்குண்ட மகா வீரர்
 உமர், தன் வீரத்துக்கு விடுக்கப்பட்ட சவாலையேற்று,
 முஹம்மதின் தலையைக் கொய்யப் புறப்பட்டார். வழி
 யில தன் தங்கையின் வீட்டிலிருந்து ஒலித்த திருக்குர்ஆன்
 வாக்கியங்களின் புனிதம் மிக மகத்துவத்தால், மனம்
 மாறி, இறுதி இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களிடம்
 விரைந்து சென்று, அவர்களின் திருக்கரம் பற்றி, முஸ்லி
 மாகி, பின்பு அகிலம் போற்றும், இஸ்லாமிய வரலாறு
 கண்ட இலட்சிய அறநெறி ஆட்சிக்கு வரைவிலக்கணம்
 தந்த தலைவரானார்.

உமர் (றழி) அவர்கள், முஸ்லிமாகியதோடு, அபூபக்
 கர் (றழி), ஹம்ஸா (றழி) ஆகியோருடன் செல்வாக்கும்
 சீர்மையும்மிக்க மூன்று மாவீரர்கள் முஸ்லிம்களின் அணியி
 லிருந்ததால், அவர்கள், தங்களின் வணக்கங்களைப் பகி
 ரங்கமாக மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர். முஸ்லிம்களின்
 அவ்வாறான முயற்சியையும், அபிசீனியாவிற்கனுப்பிய

தங்களின் தூதுக்குழு வெறும்கையோடு திரும்பியதையும் கண்ட, மக்காநகர்க் காபிர்கள், ஆத்திரமடைந்து, இஸ்லாத்துக்கெதிரான திடமான தீவீர நடவடிக்கை எடுக்கக் கங்கணங்கட்டினர்.

அக்காலகட்டத்தில், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் பற்றுக்கோடாயிருந்த அருமை மனைவி கதீஜா (றழி) அவர்களும், பேராதரவளித்துப் பாதுகாப்பு அரணாயிருந்த, சிறிய தந்தை அபூதாலிப் அவர்களும், காலமானார்கள். அவ்விரு அரிய இழப்புக்களும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களைப் பெரிதும் வாட்டிற்று. அவர்கள், அவ்வாறு மனம் சோர்ந்திருந்த வேளையில், எல்லை யில்லா கிருபைமிக்க இறைவன், தனது இறுதித் திருத்தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களிடம், வானவர் தலைவர் ஜி ரீல (அலை) அவர்களை அனுப்பி, அவர்களை யாரும் அடையாத இறை சன்னிதானத்துக்கு அழைப்பித்து உரையாடியபின், அவர்களின் சமூகத்தினருக்கு, சன்னிதானப் பரிசாக ஐவேளைத் தொழுகையை வழங்கினான். ஓரிரவில் அற்புதமாய் நிழ்ந்த அந்தப் புனிதமான விண்ணுலக யாத்திரை, "மிஹ்ராஜ்" என வழங்கப்படுவதாகும்.

கி. பி. 622ல், இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் நபித்துவப் பதினமூன்றாமாண்டு, யத்ரிப் நகரைச்சேர்ந்த 76 முஸ்லிம்கள், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களைச் சந்தித்து, தாங்கள், தங்களின் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணம் செய்து, முஸ்லிம்களையும் இஸ்லாத்தையும் பாதுகாப்பதாகச் சத்தியவாக்களித்து, அவர்களையும் முஸ்லிம்களையும், தங்களின் நகருக்கு இடம்பெயர்ந்து வருமாறு அழைத்தனர். அதற்கிணங்க, பாதுகாப்பாய் வாழ்வதற்காக, முஸ்லிம்களை யத்ரிப் நகருக்குச் செல்லுமாறு அறிவுறுத்தியனுப்பிவிட்டு, தக்க தருணம் வரும்வரை பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், மக்காவில் தங்கியிருந்தார்கள்.

அச்சம்பவங்களை அறிந்த மக்காநகர்க் காபிர் தலைவர்கள், அபூஜஹிலின் தலைமையில் அவசரமாய் ஒன்று கூடி, ஆலோசனை நடாத்தித் திட்டம் தீட்டினர். “முஹம்மத் மக்காவிலிருந்து தப்பி, யத்ரிப்பிற்குப்போக விடக்கூடாது; அவரை இன்றிரவே கொல்லவேண்டும். தனிப்பட்ட எந்தக் கோத்திரத்தின் பேரிலும் அப்பழி இறங்காது தடுப்பதற்காக, ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலுமிருந்து, ஒவ்வொரு வாஸிபராகச் சேர்ந்து, அக்கொலையைச் செய்வதில் பங்குபற்ற வேண்டும்” எனத் தீர்மானித்தனர்.

அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கொலைக்குழுவினர், இறுதி இறைநூதர் (ஸல்) அவர்களின் இல்லத்தைச் சுற்றி வளைத்துநின்று, அவர்கள் புறப்பட்டுவருவதை எதிர்பார்த்து, அன்றிரவுல்லாம் காத்துநின்றனர். பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், இறைவனிட்ட வழிகாட்டுதலின்படி, தன் படுக்கையில் அலி (றழி) அவர்களைப் படுக்க வைத்துவிட்டு, அற்புதமாய், அக்கொலைக்குழுவினர் நின்று காத்திருந்தபடியிருக்க, அவர்கள் பார்வையில் படாது, வீட்டிலிருந்து வெளியாகி, தோழர் அபூபக்கர் (றழி) அவர்களைத் துணைக்கு அழைத்துக்கொண்டு, ஆளுக்கொரு ஒட்டகத்திலேறியவர்களாக, யத்ரிப் நகர் நோக்கிப் பிரயாணமானார்கள்.

காலையில் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் படுக்கையிலிருந்து, அலி (றழி) அவர்கள் எழுவதைக் கண்ணுற்ற கொலைஞர் கூட்டம், பெரும் ஏமாற்றமடைந்தனர். கொலைமுயற்சியும் தோல்வியானதை அறிந்த மக்காநகர்க் காபிர் தலைவர்கள், கடும் ஆக்ரோஷமும், ஆத்திரமும் அடைந்தவர்களாக, “முஹம்மத் தப்பி யத்ரிப் நகருக்குப் பிரயாணமாகிக்கொண்டிருக்கிறார். அவரின் தலையைக் கொய்துகொண்டு வருவோருக்கு ஒரு நூறு ஒட்டகைகள் பரிசளிக்கப்படும்”, எனப் பறைசாற்றினர்.

அப்பரிசைப் பெறும் அவாவினால் மக்காவின்காபிர் வீரர்கள் பலர் அவ்வழி விரைந்தனர்.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்களும், தோழர் அபூபக்கர் (றழி) அவர்களும், யத்ரிப் நகர் நோக்கி விரைந்து, இடைவழியிலுள்ள 'தூர்' என்னும் குன்றின் குகையில், பகைவர்களின் தேடல் நடமாட்டங்கள் முடியும் வரை, மூன்று தினங்கள் மறைந்திருந்தனர். இறைவனருளால், அக்குகையின் நுழைவாயிலில் இரு புறாக்கள் வந்து முட்டையிட்டன. பல சிலந்திப்பூச்சிகள் வந்து அவ்வாயிலுக்குக் குறுக்கே வலை பின்னி வாயிலை அடைத்தன. தேடித்திரிந்த பகைவர்கள், அக்குகையின் வாயிலண்டையும் வந்தனர். அவர்களின் குரலொலிகேட்டு அபூபக்கர் (றழி) அவர்கள், "பகைவர்கள் பலர் போல் தெரிகின்றது; நாம் இருவர்தானிருக்கின்றோம்" என்று கூறிப் பதற்றமடைந்தபோது, இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், "தோழரே! அஞ்சவேண்டாம்; எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ், நம்மோடிருக்கிறான்", என்று உறுதி கூறினார்கள். அங்குவந்த பகைவர்கள், குகை வாயிலிலிருந்த புறா முட்டைகளையும், வழியை அடைத்திருந்த சிலந்தி வலையையும் கண்ணுற்று விட்டு, இங்கு யாரும் உட்புகுந்திருக்க முடியாதெனத் தீர்மானித்து, உட்செல்லாமலே அகன்றுவிட்டனர். தோழர் அபூபக்கர் (றழி) அவர்கள், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை, வெளியில் சிறிது தாமதிக்க வைத்துவிட்டு, முதலில் குகையின் உட்சென்று, அதைச் சுத்தம் செய்துவிட்டு, அதைச்சுற்றியுள்ள மேற்பாகம் நிறைய, பாம்புத் துவாரங்களி ருப்பதைக்கண்டு, தங்களின் மேலங்கியைத் துண்டு துண்டாகக் கிழித்து, அத்துவாரங்களை அவற்றைக்கொண்டு அடைத்தார்கள். ஒரு துவாரம் மட்டும்தான் சிலை போதாமையால் அடைபடாதிருந்தது. அதன்பின், களைப்புற்றிருந்த பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை, உள்ளூக்கழைத்துச்சென்று, தன் மடியில் தலைவைத்துப் படுக்கவைத்தார்கள். பெருமானார்

(ஸல்) அவர்கள், ஆயாசத்தினால் தூங்கிக்கொண்டிருந்த வேளையில், அடைபடாதிருந்த துவாரத்தால், ஏதும் ஊர்வனப் பிராணி புகுந்து இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் தூக்கத்தைக் கெடுத்துவிடக் கூடாதென எண்ணியவர்களாக, அபூபக்கர் (றழி) அவர்கள், இருந்தபடியே, அத்துவாரத்தைத் தன் கால் பாதத்தால் அடைத்துக்கொண்டிருந்தபோது, ஒரு கொடிய விஷமுள்ள சர்ப்பம், அத்துவாரத்தை அடைத்திருந்த அவர்களின் கால் பாதத்தில் திண்டிவிட்டது. விஷமேறித் தன்னை வருத்தியபோதிலும், இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் தூக்கத்தைக் குழப்பக்கூடாதென, அபூபக்கர் (றழி) அவர்கள், அத்துன்பத்தைச் சகித்துக்கொண்டு அசையாமலிருந்தார்கள். ஆனால், விஷம் பரவியதாலேற்பட்டு வழியத்தொடங்கிய வியர்வை, அவர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியாதவறு, நெற்றியிலிருந்து துளிகளாக விழுந்து, பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் திருமேனியில் பட்டிற்று. பெருமானார் அவர்கள், தூக்கத்திலிருந்து விழித்து, வினவி, விபரமறிந்து, தோழர் அபூபக்கர் (றழி) அவர்களின் அளவு மிகுந்த அன்பை பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், வியந்தவர்களாக, சர்ப்பம் தீண்டிய அக்காயத்தில் தங்களின் முபாறக்கான உமிழ்நீரைத் தடவிவிட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் அருளால் தோழர் அபூபக்கர் (றழி) அவர்கள் சேமமடைந்தார்கள்.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களும், அன்புத் தோழர் அபூபக்கர் (றழி) அவர்களும், மூன்று தினங்களைக் குளையில் கழித்தபின்பு, யத்ரிப் நகர் நோக்கிய தங்களின் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தார்கள். சென்ற வழியிலும், எதிர்ப்பட்ட எதிரிக் குதிரைவீரர்களிலிருந்தும் இறைவனருளால் அற்புதமாய்க் காப்பாற்றப்பட்டு, மேலும் மூன்று நாட் பிரயாணத்தின்பின், யத்ரிப் நகரின் எல்லையைச் சேமமாயடைந்தார்கள். அங்கு அலி (றழி) அவர்களும் உடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள். மூவரும்

கி. பி. 622, ஜூலை மாதம் 2 ஆம் திகதி, ஒரு வெள்ளிக் கிழமை காலையில், யத்ரிப் நகரையடைந்தார்கள். அங்கு அவர்களை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த முஸ்லிம் மக்களனைவரும், மனம் நிறைந்த மகிழ்வோடும், உற்சாகத்தோடும், அல்லாஹ்வின் அருளையும், திருபாசுடாட்சத்தையும் புரழ்ந்தவர்களாக அவர்களை வரவேற்று மகிழ்ந்தனர். இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், மக்காவி லிருந்து யத்ரிப் நகருக்கு இடம்பெயர்ந்து மேற்கொண்ட அப்பிரயாணம், 'ஹிஜ்ரா' என வழங்கலாயிற்று. இஸ்லாமியக் கலண்டர் ஹிஜ்ராவை வைத்துக் கணக்கெடுக்கப்படும் மரபு உண்டாயிற்று. நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், வரலாறு காணாவகையில் அற்புதமாய் நிறுவிய இஸ்லாமியக் குடியரசின் தலைநகராயும், இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சியையும், உன்னத உயர்ச்சியையும் பெற்றது. அந்நாளிலிருந்தபோதில் தானாதவால், யத்ரிப் நகரம், 'நபியின் நகரம்' என்னும் பொருளில் 'மதீனா' என்றாயிற்று.

மக்காவிலிருந்து உற்றாரைவிட்டு நீங்கி, உடமைகளை இழந்து, மதீனாவில் அகதிகளாகக் குடியேறிய முஹாஜிர்ஸ்களான மக்கா நகர் முஸ்லிம்களையும், அவர்களைச் சகோதரர்களாகக் கருதி, அவர்களுக்குச் சகல உதவிகளையும், வாழ்க்கை வசதிகளையும் வழங்கிய அன்ஸாரர்களான மதீனா நகர் முஸ்லிம்களையும், இணைத்து வேறுபாடற்ற ஒரீர் சமூகத்தின் அங்கத்தவர்களாக வர்ழவைக்க, பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் சாதனை, உலக வரலாறு கண்ட புதுமையாகும்.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், மதீனாவில் குடியேறி வாழத்தொடங்கியதும், முதலாவதாக, முஸ்லிம்கள் தொழுகையை நிறைவேற்றுவதற்கவசியமான பள்ளிவாசலைக் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். மதீனாவில் அப்போது வாழ்ந்துவந்த யஹூதி வர்க்கத்தினருக்கும் சம உரிமைகளை வழங்கி, மதீனாவை எதிரி

யின் தாக்குதலிலிருந்து பாதுகாக்க, அவர்களும் முஸ்லிம்களோடிணைந்து செயல்படவேண்டியது. அவர்களின் கடமையென்பதற்கு அவர்களின் ஒப்புதலைப் பெற்று, முதலாவது இஸ்லாமியப் பொதுநலக்குடியரசுப் பிரகடனத்தை வெளியிட்டார்கள்.

ஆனால், மதீனாவின் யூதர்கள், முஸ்லிம்களின் நண்பர்களாக வெளியில் நடித்துக்கொண்டு, இரகசியத்தில் காபிர்களுக்கு விசுவாசமாகவும், முஸ்லிம்களின் துரோகிகளாகவும் செயற்பட்டனர். மக்கா நகர்க் காபிர்கள், ஹிஜ்ரி இரண்டாம் ஆண்டில் தங்களின் ஆத்திரத்தைத் திசைதிருப்பி மதீனா நகர் மக்களின் ஆஸ்திகளை அழிவுகளுக்குள்ளாக்கத் தொடங்கி, பின்பு மதீனாவை நேரடியாகத் தாக்குவதற்கு. ஓராயிரம் போர் வீரரைக்கொண்ட படையை, அபூஜஹ்லின் தலைமையில் அனுப்பினர்.

எதிரிப்படையை எதிர்கொண்டு தங்களைக் காத்துக் கொள்ள முஸ்லிம்கள் சார்பில், ஆயுதப்பலம் குறைந்த முன்னூற்றுப்பதிமூன்று பேரைக்கொண்ட ஒரு சிறுபடை, பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் தலைமையில் அணி திரண்டிற்று. 'பத்ர்' என்னுமிடத்தில் அந்தப் போர் நடைபெற்றதால், வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அம்முதலாவது இஸ்லாமியப் பாதுகாப்புப் போர் 'பத்ர் போர்' என அழைக்கப்படுகின்றது. பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ்வைத் தொழுது, அவனையேற்றுக் கொண்ட அவனின் அடியார்களான முஸ்லிம்களுக்கு, வெற்றியை நல்குமாறு, துஆ இரந்தவர்களாய்ப் போர்க்களம் சென்றார்கள்.

இறைவனருளால் பத்ர் போரின் இறுதியில் ஏற்பட்ட முடிவு காபிர்களுக்கும், முனாபிக்கீன்களுக்கும் பேரதிர்ச்சியையும், முஸ்லிம்களுக்கு, அவர்கள் இஸ்லாத்தில் கொண்ட நம்பிக்கையில் மேலும் உறுதியையும், அழுத்தத்தையும், உண்டாக்கிற்று. அபூஜஹ்லில் உட்பட காபிர்

களின் அணியிலுள்ள பல போர்த்தலைவர்கள் கொல்லப் பட்டனர். காபிர் படையினர் பல்வகைத் தோல்விகளுக்குள்ளாகித் துரத்தியடிக்கப்பட்டனர். அவர்களில் பலர் கைதிகளாகக் கைப்பற்றப்பட்டனர். இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஆங்குைப் பிரகாரம், அப்போர்க்கைதிகள், உலக வரலாற்றில் முதன்முறையாக, மனிதாபிமானத்தோடு அன்பாக நடாத்தப்பட்டனர்.

அடுத்த ஆண்டு, பத்ர் போரில் பெற்ற படுதோல்விக்குப் பழிதீர்ப்பதற்காக, மக்கா நகர்க், காபிர்கள், அதிக ஆயுதபாணிகளோடு, மூவாயிரம் போர் வீரர்களைக்கொண்ட பெரும் படையினர், அபூசுப்யான் தலைமையில், முஸ்லிம்களைத் தாக்கலந்தனர். குறைவான ஆயுதபாணிகளுடன் ஓராயிரம் பேரைக்கொண்ட முஸ்லிம்களின் படை, பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் தலைமையில், 'உஹத்' மலையடிவாரத்தில், காபிர்களின் படையை எதிர்த்துப் போரிட்டது. அதனால், அப்போர் 'உஹத் போர்' என அழைக்கப்படுகின்றது. உஹத் போரிலும் முதலில் முஸ்லிம்களே வெற்றியடைந்து கொண்டிருந்தனர். ஆனால், முஸ்லிம் வில் - வீரர்கள், பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் இட்ட கட்டளையையீறி, தங்களுக்குப் பொறுப்பிக்கப்பட்ட கடமையிலிருந்து விலகி, எதிரியின் பொருட்களைச் சேகரிப்பதில் கவனம் செலுத்தியதால், முஸ்லிம்களுக்கு, அனாவசியமாக அதிக இழப்புகள் ஏற்பட்டன. முஸ்லிம்களின் பெருந்தலைவர் ஹம்ஸா (றழி) அவர்கள் உட்பட, பல முஸ்லிம்கள் உயிரிழந்து ஷஹீதானார்கள். எனினும், முஸ்லிம்கள் உடனடியாக உஹத் குன்றின் உச்சியில் இடம்பிடித்துக் கொண்டதால், காபிர்கள் களைப்படைந்து, வேறெதுவும் செய்யமுடியாதவர்களாக, மக்காவுக்குத் திரும்பி விட்டனர். உஹத் போர், இச்சைகளுக்காளாகி, ஏவல்களைப் புறக்கணித்து நடக்கும் பட்சத்தில் எதிர்கொள்ள

வேண்டியது தோல்வியே என்பதற்கு, ஒரு நிலையான சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

அதையடுத்து, மக்கா நகர்க் காபிர்கள் முஸ்லிம்களையும், இஸ்லாத்தையும் வேரோடொழிக்க மேண்டுமென்று சங்ணங்கட்டியவர்களாக, பத்தாயிரம் பேரர் வீரர்களைக்கொண்ட பெரும்படையினர், அபூசப்யான் தலைமையில், திரும்பவும் மதினாவுக்குவந்தனர். அப்படையை எதிர்கொள்ள முஸ்லிம்களிலிருந்து முவாயிரம் பேரைக்கொண்ட ஒரு படையையே திரட்டமுடிந்தது. பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், தனது தோழர்களுடன் கலந்து பேசி, நிலைமையை ஆலோசித்தபின், மதினாவைச் சுற்றி இயற்கை அரணற்றிருந்த பக்கங்களில் ஆழமான அழியைத் தோண்டி, பாதுகாப்பு அரணை ஆக்கிக்கொண்டு, தம் படையை உள்ளுக்குள் உஷார் நிலையில் வைத்து, அவ்வசழியைக் கடந்துவர முயற்சித்தோரை வரவிடாது தற்சாத்து நின்றனர். காபிர் படையினர் அசழியைத் தாண்டி உட்செல்ல, பல பகிரதப்பிரயத்தனங்கள் எடுத்தனர்; ஒவ்வொரு முயற்சியும் முஸ்லிம் படையினரால் முறியடிக்கப்பட்டது. முற்றுகை, இருபது நாட்கள் நீடித்தது; அவ்வசழிப் போரில், மக்காவிலிருந்து வந்து ஈடுபட்ட காபிர் படையினரிடையே உணவுப்பற்றாக்குறையும், வேறு பல்வகைக் சஷ்டங்களும், குழப்பங்களையும் பிரச்சினைகளையும் உண்டாக்கின. அவ்வாறாயிருக்கும் போது, இறைவனருளால், ஓரிரவு, அக்காபிர் படையினரின் கூடாரங்கள், புயற்காற்றினால் தூக்கிவிசப்பட்டதால், அதையடுத்துப் பெய்த கடும் மழையில், நனைந்து தோய்ந்தனர்; அதனால், அபூசப்யாவின் அப்படையினர், மேலும் தாக்குப்பிடிக்கமுடியாது, மக்காவுக்குத் திரும்பியோடினர்.

அதன் பின்பு, அதுவரை நடந்த முன்று போர்களிலும், தாங்கள் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையை மீறி, மதினாவின் முனாபிக்கீன்களும் யூதர்களும் விசாரிக்கப்

பட்டு, உரியமுறையில் தண்டிக்கப்பட்டு, சுட்டுப்பாட்டுக் குள் கொண்டு வரப்பட்டனர். அதே வேளை, 'சினாய்' குன்றில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவ மக்கள், நேர்மையாக நடந்து கொண்டதற்காக அவர்களைப் பாராட்டும் வகையில், அவர்களுக்குச் சம உரிமைகள் வழங்கும் ஒரு சாசனம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களால் பிறப்பிக்கப்பட்டது.

ஹிஜ்ரத் நிகழ்ந்து ஆறு ஆண்டுகளாகிவிட்டது; முஸ்லிம்களுக்குக் கஃபாவைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்றும் ஆவலுண்டாயிற்று. இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், அதை உணர்ந்ததே போன்று, தான், புனித கஃபாவைத் தரிசிக்கப் பிரயாணமாகப் போவதாக அறிவித்ததும், சுமார் எண்ணூறு முஸ்லிம்கள் புறப்பட்டு உடன் சென்றார்கள். புனித யாத்திரையாதலால், அவர்கள் ஆயுதம் தரிக்காமல் சென்றார்கள். ஆனால், மக்கா நகர்க்காபிரர்கள், அப்போதும் முஸ்லிம்களோடு பகைமையோடிருந்ததால், மக்கா நகருக்குள் முஸ்லிம்கள் வருவதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு பெரும் படையைத் திரட்டினர். வழியிலுள்ள ஹுதையியா என்னுமிடத்தில், பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், உடன் சென்ற உம்மத்தார்களோடு தரித்திருந்து, குறைஷிக் காபிர்களோடு மேற்கொண்ட பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாக, மேலுமொரு போர் தவிர்க்கப்பட்டு, ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை நிறைவேற்றியது. அவ்வுடன்படிக்கை, வரலாற்றாசிரியர்களால், 'ஹுதையியா உடன்படிக்கை' என அழைக்கப்படுகிறது. அவ்வுடன்படிக்கையின்படி, முஸ்லிம்கள், அம்முறை மக்காவுக்குள் பிரவேசிப்பதைத் தவிர்த்துக்கொண்டு, அதற்கடுத்த வருடம் கஃபாவைத் தரிசிக்க வரலாமென்றும், இருசாராருக்கிடையில் எதிர்காலத்தில் போர்களை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றுமிருந்தது. அவ்வுடன்படிக்கையின் வேறு சில ஷர்த்துக்கள், அப்போது, முஸ்லிம் தலைவர்களால், முஸ்லிம்களுக்குப் பாதுகாணவை எனக்கருதப்பட்ட போதிலும், ஹுதையியா சமாதான

உடன்படிக்கையின் விளைவு, இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின், அபார சாதாரணத்தையும், அரசியல் சாணக்கியத்தையும், தீர்க்க-திருஷ்டியையும் சிறப்பிப்பற விளக்குவதாயுள்ளது. அவ்வுடன்படிக்கை காரணமாக, சமாதானமேற்பட்டு, மக்களின் மனநிலையில் ஒரு திருப்பமேற்பட்டு பெருந்தொகையினர் இஸ்லாத்தைத் தழுவி, அதன்பின் இஸ்லாத்தின் வேகமான வளர்ச்சி உண்டாயிற்று.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஹுதையியாவிலிருந்து பதீனா திருப்பியதும், அவர்களின் இறைதூது அகில உலகுக்கும் உரியதாகுமென்பதை விளக்கும் இறைவாக்கியங்களைக்கொண்ட வஹி இறங்கிற்று. அதற்கமைய, பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், பாரசீக மன்னன், உரோமானியச் சக்கரவர்த்தி முதலியோருக்கு, இஸ்லாமிய தஹித் அழைப்புக்களை அனுப்பினார்கள். அதே கால வேளையில், கைபர் நிலப்பரப்பில் அப்போது வாழ்ந்துவந்த யூதர்கள், அவர்களைச் சூழ வாழ்ந்த முனாபிச்சீக்களையும் தங்கனோடு சேர்த்து, முஸ்லிம்களுக்கெதிரான ஒரு கூட்டணியை அமைத்துக்கொண்டு, முஸ்லிம்களைத் தாக்குவதற்கு முஸ்தீபுகளைச் செய்து கொண்டிருந்தனர். எனவே, 1400 வீரர்களைக்கொண்ட முஸ்லிம் படையொன்று கைபருக்குச் சென்று, நம்பிக்கை - மோசடியான துரோகச் செயல்களில் ஈடுபட்டிருந்த யூதர்களை அடக்கி, கட்டுப்பாட்டையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டிற்று.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஹுதையியா உடன்படிக்கைக்கு அமைவாக, ஹிஜ்ரி ஏழாம் ஆண்டு, இரண்டாயிரம் முஸ்லிம்கள் சகிதம், 'உம்றா'வை நிறைவேற்ற, புனித கஹ்பாவை நோக்கிப் பிரயாணமானார்கள். முஸ்லிம்கள், மக்காவில் தங்கி 'உம்றா'க் கடமைகளை மேற்கொண்ட மூன்று தினங்களிலும், மக்கா நகர்க்காபிர்கள் நகரை விட்டு விலகியிருந்தார்கள். மூன்று

தினங்களின்பின் முஸ்லிம்கள் மதினா திரும்பினர். அச்சமாதான கல்பா யாத்திரைப் பிரயாணத்தையடுத்து, மிகப் பிரபல்யம்வாய்ந்த குறைஷிப் போர்த்தலைவர்கள், சுயமாக முன்வந்து, இஸ்லாத்தைத் தழுவினர். அவர்களில், உஹத் போரில், காபிர்களின் அணிக்கு வெற்றியைத் தன் யுக்தியாலும், வீரத்தாலும் தேடிக்கொடுத்த மகாவீரரான காலித்-இப்னு-லலீதும், புகழ்மிக்க மகாவீரர் அம்று-இப்னு-ஆஸ் என்பாரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அவர்களிருவரும் முஸ்லிம்களாகி, தங்களை இஸ்லாத்துக்காக அர்ப்பணித்து, அதன் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவி நின்றார்கள். முதலாமவர், பின்பு, முஸ்லிம்படையின் தளகர்த்தராய்த் தலைமைதாங்கி, பல வெளிநாட்டுப் போர்களில், வியக்கத்தக்கவாறு வெற்றிகளை ஈட்டிக்கொடுத்து, 'இறைவனின் வாளாயுதம்' என வர்ணிக்கப்பட்டவராக, இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் பெரிதும் உதவி நின்றார். இரண்டாமவர், இஸ்லாமியக் குடியரசின் முக்கிய நிர்வாகப் பணிகளைப் பொறுப்பேற்று, திறம்பட நிறைவேற்றி, இஸ்லாமிய இராச்சியம் வளர்ச்சியடைந்து உயர்ச்சிபெறப் பெரிதும் உதவி நின்றார்.

ஹிஜ்ரி ஏழாம் ஆண்டின் இறுதியில், குறைஷிக் காபிர்களில் ஒரு பிரிவினர், ஹுதையியா உடன்படிக்கையை மீறி, முஸ்லிம்களுக்குச் சார்பாக நடந்துகொண்டதற்காக, 'குஸ்ஸா' கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த பலரைப் படுகொலை செய்தனர். அந்த அநீதியான அராஜகப் படுகொலைகளைப் புரிந்த ஈனர்களைத் தண்டித்து, அதுபோன்று எதிர்காலத்தில் நிழாதவாறு, மக்கா நகரிலும் சூழலிலும், உரிய கட்டுப்பாடான அமைப்புக்களை நிறுவுவதற்காக, இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், பத்தாயிரம் வீரர்களைக் கொண்ட பெரும் முஸ்லிம்படையைத் திரட்டி, கி. பி. 630, ஜனவரி, முதலாம் திகதி, குறைஷிக் காபிர்களை எதிர்த்துப் பிரயாணமானார்கள்.

எட்டுநாள் பிரயாணத்தின் பின், முஸ்லிம் படை மக்காவிலிருந்து ஒருநாள் பயணத்துக்கப்பாலுள்ள 'மர்பாத்-அல்-ஸஹ்ரான்' என்னுமிடத்தில் தாமதித்திற்று. குறைஷிக்காபிர்கள் சார்பில், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை நேரில் சந்தித்து, குறைஷியர்களைத் தாக்கும் திட்டத்தைக் கைவிடுமாறு விண்ணப்பிப்பதற்காக, அங்கு வந்த அபூசப்யான், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுடன் உரையாடியதும், இஸ்லாத்தை ஏற்று முஸ்லிமாசி, இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் மக்கா விஜயத்துக்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் பணியை நிறைவேற்றும் ஆவலோடு, அவர்களுக்கு முன்னதாக மக்காவுக்குத் திரும்பிச்சென்றார்.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், தோழர்கள் புடைகுழ, அவர்களின் பிரசித்திபெற்ற 'அல்-கவாஸர்' என்றழைக்கப்பட்ட ஓட்டகையில் அமர்ந்தவர்களாக, திருக்குர்ஆனின் ஒன்பதாம் அத்தியாயத்தை, 13 ஆம் ஆயத்திலிருந்து ஒதியவர்களாக, மனமகிழ்வோடு மக்கா நகரில் பிரவேசித்தார்கள். அவர்களின் பெரும்படையும், எந்த எதிர்ப்புமின்றி, மக்காவையடைந்தது. குறைஷிக்காபிர்களனைவரும் பெரும் ஏக்கத்தோடு தண்டனைகளை எதிர்பார்த்திருந்தனர். இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், நாங்கு குறிப்பிட்ட கொலையாளிகளைத் தவிர்த்து, மற்ற யாவருக்கும் பெரது-மன்னிப்பு வழங்கினார்கள். 'அல்லாஹ் அஃப்' என்று முழங்கியவர்களாக, சஃபாவைக் கறைபடுத்திக் குப்ரியத்துக்குக் காரணமாயிருந்த சிவைகளை நீக்கினார்கள். அதன்பின்னர், அங்கு திரண்டிருந்த மக்கள் கூட்டத்தின் மத்தியில், நெஞ்சைத் தொடக்கடியவாறு, மனித இன சகோதரத்துவத்தை வலியுறுத்தி, கருத்தாழமிக்க, ஒரு பிரசங்கம் நிழ்த்தினார்கள். அதைக்கேட்டு நல்லுணர்வு பெற்ற மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வந்தனர். யாவரும், "அல்லாஹ் அவைத் தவிர,

வேறெதையும் வணங்கமாட்டோமென்றும், அல்லாஹ்வுக்கும் அவன் திருத்தூதருக்கும் எப்போதும் வழிபட்டு நடப்போம்” என்றும், “பொய், புறம், பொறாமை, விபசாரம், வட்டி, களவு, கொலை முதலான பாபச் செயல்களைத் தவிர்த்துக்கொள்வதாகவும்” வாக்குத் தத்தம் செய்தனர்.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், மக்காவில் தங்கியிருந்த நாட்களில், தங்களின் சிரேஷ்ட கோழர்களின் தலைமையில், பல புறநாடுகளுக்கு இஸ்லாத்தை அறிமுகம் செய்து அழைப்பு விடுப்பதற்காக, ஜொரிக்குழுக்களை அனுப்பினார்கள். முஸ்லிம் படையினரைக் கொண்டு மக்காவைச் சூழவுள்ள வனக்கத்தலங்களிலுள்ள சிலைகளை அகற்றுவித்தார்கள். சகல முயற்சிகளும் அந்தப்பகுதி மக்களின் ஒத்துழைப்போடு, சமாதானமாக நடைபெறவேண்டுமென, அவர்கள் உத்தரவிட்டு, அவ்வாறே நடைபெற்று வந்தன. எனினும், மக்காவின் வடகிழக்குப் பகுதியிலுள்ள, சில முரட்டுச் சபாவமுள்ள, அராபியக் குழுக்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, முஸ்லிம்களைத் தாக்கத்தொடங்கினர். அதனால் மக்காவிலிருந்து ஒன்பது மைல் தொலைவிலுள்ள ஹுசைன் என்னுமிடத்தில், அவர்களுக்கெதிராக ஒரு கரும்பொர் நடைபெற்று, இஸ்லாத்தின் அப்புதிய எதிரிகள் முறியடிக்கப்பட்டு, கைதிகளாகக் கைப்பற்றப்பட்டனர். அந்த இனங்களின் தலைவர்கள், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களைச் சந்தித்து வேண்டிக்கொண்டதன்பேரில், கைதானவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டு, அந்த இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் இஸ்லாமிய ஆட்சியை ஏற்று, பின்பு மனம்திருந்தி, நாங்களாகவே சிறுசிறு குழுக்களாக முன் வந்து, இஸ்லாத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், தனக்கு இறைவனிட்ட தூதுவப் பணிக்குரிய அத்தியாரத்தைச் சிறப்புற நிரமாணித்து முடித்த மனநிறைவோடு, மதீனா திரும்பினார்கள்.

ஹிஜ்ரி ஒன்பதாம் ஆண்டில் அராபியத் தீபகற்பத்தில் வாழ்ந்த சகல இனங்களும், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை இறைதூதராக ஏற்று, அவர்களின் குடியாட்சித் தலைநகரான மதீனாவுக்குத் தங்கள் தங்களின் பிரதிநிதித்துவத் தூதர்களை அனுப்பிவைத்தனர். அண்டைய நாடுகளான எமன், மஹ்ரா, ஓமான், யமாமா முதலானவற்றின் அரசர்களும் தூதுக்குழுக்களை அனுப்பி, இஸ்லாத்தை விரும்பிக் கற்று, ஏற்றுக்கொண்டனர். அராபிய உபகண்டத்தின் சகல பாகங்களிலிருந்தும் மக்கள் சாரிசாரியாக மதீனாவுக்கு வந்தும், தங்களுக்கு இஸ்லாத்தைப் போதிப்பதற்கு சிரேஷ்ட நபித்தோழர்களை, தாங்கள் வாழும் பகுதிகளுக்குத் தருவித்தும், இஸ்லாத்தைத் தங்களின் வாழ்க்கை வழியாக ஏற்றுக்கொண்டனர்.

அவ்வாறாக, இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் நபித்துவப்பணி அவர்களின் வாழ்நாளிலேயே நிறைவு பெற்றிற்று. அடுத்த ஹஜ்ஜுக்குரிய காலம் வந்தது. பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் தனது இறுதி ஹஜ்ஜு நிறைவேற்றத் தீர்மானித்து, கி. பி. 632, பெப்ரவரி 1ஆம் நாள் மதீனாவிலிருந்து பயணமானார்கள். ஆணும் பெண்ணுமாக, ஒரு இவட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம் மக்கள், ஹஜ்ஜு, இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களோடு சேர்ந்து நிறைவேற்றும் பாக்கியத்தை அடைய, உடன் சென்றனர்.

ஹஜ்ஜின் கடமைகளை நிறைவுசெய்ய முன்பு இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், அரபாத் மைதானக் குன்றின்மேல் நின்றவர்களாக, தன்னைச் சூழ்ந்து நின்று கொண்டிருந்த சனசமுத்திரத்தை விழித்து, பின்வருமாறு உபதேசம் செய்தார்கள்: “மக்களே! என் வார்த்தையைக் காது தாழ்த்திக் கவனமாய்க் கேளுங்கள்! நான் அடுத்த ஆண்டில் உங்களைச் சந்திப்பது சந்தேகம். இந்த ஹஜ் மாதமும், இந்தத்தினமும் உங்களுக்குப் புனிதமாயிருப்பதுபோன்று, உங்களின் ஆத்மாக்களும் உடமை

களும் அல்லாஹ் உங்களுக்களித்துள்ள புனிதமான அமர்னிதங்களாகும்; நீங்கள் யாவரும் இறைவன் முன்பு ஆஜராகி, விசாரணை செய்யப்படுவீர்கள் என்பதை, எப்போதும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். மக்களே! உங்களின் மனைவிமார்மீது உங்களுக்கு உரிமைகள் இருப்பதுபோன்று, அவர்களுக்கும் உங்கள்மீது உரிமைகள் உண்டு. உங்களின் அடிமைகளை அன்பாக நடாத்துங்கள். நீங்கள் உண்ணும் உணவையும், உடுக்கும் உடையையும் போன்றே அவர்களுக்கும் கொடுங்கள். அடிமைகளின் குறைபாடுகளை உங்களால் மன்னிக்கமுடியாவிடில், அவர்களை விடுதலை செய்து, விட்டுவிடுங்கள். ஏனெனில், அவர்கள், உங்களால் துன்புறுத்தப்படமுடியாத இறைவனின் அடிமைகளாகும்.''

“ஆய், மக்களே! என் வார்த்தைகளைச் செவிமடுத்துக் கேளுங்கள். முஸ்லிம்கள் யாவரும் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த சகோதரர்கள்; எல்லா வேறுபாடுகளையும் என் பாதத்தின்கீழ் போட்டுள்ளேன்; ஒருவர் மற்றைய சகோதரரின் உடமையை, அவர் விரும்பி சுந்தால் தவிர, ஹராமான முறைகளில் தன்னுடையதாக்கிக் கொள்ளக்கூடாது. அநியாயங்களிலிருந்து தவிர்ந்துகொள்ளுங்கள். இங்கு சமூகமாயிருப்போர், ஏனையோர் யாவருக்கும் எத்திவைப்பார்களாக! சிலவேளை, நேரில் காதால் கேட்டோரை விடவும், எத்துவிக்கப்பட்டோர், சிறப்பாக இப்பேர்தனைகளைப் பேணவும் கூடும்” என்று முடித்துவிட்டு, இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், இறைவனை விழித்து, “யாஅல்லாஹ்! யான் எனக்கிட்ட தூதுவக் கட்டளையை உரியவாறு நிறைவேற்றிவிட்டேனா?” எனவும், அங்கு கூடிநின்ற மக்கள்-லெள்ளம் ஒரே குரலில், “ஆம்” என்றனர். பின்பு, பெருமான் (ஸல்) அவர்கள், “யாஅல்லாஹ்! உன்னை வேண்டி நிற்கிறேன்; நீயே சாட்சியாயிரு” என்றார்கள். அதன் பின்பு, எதிர்காலத்தில் ஹஜ்ஜாஜிகள் முன்மாதிரியாய்க்

கொண்டு பின்பற்றக்கூடியவாறு, மிக நிதானமாக, ஹஜ் கடமைகளை நிறைவேற்றிவிட்டு, மதினாவையடைந்தார்கள்.

ஹிஜ்ரி பதினோராம் வருடம், இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின், இவ்வலக வாழ்க்கையின் இறுதி ஆண்டாகும். அவர்-ளின் தேகாரோக்கியம் குறைந்துகொண்டுவந்தது. பலம் குறைந்தவர்களாக இருந்தபோதிலும், பள்ளிலாசலுக்கருகிலுள்ள, அன்னை ஆயிஷா (றழி) அவர்களின் வீட்டில் தங்கியிருந்து, ஜமாஅத் தொழுகையை நடாத்திவந்தார்கள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், காலமான செய்தி வெளியானதும், மக்கள் அதிர்ச்சியடைந்தவர்களாக, பெரும் திரளாய்க் கூடினர்; "எங்களின் இறைதூதர் எவ்வாறு மரணமாகமுடியும்?" என்றனர். உமர் (றழி) அவர்கள், "இறைதூதர் மரணமாகி விட்டார்களென்போர் இவ்வாள்ளினால் கொல்லப்படுவர்" என முழங்கினார்கள். அப்போது அவ்வீட்டினுள்ளிருந்த அபூபக்கர் (றழி) அவர்கள், வெளியே வந்து, அங்கு கூடியிருந்தோரை விழித்து, பின்வருமாறு நிதானமாகக் கூறினார்கள். "முஸ்லிம் மக்களே! நீங்கள் எவராவது இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை வணங்கிவந்திருந்தால், அளர்கள் காலமாகிவிட்டார்களென்பதை அறிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். ஆனால், நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குபவர்களாயின், திடமாக அறிந்து கொள்ளுங்கள், 'அல்லாஹ் என்றும் நிலையாயுள்ளான், அவனுக்கு ஒருபோதும் இறப்பில்லை, உலகில் வாழ்ந்து மறைந்த பல இறைதூதர்களைப்போன்றே, முஹம்மத் உம் ஒரு இறைதூதராகும்' என்னும் திருக்குர்ஆன் வாக்ஷியத்தை மறந்துவிட்டீர்களா?" என்றார்கள். அப்பேச்சைக்கேட்ட உமர் (றழி) அவர்கள், தன் தவறை உணர்ந்து, மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். மற்றும் மக்கள் சகலரும் சாந்தமடைந்தனர்.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் குடும்ப வாழ்க்கையும், மக்களுக்கு மகோன்னத முன்மாதிரி

யாகவே அமைந்திற்று. அறநெறி தவறா அன்புமிக்க
 சணவராகவும், கடிதன்புள்ள கண்ணியத் தந்தையாகவும்
 இருந்தார்கள். இருபத்தைந்தாம் வயதில், நாற்பது வய
 துடைய கைம்பெண்ணான அன்னை சதீஜா (றழி) அவர்
 களை பணம்புரிந்து, அம்முதல் மனைவி காலமாகும்
 வரை, அவ்வொருதார மணவாழ்க்கையே வாழ்ந்தார்
 கள். அன்னை சதீஜா (றழி) அவர்கள் காலமானபின்பு,
 ஹிஜ்ரத்துக்கு முன்பு அன்னை சௌதா (றழி) அவர்களை
 யும், அன்னை ஆயிஷா (றழி) அவர்களையும் விவாகம்
 செய்தார்கள். பெருமான் (ஸல்) அவர்களின் மனைவி
 யருள், அபூபக்கர் (றழி) அவர்களின் புதல்வியான
 அன்னை ஆயிஷா (றழி) அவர்கள் மாத்திரம்தான்,
 கண்ணிதாரமாக மணந்தவராகும். ஹிஜ்ரத்தின் பின்பு,
 மதீனாவிவிருந்த காலத்தின்போது, மேற்கூறிய பல தற்
 காப்புப் போர்களை எதிர்நோக்கவேண்டியேற்பட்டது.
 அப்போர்களில் உயிர்த்தியர்களு் செய்த உத்தம ஸஹா
 பாக்களின் கண்ணியம்வாய்ந்த விதவைகளுக்கு வாழ்
 வளிப்பதற்காக, வேறு பெண்களை மணம்செய்தார்கள்.
 உதாரணமாக, உமர் (றழி) அவர்களின் புதல்வியான,
 ஸஹீதான ஹுனைஸ் (றழி) அவர்களின் விதவை ஹப்ஸா
 (றழி) அவர்களையும், ஹுசைமா (றழி) அவர்களின்
 புதல்வியான, ஷஹீதான உபைதா (றழி) அவர்களின்
 விதவை ஸைனப் (றழி) அவர்களையும். மணஞ்செய்து
 கொண்டார்கள். பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் குடும்ப
 வாழ்க்கை சீரும் சிறப்பும் மிகுந்திருந்தது.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் புதல்விமார்க
 ளிருவரை, ஒருவர்பின்னொருவராக, இஸ்லாத்திற்காக
 இணையிலாத் தியாகங்களைச் செய்த, செல்வம் மிக்க
 வணிகச் செம்மல்-ஒழுக்கசீலர், உத்மான் (றழி) அவர்
 களுக்கு மணம் முடித்துக் கொடுத்தார்கள். தனது 'கண்
 ணின் மணி' என்றும், 'ஈரல்-துண்டு' என்றும் அளவற்ற
 அன்போடும், நிகரற்ற பாசத்தோடும், அரவணைத்து

வைத்திருந்த, அகிலத்தின் பெண் இனத்தின் அறத்தலைவியான கனிஷ்ட புதல்வி பாத்திமா (றழி) அவர்களை, "முஹம்மத்" என்னும் ஞானக்கோட்டையின் புகுவாயில்", என வர்ணிக்கப்பட்ட அறிவுச் செல்வமும் அபார வீரமும் ஒருங்கே சேர்ந்து விளங்கிய, தன்கண்காணிப்பில் வளர்ந்த தீரான, தனது சிறிய தந்தையின் மைந்தர் அலி (றழி) அவர்களுக்கு, மணம் முடித்துக் கொடுத்தார்கள். அலி (றழி) அவர்களின் புதல்வர்கள் ஹஸன் (றழி), ஹுசைன் (றழி) ஆகிய இருவரும், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் பேரன்பிற்கும் பாசத்துக்குமுரிய பேர்புதல்வர்களாய் வளர்ந்தார்கள். அவர்களிருவருடைய பிற்சந்ததிகளிலிருந்துதான், பிற்காலத்தில், பெரும்பாலும், ஒளலியாக்கள், ஆரிபீன்கள், ஷுஹாநாக்கள், குத்புமார்கள், இமாம்கள், முதலானோர், காலத்துக்குக்காலம் தோன்றி இஸ்லாத்துக்குப் புத்துயிரளித்தனர். நபித்துவம் இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களோடே முற்றுப்பெற்றிற்று.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், வபாத்தானதும், நபிமார்களை அடக்கம் செய்யும் மரபைப் பின்பற்றி, அவர்களிருந்து காலமான, அன்னை ஆயிஷா (றழி) அவர்களின் மதீனாப் பள்ளிவாசலையடுத்துள்ள வீட்டறையில், அடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களின் அவ்வடக்கஸ்தலத்திற்கும், மதீனாப் பள்ளிவாசலின் மிம்பருக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி, 'ரௌழா ஷரீப்' என அழைக்கப்படுகின்றது. மக்காவுக்கு ஹஜ் செய்யச் செல்லும் ஹஜ்ஜாஜிகள் மதீனாவுக்கும் சென்று, அதைத்தரிசிக்கும் அலாநியான பேற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தவறுவதில்லை.

பகுதி III

இறுதி இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் மகாத்மியம் :

உலகின் மாமேதைகள், வீர்பன்னர்கள், விசேட அறிவும் ஆற்றல்களுமுடைய மாமனிதர்கள், யாவரும், ஏதோ ஒரு துறையில் அவ்வாறு சிறந்தவர்களாயிருப்பதையே காண்கிறோம். ஆனால், இஸ்லாம் சமயத்தை உலகமாந்தருக்கு உபதேசித்து நிறைவுசெய்த உத்தமத்திருநபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், சகல துறைகளிலும் உள்ளத நிலைக்கு உதாரணமான பல ஆளுமைகள் ஒரே ஆளுமைக்குள் ஒருங்கேயமைந்து பிரித்தறிய முடியாது, இணைந்து நிறைந்துள்ள, அற்புத ஆளுமையாகப் பரிணமிப்பதைப் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அந்த உன்னத நிலைமை, எல்லாம்வல்ல இறைவன், அவர்களுக்கு, அருள்நிறை ஆசானும் நேசனுமாகி, அனுக்கிரசஞ் செய்த மகாத்மியப் பேரறிவாலும், அவர்களின் சுயல்லா இயற்கை ஆற்றல்களாலும், இறைவனே போற்றும் புனிதமித பண்புகளாலும் உண்டாயிற்று.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் தனிச்சிறப்பு பற்றி, இறைவன் தன் திருமறையில், அவர்களை அகிலத்தாருக் கெல்லாம் ஒரு அருட்கொடையாகவே அனுப்பியிருப்பதாகக் கூறுகின்றான். இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு சிறந்த தீர்க்கதரிசியாகவும், தவயிக்க தத்துவஞானியாகவும், தலைமைக்கு இலக்கணம் கூற்பிக்கும் குடியாட்சித் தலைவராகவும், இறைவன் வகுத்தளித்த வாழ்க்கைத் திட்டத்தை வெற்றிபெறாமாய்ப் போதித்து, இவ்விலட்சிய வாழ்க்கையை வழுவிலாது வாழ்வாங்கு வாழ்ந்துகாட்டி, இறைவனாலேயே போற்றப்படும் ஏற்றமிகு தகுலாகவும், போர்வீரர் தலைவர்களுக்குப் பாடம்புகட்டும் படைத்தள கர்த்தராகவும், பல்துறைக் கல்வியும், ஞானமும், பயனுறுமுறையில் பற்பலரும் படித்துப் பயனடைய உதவும் அருள்ஞானக் களஞ்சியமாகவும், எப்போதும், எந்நிலையிலும் நிறைவான மனிதப் பண்புகளை நிதர்சனம் செய்யும் குணக்குன்றாகவும், திகழ்ந்தார்கள்.

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் தூரதிருஷ்டியும், தீர்க்கதரிசனமும், வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் ஊடறுத்து, உண்மை அறிவும் உணர்வும் ஊன்றிய அடிப்படையில், மனிதனுக்கு அவசியமான அத்தனை விடயங்களையும் அழகுற எடுத்து விளக்கியிருக்கும் 'ஹதீஸ்' போன்ற அரும் மார்க்க விளக்கத்தை வேறெங்கிலும் காணமுடியாது. அவர்களின், இறைமறை நெறிகளைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள வைக்கும் விளக்கங்களும், வாழ்க்கையை வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கவசியமான அரிய அறிவுறுத்தல்களும், மரபுகளும், மனித இனத்தின் உலகளாவிய தொடர்புகள் தொடக்கம் தனி மனிதனின் உண்ணுதல், உறங்குதல், பருகுதல், பற்குத்தம், உடற்குத்தம், உடைச்சுத்தம், இடச்சுத்தம், உளச்சுத்தம்வரை வியாபித்து நிற்பனவாகும். ஒன்றையொன்று தாக்கி, ஒன்றின் அழிவிலேதான் மற்றதின்

ஆக்கம் தங்கியுள்ளதென்றும் பிழையான கற்பனையில், வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் வேறுபட்ட சமூகச் சூழ்நிலைகள் யாவும், ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சிறப்பம்சங்கள் யாவும் ஒன்றிணைந்த ஒரு நாகரீகத்தையும், பண்பாட்டையும், இறைமறை வகுத்த அறநெறிகளின் அடிப்படையில், அண்ணலார் (ஸல்) அவர்கள் நிறுவினார்கள். இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் முற்றும் ஒன்றிணைந்து நிறைவுபெற்ற ஆளுமைக்கு நிகரான வேறொரு மனித ஆளுமையை வரலாற்றில் காணமுடியாது. உலகின் பிரபல்யம்வாய்ந்த உத்தம மாமேதைகளில் பெரும்பாலானோர், அவர்கள் வாழ்ந்த சக்திமிக்க சூழல்களால் உற்பத்தியானவர்களாகும். ஆனால், அண்ணலார் (ஸல்) அவர்களின் நிகரிலா ஆளுமையை உருவாக்குவதில், அவர்கள் வாழ்ந்த அறிவீனமும், அனாச்சாரங்களும், அநாசரீகமும், மலிந்து கிடந்த அக்கால அராபியச் சூழல், எவ்வகையிலும் உதவியாய் இருந்திருக்கமுடியாது. மனித சமூகங்களில் நிலவிய அறிவீனமும், அனாச்சாரமும், அதர்மம் முதலானவை செறிந்த அநாகரீகத்தை, இறைமறை வகுத்த அறவழியில் நின்று, அற்புதமாய்ச் சீர்திருத்திச் சீர்மை பெற்றதாக மறுசீரமைத்தும், மனிதர்களிடையே முதன்முதலாகப் பல்வகைப் பேதங்களை முற்றாக நீக்கியும், "யாவரும் ஒரே இனச் சகோதரர்கள்" என்னும், அகில உலகச் சகோதரத்துவத்தை, ஸ்தாபித்த அரிய பெறுபெறு, பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் மகாத்மியத் தனிச்சாதனை ஆகும்.

இப்பூவுலகின் நிர்ந்தரமற்ற வாழ்க்கையை, நித்திய ஆஹிதா வாழ்க்கைக்கான ஆக்கபூர்வமான தேட்டமுயற்சியாகவும், சுருவக வெற்றியையும் அளிக்கவல்ல திட்டமாகவும், இஸ்லாமிய வாழ்க்கைத் திட்டத்தை அறிமுகம்செய்து, அதை அழகுறப் போதித்தும், நிரந்தரானதைச் செய்தும், நிகரிலா வெற்றிபெண்ட பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் சக்திமிகு சக்திய வாழ்க்கை

யும், அதன் அரிய ஆக்கமும், எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்
 ளின் போற்றுகலுக்கே இலக்காகியுள்ளதால், மனிதர்
 கள் அவர்களைப் புழுகல், பெருங்காரியமானதாகாது.
 எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ், அவனின் திருமறையில் இறுதி
 இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் மகாத்மிய அந்தஸ்து,
 உத்தம குணநலன், இறைதூதுவ வெற்றி முதலானவை
 பற்றிப் பின்வருமாறு அத்தாட்சி பகருகின்றான்."'
 (நபியே!) உண்மையாகவே நீர், அதி உத்தம நற்குண
 மும், நந்நடத்தையும் பொதிந்தவராகவே இருக்கின்
 றீர்." (திருக்குர்ஆன் 68:4)

"(நபியே! மனித இனத்தாருக்கு (இவ்வாறு) சொல்
 வீரர்; நீங்கள் அல்லாஹ் மீது அன்பு செலுத்துபவர்க
 ளாயின், என்னைப் பின்பற்றுங்கள்; அல்லாஹ், உங்கள்
 மீது கருணைகொண்டு, உங்களின் பாரபங்களை மன்னித்
 தருள்வான். ஏனெனில், அவன் அதிக கருணையுள்ளோ
 னும் மன்னிப்பவனுமாவான்") (திருக்குர்ஆன் 3:31)

"உண்மையாக, அல்லாஹ்வும் அவனின் அமரர்
 களும், தூதரின் பால் ஸலவாத்துச் சொல்கின்றனர்.
 ஈமான்கொண்ட முஃமீன்களே! நீங்களும், தகுந்தவாறு
 அவர்பால் ஸலவாத்துச் சொல்லுங்கள்." (திருக்குர்
 ஆன் 33:56)

"(மக்களே) முஹம்மத் உங்களெவரினதும் தந்தை
 யல்ல. ஆனால், அவரோ, அல்லாஹ்வின் திருத்தூதரா
 கவும், நபி மார்களுக்கு(க்கடைசி) முத்திரையாகவும் இருக்
 கிறார்". (திருக்குர்ஆன் 33:40)

"நபியே! நாம் உண்மையில், உம்மை (மனித
 இனத்தை) அல்லாஹ்வின் பால், அவன் அனுமதியுடன்,
 அழைப்பவராகவும் மக்களுக்கு நற்செய்தியையும், எச்
 சரிக்கைகளையும் அறிவித்து நற்சாட்சி பகர்பவராகவும்,
 பிரகாசமளிக்கும் ஜோதியாகவும், அனுப்பியுள்ளோம்".
 (திருக்குர்ஆன் 33 : 45, 46)

“(நபியே!) சொல்லுக! மனிதர்களே! உண்மையில், யான் உங்கள் யாவருக்கும் அனுப்பப்பட்ட, இவ்வுலகினதும், மற்றும் மேலுலகினதும் உரிமையாளனான அல்லாஹ்வின் தூதராகும் (என்றும்); அவனன்றி வேறு இறைவனில்லை; ஆதலின், அல்லாஹ்விலும், அல்லாஹ்வின் வார்த்தைகளிலும் (பூரண) நம்பிக்கை கொண்டுள்ள அவனின் தூதரரை, (நீங்கள்) சரியான வழியில் நடந்து கொள்வதன் பொருட்டு, பின்பற்றுங்கள்” (திருக்குர்ஆன் 7:158)

“எவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கும் (அவனுடைய) தூதருக்கும் வழிப்படுகிறார்களோ, அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளைப் பெற்றவர்களான நபிமார்கள், ஸித்தீக்கீன்கள், (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) ஷஹீதானவர்கள், ஸாலிஹுகள், ஆகியோருடனிருப்பர்; மேலும், இத்தகையோர் தோழமைக்கு உகந்தவர்கள்!” (திருக்குர்ஆன் 4:69)

“முந்திய நபிமார்களைப் பின்பற்றுபவர்கள், அவர்களின் தெளறாத், இன்ஜில் வேதங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள, எழுத்துவாசனையறியாது, நல்லனவற்றை ஏவியும், ஹவாலானவற்றை அனுமதித்தும், தீயனவற்றைத் தடுத்துத் திங்கிலிருந்து பாதுகாத்தும், அவர்களின் (பாபச்) சுமைகளை அகற்றிவிடும் இத்தூதரைப் பின்பற்றுவார்களாக” (திருக்குர்ஆன் 7:157)

இவ்வாறு எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வாலேயே அத்தாட்சி பகரப்பட்டுப் போற்றப்படும், அதி உத்தம மகாத்மியத் தகைமையும், அதற்கேற்ற அவர்களின் புனிதமிக்க குணமும் நடத்தையும் அவர்கள் சாதித்தடைந்த மனித ஆத்மீக ஏற்றமும், அழகிய முன்மாதிரியும், உம்மத்தாரின் நலனில்கொண்ட அயரா அபார அக்கறை முதலானவையுமே பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் உம்மத்தார்கள், தங்களையும் தங்களின் உற்றார்

உறவினரையும் விட, தங்கள் நபியின்பால் அதிக அன்பும் அக்கறையும் கொண்டவர்களாக ஆகு வ த ற் கு க் காரணமாயிற்று.

உம்முல் முஃமினீன் அன்னை ஆயிஷா (றழி) அவர்களிடம், அண்ணலார் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை பற்றி வினவப்பட்டபோது, "இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை, திருக்குர்ஆனின் நிறைவான நிதர்சனமாக - அதாவது நடைமுறை விளக்கமாகவே இருந்தது." என்று கூறினார்கள். வரலாறு படைத்தவர்களென மக்களால் குறிப்பிடப்படுவோர், பெரும்பாலும் வரலாற்றால் உருவாக்கப்பட்டவர்களே. மனித இன வரலாற்றில், பெருமானார் (ஸல்) அவர்களைத்தான், வரலாற்றைப் படைத்தவர்களுக்கோர் சிறந்த உதாரணமாய்க் கொள்ளலாம்.

உலகளாவிய ரீதியில் ஏராளமான சிந்தனையாளர்கள், சரித்திராசிரியர்கள், சமூகச் சீர்திருத்தச் செம்மல்கள், ஆட்சிபீடத் தலைவர்கள், ஆய்வாளர்கள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையாளர்கள் முதலானோர், இறுதி இறை தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒளிமிக்க புகழ் மாலைகளை வழங்கியுள்ளனர். அவற்றுள் ஒரு சிலவற்றைக் கவனிப்போம்.

சென்ற நூற்றாண்டின் அதிசிறந்த சிந்தனையாளர்களில் ஒருவரான தோமஸ் காளைல், தனது "அருஞ்சாதனைத் தலைவர்களும், அவர்கள் பேணப்படுதலும்" என்று தலைப்பிட்ட நூலில், இறுதி இறை தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை, உலகின் அருஞ்சாதனைத் தலைவர்கள் யாவரிலும், அதி உன்னதத் தலைவர் எனக் கணித்துப் புழ்ந்து, அவர்களின் சன்மார்க்கப்போதனை பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்; "அவ்வாறான மனிதரின் வார்த்தைகள், இயற்கையின் இதயத்தினிருந்து நேராக ஒலித்து, கேட்போரை உணரவைக்

கும் உண்மை பொதிந்த உறுதிமொழிகளே; மனிதர்கள் அவற்றைக் கரிசனையோடு காது தாழ்த்திக் கேட்கிறார்கள்; சுட்டாயம் கேட்கவேண்டும், ஏனெனில் காது கொடுத்துக் கேட்பதற்குத் தகுதியான வேறொன்று மிருப்பதாகத் தெரியவில்லை; மற்றவை யாவும், அவரின் போதனைகளோடு ஒப்பிடுகையில், உஷ்ணம் நிறைந்த வெறும் காற்றே” என்கின்றார்.

புகழ்மிக்க பிரான்சிய வரலாற்றாசிரியர், ‘லாமாட்டினே’ என்பார், தனது ‘‘துருக்கியர் வரலாறு’’ என்னும் நூலில் இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள்மீது, தனது புகழ்மாலையை இரத்தினச் சுருக்கமாகப் பின்வருமாறு வழங்குகிறார். ‘‘தத்துவஞானி, வாக்குவன்மை மிக்க பேச்சாளர், இறைதூதர், சட்ட வல்லுனர், போர்த்தளபதி, தான் போதித்த நெறிகளை நிதர்சனமாக்கிய வெற்றியாளர், சடத்துவ நிலைக்கப்பாலுள்ள இறை நம்பிக்கையையும், அறிவுபூர்வமான ஆத்மீகக் கொள்கைகளையுமுடைய வேதத்தை உத்தாரணஞ் செய்தவர்; அவர்தான் முஹம்மத். மனித மேம்பாட்டையும், உயர்வையும், அளவிடக்கூடிய தராதரங்களைக்கொண்டு பார்த்துக் கையில், அவரைவிட மேன்மையான மனிதர் எவராவது உண்டா? என நாம் வினவவேண்டும்’’ என்கின்றார்.

அமெரிக்க உளவியல் ஆய்வாளரான ‘ஜுள்ஸ் மாஸ்மன்’ என்னும் யூதர், உலகளாவிய செல்வாக்கையுடைய ‘TIME’ என்னும் சஞ்சிகையின் 1974, ஜூலை 15 இல் பிரசுரமாகிய வெளியீட்டில், ‘‘தலைவர்கள் எங்கேயுள்ளனர்?’’ எனும் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அவர் அக்கட்டுரையில், வரலாறுகண்ட பிரதான சமூகத்தவர்கள் அனைவரையும் விபரித்தாராய்ந்துவிட்டு, பின்வரும் வார்த்தைகளில் முடிக்கின்றார்: ‘‘எல்லாக் காலங்களின் தலைவர்கள் அனைவரி

லும், முஹம்மத் அவர்களே, அதிசிறந்த முதன்மையான வராகும்''. என்கின்றார்.

வானவியலாளராயும், வரலாற்றாசிரியராயும், எண்ணியலாளராயும் புகழ்பெற்ற அமெரிக்கரான 'மைக்கல்-எச்-ஹாட்' என்பார், பத்து வருடங்களாக ஆராய்ச்சி செய்து, உலகில் வரலாறு படைத்த மேன்மைமிக்க மேதைகளான அதி உத்தம சமூகத் தலைவர்கள் ஒரு நூறுபேரைத் தேர்ந்து, அவர்களைப்பற்றி விரிவாக ஆய்வுசெய்து, "நூறு பேர்" (THE HUNDRED) என்று தலைப்பிட்டு, 572 பக்கங்களைக்கொண்ட ஒரு சிறந்த நூலை, சமீபத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறார். அவர் அந் நூலில், உலக வரலாறு படைத்தவர்களில் சிறந்தவர்களைத் தேர்ந்து, அவர்களின் அருஞ்சாதனைகள், அதி சக்திமிக்க ஆளுமை, ஆத்மீக மகாத்மியம் முதலான வற்றற நுணுகி ஆராய்ந்து, அனைவரிலும் ஒரு நூறு பேரை, அதி உன்னத உத்தமர்களாகப் பொறுக்கியெடுத்து, அந் நூறுபேரையும் வரிசைக்கிரமப்படுத்தி, இறுதி இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை, அவ் வரிசையில் முதலாவதாக வைக்கிறார்.

வரலாற்றாசிரியத் தலைவன் கிப்பன், தனது "உரோமானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் சிதைவும் வீழ்ச்சியும்" என்னும் நூலில், இறுதி இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றார், "முஹம்மத் அவர்களின் மார்க்க நெறிகள், சந்தேகங்களிலிருந்து நீக்கமற நீங்கி, முற்றும் தெளிவான தீவ்வியமுடையதாகும்; மேலும், அவ்-குர்ஆன் இறைவனின் ஒருமைக்கு ஒரு உன்னத அத்தாட்சியான உறுதிமொழியாகும்'', என்கின்றார்.

வரலாற்றாசிரியர் ஸேர்-உவில்லியம் மூர், இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின், சாதாரண மனித கண்

ணுக்குப் புலனாகும் அவர்களின் மானித ஆளுமையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், இவ்வாறு கூறுகின்றார், “முஹம்மத் எவரையும் கவரக்கூடிய மிகப் பிரகாசமான முகத்தோற்றத்தையும், மிக வசீரமான அழகிய உடற் தோற்றத்தையும், பாங்கினையும், ஒருவராலும் மதிப் பிட முடியாத ஓர்மையையும், வீரத்தையும், அதே போன்று, மட்டிடமுடியாப் பொறுமையையும், தாராள மனப்பான்மையுடையோராயும் இருந்தார்” என்கின்றார்.

இறைவனின் மகத்துவம் மிக்க இறுதித் திருத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பற்றி, அதிகமான உலகப்புழமிக்க பேரறிஞர்களும், பேரறத்தலைவர்களும், சிந்தனையாளர்களும் சிறப்பாகப் புழந்துள்ளனர். உதாரணமாக, ஜோர்ஜ் பேர்னாட்டஷோ, ஜோன் டேவன் போர்ட், மகாத்மா காந்தி ஆகியோர், முறையே, “பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், கோடானுகோடியிலொருவர் என்றும், உலக வரலாற்றில் வேறெவரையும் விட வசீகரித்து விளங்குபவரென்றும், எல்லா மார்க்கங்களின் தலைவர்களிலும் அதி வெற்றி பெற்றவரென்றும், அவரைப் போன்று வேறொருவர் இறுதிநாள் வரை வரமாட்டாரென்றும்”, கூறியிருக்கின்றனர்.

அண்ணலார் (ஸல்) அவர்கள், அக்கால அஞ்ஞான மக்களின் மத்தியில், மெய்ஞானமிக்க அற்புதக்குழந்தையாக, பெரும் மதிமிக்க சிறுவராக, இலட்சிய இளவலாக, சமூகச்சேவை புரியும் வாலிபராக, உலகோர்க்கெல்லாம் உணர்வூட்டும் உத்தம உதாரணக் கணவராக, தந்தையாக, மாமனாக, தாதையாக, எந்நிலையிலும் உன்னத முன்மாதிரியாய்த் திகழ்ந்தார்கள். பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், வளரும் போதே, தன் சிறுபராயத்தில், குடும்பத்தினருக்கும், பிறருக்கும் உதவிபுரிபவர்களாகவும், வாலிபப் பருவத்தில் அச்சமுகம் காணாத சமூகசேவையாளனாகவும், ஆக்கபூர்வப் பணிபுரிந்து வந்தார்கள்.

அவர்களின், அறநெறி ஆக்கங்களையும், புனித பண்பாட்டுச்சீர்மையையும், கண்ணூற்று வியந்த மக்கா நகர் மக்கள், அவர்களுக்கு, “அஸ்ஸாதிக்” - வாக்கைப்பாதுகாத்து நிறைவேற்றுபவர் என்றும், “அல்வாத்” - உண்மையாளர் என்றும், “அல்மீன்” நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர் - நேர்மையாளர் என்றும், மகுடங்களைச் சூட்டி மகிழ்ந்தனர்.

இறைதூதை நிறைவுசெய்த இறுதி - இறை தூதராக - றகுலாக அனுப்பப்பட்ட பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், அகிலத்தாருக்கெல்லாம் இறைவனால் அருளப்பட்ட அருட்கொடையென, இறைவன் தன் திருமறையில் கூறியிருப்பதை, அவர்களின் வாழ்வு, மனித இனத்தார் அறிந்து, உணர்ந்து கொள்ளக்கூடியதாக, நிதர்சனமாக்கி நிற்கின்றது. - “இம்மாபெரும் பொறுப்பைச் சுமந்து கொள்வீர்களா? என்று நாம், வானங்கள், பூமி, மலை முதலானவற்றை வினவினோம். அவை அதனைப் பற்றிப் பயந்து, அதனைச் சுமந்து கொள்ளாது விலகி விட்டன. ஆனால், மனிதன் அத்தகைய பொறுப்பைச் சுமந்து கொண்டான். (எனினும்) அவன், அறியாமையால் தனக்குத்தானே தீங்கிழைத்துக் கொள்கிறான்.” (திருக்குர்ஆன் - 33 : 72)

‘மாபெரும் பொறுப்பு’ என்று மேற்படி ஆயத்தில் குறிப்பிடப்படுவது, மனிதன் சுற்றுக்கொண்டுள்ள ‘இவ்வுலக விவகார நிர்வாகமாகும்’, எனப் பேரறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். மனிதன், அச்சிறப்பான பொறுப்பை நிறைவேற்ற அவனுக்கு இறைவனால் அளிக்கப்பட்டுள்ள நன் கொடை அறிவு, வானவர்களுக்கும் வழங்கப்படாத அந்த அரும் நினைவு, மனிதன் சத்திய வழியில், நீதியாக, நேர்மையாகப் பயன்படுத்தினால்தான், சகல சிருஷ்டிகளுள்ளும் தலையாய சிருஷ்டி என்னும் அந்தஸ்தை அவன் நிறைவு செய்கிறான். மனிதன் தன்

தலையாய அப்பொறுப்பைச் சரிவர நிறைவேற்றுவதற்கு, நல்லறிவையும், இறைதூதின் மூலம் போதிக்கப்படும் உண்மையையும், அறிந்துணர்ந்து, அவற்றின் அடிப்படையில், தன்னையும், தான் வாழும் சூழலையும் விருத்தி செய்து, நிதர்சனம் செய்பவனாக, சகலநிலைகளிலும், நீதியாயும் நேர்மையாயும் செயலாற்றி, சத்திய வாழ்க்கை வாழவேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றான், அவ்வாறான வாழ்க்கைக்கு மனித இனத்தை வழிப்படுத்தும் இறைதூதர்களின் வரிசையில் பெருமானார் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், இறுதியாகத்தோன்றி நிறைவு செய்தமையை, எல்லாம் வல்ல இறைவனே, அவன் திருமறையில், மேற்குறிப்பிட்டவாறு, சான்று பகர்ந்து போற்றிப் புகழ்கின்றான். இறையணர்வின் நிறையுருவாய், மறையுரையின் நெறிவுநவான, இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், தங்களுக்கு இறைவனிட்ட இலக்கை இனிதே வென்று, அவர்களின் திருநாமத்துக்கேற்ப, என்றும், எல்லாராலும் புகழப்படுபவராகவே திகழ்கிறார்கள்.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

பகுதி IV

இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் அருளிய அமுதவாக்குகளில் (ஹதீஸ்) ஒரு நூறு.

இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் அடிப்படை மூலமாக அமைந்திருப்பது எல்லாம்வல்ல அல்லாஹ், இறுதி இறை தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு வஹியாக அருளிய இறுதி இறைவேதமான திருக்குர்ஆனும், இறுதி இறை தூதரவர்கள் அருளிய விளக்கவுரைகளடங்கிய ஹதீஸும் ஆகும். திருக்குர்ஆன் வாக்கியங்களைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள, அவற்றை ஹதீஸின் வெளிச்சத்தில் படிக்கவேண்டிய தவசியமாகும். பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின், ஹதீஸ் பத்துறைகளையும் உள்ளடக்கிய வியாபகமான, பல்லாயிரக்கணக்கான விளக்கங்களைத் தரும், மணிமொழி எனாகும். அவற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருநூறு அமுதவாக்குகளை மாத்திரம் இந்நூல்காம் பகுதி அடக்கியுள்ளது.

01. "இஸ்லாம், (என்னும் கட்டடம்) ஐந்து தூண்களில் நிறுவப்பட்டுள்ளது: அவை (1) அல்லாஹ்வையன்றி,

வணக்கத்துக்குரிய வேறு இறைவனில்லை, முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் திருத்தாதரும், மெய்யடியாருமாவார்கள், என்று சித்த சுத்தியுடன் நம்பிக்கைகொண்டு உறுதிக்கொள்தல், (2) தொழுகையை நியமமாக நிறைவேற்றல்; (3) ஸக்காத் என்னும் ஏழை வரியை இறுத்தல்; (4) ரமழான் மாதம் முற்றும் நோன்பு நோற்றல்; (5) ஹஜ்ஜு (வாஜிபானவர்கள்), அதை நிறைவேற்றல்..''

02. "செயல்கள் ஒவ்வொன்றும், அதனைத் தூண்டும் நியயத்தை (நோக்கத்தை)க் கொண்டே கணிக்கப்படும்''.
03. "தன்னை அறிந்தவன், தன் இறைவனை அறிந்தவனாவான்''.
04. "நிட்சயமாக, அல்லாஹ், உங்களுடைய செல்வங்களையும், வெளித் தோற்றங்களையும் நோக்குவதில்லை; அவன், உங்களின் உள்ளத்தையும், செயல்களையுமே, கண்காணிக்கிறான்''.
05. "ஒரு அடியானின் உள்ளம் சீர்படும்வரை ஈமான் சீர்படாது; அவனின் நாவு சீர்படும்வரை உள்ளம் சீர்படாது; ஒரு விசுவாசியானவனின் நாவை விட்டும், அவனின் அண்டை அயலார்கள் அச்சம் தீர்ந்தவர்களாயில்லாத பட்சத்தில், அவன் சுவர்க்கம்புகமாட்டான்''.
06. "ஒரு அடியான் தன் சகோதரன் ஒருவனுக்கு உதவி செய்துகொண்டிருக்கும் காலமெல்லாம், அல்லாஹ், அவ்வடியானுக்கு உதவியை அருளிக்கொண்டிருப்பான்''.
07. "ஒரு விசுவாசியானவன் கோழையாகவிருக்கலாம்; உலோபியாகவுமிருக்கலாம்; ஆனால், பொய்யனாகயிருக்கக்கூடாது''.

08. “கற்றாழை (சேர்ந்தால்) தேனைப் பழுதான தாக்கிவிடுவதுபோல, கோபம், ஈமானைப் பழுதாக்கிவிடும்”.
09. “நிதானம், அல்லாஹ்விடமிருந்து பெறப்படுவது; கோபம், ஷைத்தானிடமிருந்து வருவதாகும்”.
10. “கல்வியைத் தேடிப்பெறுதல், ஒவ்வொரு முஸ்லிம் ஆண், பெண்மீதும் கடமையாகும்”.
11. “கல்வியைத் தேடி வீட்டைவிட்டுப் பிரயாணஞ் செய்வோன், இறைவழியிலேயேயிருக்கிறான்”.
12. “கல்வியைக் கற்பவனாயிரு; அல்லது கல்வியைக் கற்பிப்பவனாயிரு; அல்லது அவர்களுக்கு உதவுகின்றவனாயிரு; வேறு நான்காவதாகயிருந்து விடாதே”.
13. “உலகின் அந்நந்திற்குச் சென்றாயினும் அறிவு - ஞானத்தைத் தேடிப் பெறுக”.
14. “கல்வியைத் தேடிப் பெறுக; அது சரியானதைப் பிழையானதிலிருந்து பிரித்தறிவித்துதவும்; சுவர்க் கத்துக்குரிய வழியைத் தெளிவாக்கிக் காட்டும். கல்வி, தனிமையில் துணைவனாகவும், வறுமையில் அதைச் சகிக்கக்கூடிய சக்தியாகவும், நண்பர்க்கிடையில் நல்லாபரணமாகவும், பகைவர்க்கெதிரான கேடயமாகவும் திகழும்”.
15. “கற்றோருக்கு நன்மை புரிபவர்களுக்கு, அல்லாஹ், ஆஹிறாவில் நன்மைபுரிவான்; கற்றோரைக் கணம் பண்ணுவோர், என்னைக் கணம்பண்ணியவராவர்”.
16. “கல்விக்கு ஆபத்து மறதியாகும்; கல்வியறிவைக் கொண்டு தகுதியற்றவர்களிடம் உரையாடுவது, கல்வியை இழிவுபடுத்துவதாகும்”.

17. “‘ஜிஹாத்’ போரில் ஷஹீதான ஒரு முஸ்லிம் வீரனிலிருந்து கொட்டும் புனித இரத்தத்தை விட, ஒரு முஸ்லிம் நல்லறிஞனின் பேனாவிலிருந்து ற்றும் மை, அதிக புனிதம்வாய்ந்தது”.
18. “‘தீமைகளில் மிகக் கொடியது, சுற்றறிந்த அறிஞர்களால் விழையும் தீமைகளாகும்; அதேபோல், நன்மைகளில் அதிமேலானவை, அறிஞர்களின் ஆக்கத்தால் ஏற்படும் நன்மைகளே”.
19. “‘சுற்றறிந்துணர்ந்தவனாக, உன்மையான பயபக்தியுடன் ஒருமணினேரம் அல்லாஹ்வை வணங்குதல், அறிவற்றவனாக வருடம் முழுக்க வணங்குவதை விட மேலானது”.
20. “‘உன்பொருட்டு, ஒரு மனிதனை, அல்லாஹ் நல்வழிப்படுத்துதல், இந்த உலகத்தையும், அதிலுள்ள வற்றையும் விட, உனக்கு நன்று”.
21. “‘நல்லொழுக்கத்தை விடச் சிறந்த எந்த நன் கொடையையும், ஒரு தகப்பன் தன் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்க இயலாது”.
22. “‘விசுவாசிகளில் மிகச் சிறந்தவர்கள், நற்குணம் உடையவர்களே; உங்களின் பெண்களுக்கும், நற்குணமுள்ளவர்களே, கணவர்களாவதற்குச் சிறந்தவர்களாகும்”.
23. “‘மக்களுக்கு எப்போதும் நன்மைகளைப் புரிந்து வாழ்பவர்கள் தான், உங்களில் அதிசிறந்தவர்கள்”.
24. “‘சிறியவர்களுக்கு இரங்காதவர்களும், பெரியவர்களை மதித்து, மரியாதையாகப் பேணாதவர்களும், நம்மைச் சேர்ந்தவர்களல்ல”.

25. "பொறாமைப்படாதீர்கள், பகைமை கொள்ளாதீர்கள், ஒட்டுக்கேட்காதீர்கள், உளவு பாராதீர்கள், 'நானே மேலென்று' அகங்காரம் கொள்ளாதீர்கள், தொழிற்போட்டி போடாதீர்கள், அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்களே; சகோதரர்களாகிவிடுங்கள்".
26. "‘அமானித்’த்தைப் பேணாதவர்களுக்கு, ‘ஈமான்’ இல்லை; அளித்த வாக்கை நிறைவேற்றாதவர்களுக்கு, மார்க்கம் இல்லை".
27. "‘பக்கத்திலுள்ள தன் அயல்வீட்டார் பசித்திருக்க, விலாப்புடைக்கத் தின்பவன், உண்மை விசுவாசியல்லன்".
28. "‘உறவினரைப் பேணி நடப்பதென்பது, பதிலுக்குப்பதிலாக நடந்துகொள்வதல்ல; தன் உறவினர்கள் தன்னைப் பேணி நடக்காதபோதிலும், தான் பேணிநடப்பதே உறவினரைப் பேணி நடப்பதாகும்".
29. "‘ஒரு ‘முனாபிக்கீனி’ன் அடையாளங்கள் மூன்று: பேசினால் பொய் பேசுவான்; வாக்களித்தால் மாறு செய்வான்; நம்பினால் மோசஞ்செய்வான்; அவன் தொழுதாலும், நோன்பு நோற்றாலும், தான் ஒரு முஸ்லிம் என்று அறைந்து பேசினாலும் சரியே".
30. "‘அகத்தையும், புறத்தையும் ‘இஹ்ஸான்’ மூலம் அழகுபடுத்திக்கொள்ளுங்கள்; ‘இஹ்ஸான்’ என்பது, ‘அல்லாஹ் என்களை எந்நேரமும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறான்’ என்னும் உணர்வோடு வாழ்வதாகும்".
31. "‘உள்ளத்தில், சொல்லில், செயலில் கள்ளத்தனமில்லாது உண்மையுடன் இருப்பவரே, உங்களில் உத்தமராகும்".

32. “தொழுகை சன்மார்க்கத்தின் தூணாகும்; எவர் தொழுகையைச் சரிவர நிறைவேற்றுகிறாரோ, அவர், சன்மார்க்கம் என்னும் கட்டடத்தை நிலை நிறுத்தியவராவார்; தொழுகையை நிறைவேற்றாதார் சன்மார்க்கக் கட்டடத்தை இடித்தவராவார்”.
33. “தொழுகையை நிறைவேற்றாதிருப்பதற்கு இஸ்லாத்தில் இடமில்லை; தொழுகை நிறைவேற்றாதிருப்பவரிடம் இஸ்லாம் இல்லை; தொழுகையானது, ஒரு உடம்பின் தலையைப்போன்று, இஸ்லாத்தில் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றது”.
34. “அல்லாஹ்வின் சந்நிதானத்தில், அவன் பார்வையில், நீர் நிற்கின்றீர் என்னும் நினைவோடு அடங்கியொடுங்கி, ‘தக்வா’வோடு தொழுவதுதான் மெய் வணக்கமாகும்”.
35. “சுவனத்தின் திறவுகோல், தொழுகையாகும்; தொழுகையின் திறவுகோல், பரிசுத்தமாகும்”.
36. “அல்லாஹ்விடம் அச்சங்கொண்ட முனிதனை இவ்வலகின் சிருஷ்டிப் பிராணிகள் யாவும் அஞ்சும்; இறையச்சமற்ற மனிதன், மற்றெல்வாய் பிராணிகளிடமும் அச்சம்கொள்வான்”.
37. “இபாதத்தின் சாரமே ‘துஆ’ தான்; தன்னிடம் இறைஞ்சிக் கேட்கப்படும் துஆவை, அல்லாஹ் மிகவும் விரும்புகின்றான்”.
38. “அல்லாஹ்விடம், சித்த சுத்தியுடன் இறைஞ்சிக் கேட்கப்படும் அடியானின் ‘துஆ’வுக்குப் பயனில்லாது போவதில்லை”.

39. "இறையச்சத்தால் ஒருவனுடைய உடம்பு சிலிர்த்து விடுமானால், பட்டுப்போன மரத்திலிருந்து இலைகள் உதிர்வதுபோன்று, அவனின் பாபங்கள் அவனை விட்டகன்றுவிடும்".
40. " 'முஃமீனின்' நெஞ்சகத்திலிருந்து நெக்குருகி மன்றாட்டத்தோடு வெளியாகும், 'துஆ', 'தக்தீர'யே மாற்றவல்லது'.
41. "தர்மத்தில் ஐந்து அம்சங்கள் பொதிந்துள்ளன: (1) பொருள் அபிவிருத்தி, (2) நோய்களுக்கு அருமருந்து, (3) பீடைகள் நீங்குதல், (4) 'சிறாத தல் முஸ்தகீம்' பாலத்தை மிஷனொளிபோல் கட்ட தல், (5) கேள்வி கணக்கின்றி சுவர்க்கம் புகுதல், ஆகும்".
42. "நீர் உமது சகோதரனுடைய முகத்தில் புன்னகை புரிதல், தர்மமரகும்; நன்மையை ஏவுதல் தர்மமரகும்; வழிப்பாதையிலுள்ள முட்கள், போத்தல் ஓடுகள் போன்றவற்றை அகற்றுதல் தர்மமரகும்; உமது பாத்திரத்தால் நீரை அள்ளி, ஏனையோர் பாத்திரத்தில் ஊற்றிக் கொடுத்து தவுவதும், தர்மமே".
43. "இரு வகையினரைத் தவிர, மற்றவர்கள்மீது பொறாமை கொள்ளக்கூடாது; முதலாம் வகையினர், இறைவனால் தமக்கருளப்பட்ட செல்வத்தை இறைவழியில் செலவழிப்பவர்கள்; இரண்டாம் வகையினர், இறைவனால் தமக்கருளப்பட்ட கல்வி யறிவுக்குத்தக வாழ்ந்து, ஏனையோரையும் அவ்வாறு வாழ வழிகாட்டுபவர்கள்".

44. "அல்லாஹ் மூன்று சப்தங்களை மிகவும் விரும்பி ஏற்றுகிறான்; (1) நடுச்சாம இரவிலிருந்து ஒலிக்கும் சேவலின் கூவல், (2) நள்ளிரவில் பாபமன்னிப்புக் கோரும் தன் மெய்யடியார்கள் புவம்பல், (3) திருக்குர்ஆன் ஓதப்படும் இனிய ஒலி".
45. "எனது உயிர் யார் பொறுப்பிலிருக்கிறதோ, அவன்மீது ஆணையாக, 'தான் விரும்புவதை தன் சகோதரனுக்கும் விரும்பும்வரை' எவனும் உண்மை விசுவாசியாகமாட்டான்".
46. "தன் 'நப்ஸை'ப் பணியவைத்து, மறுமையின் நற்பேற்றுக்காக வணக்கம் புரிபவனே மகா புத்தி சாலி; தனது 'நப்ஸின்' இச்சைக்குப் பணிந்து, வீணே காலங்கழித்துவிட்டு, கருணையை எதிர்பார்ப்பவன் பெரும் மூடன்".
47. "நீங்கள் இரவில் அதிகமாகத் தூங்காதீர்கள்; அதிகமான தூக்கத்தில் காலத்தைக் கழித்தால், கியாமத்தில், வணக்கம் தரும் செல்வம் இல்லாத, ஏழையாக எழுப்பப்படுவீர்கள்".
48. "கையேந்தி இரந்து வாழ்வதைவிட, காட்டுக்குச் சென்று விறகுவெட்டி விறறாயினும், உழைத்து வாழ்வது மேல்".
49. "வேலையாளுக்கூரிய கூலியை, அவர்களின் வியர்வை உலர்வதற்கு முன்பே கொடுத்துவிடுக".
50. "உங்களில் அதிசிறந்தவர், திருக்குர்ஆனைக் கற்று, அதை மற்றையோருக்குக் கற்பிப்பவராகும்".
51. "ஸக்காத் இஸ்லாமிய வாழ்க்கை நெறிகளின் பாலமாக அமைந்துள்ளது".

52. "தனமும் தானியமும் குவிந்துவிடுவதால் ஏற்படுவதல்ல செல்வம்; போதும் என்ற மனத்திருப்பியும், மனநிறைவும் தான், உண்மையான செல்வம்".
53. "'தர்மவழிநின்று பொருள் தேடல்' என்பத, என்றும் கடைக்கிடிக்கப்பட வேண்டிய இஸ்லாமிய விதியாகும்".
54. "'துயருறும் மக்கள்மீது இரக்கமுற்று உதவி புரியாதவர்பால், அல்லாஹ்வும் கிருபை கொள்வதில்லை"
55. பிறருக்குக் கொடுத்துதவுவதிலிருந்து தடுத்துவைக்கப்பட முடியாத பொருட்கள்: நீர், நெருப்பு, உப்பு ஆகியவையாகும்".
56. "'மற்றவர்கள் உம்மை எவ்வாறு நடாத்த வேண்டுமென்று விரும்புவீரோ, அவ்வாறே நீரும் மற்றவர்களை நடாத்திக்கொள்க".
57. "'இருக்கும் குறைகளை எடுத்துக்கூறுவதுதான், புறங்கூறலாகும்; இல்லாதவற்றை இட்டுக் கட்டிக்கூறுதல், அதைவிட அதர்மமான அவதூறு கூறுவதாகும்".
58. "'செலவீனத்தில் சிக்கனம், சம்பாத்தியத்தில் பேர்பாதிதாகும்; மக்களுடன் அளவளாவி வாழ்தல், மதிப்புத்தில் பேர்பாதிதாகும்; அழகுறு முறையில் ஆராய்ந்தறிதல், நல்லறிவியலின் தனிப் பேர்பாதிதாகும்".
59. "'உன்னால் அநீதங்களுக்காளாக்கப்பட்டவர்களின் மனக்குமுறல்களால் எழும் சாபத்தை அஞ்சிக் கொள்க; ஏனெனில், அவர்களின் முறையீடுகளுக்கும் அல்லாஹ்வுக்குமிடையில், எந்தத்திரையும் கிடையாது".

60. "எனக்கும் எனது சமூகத்திலுள்ள பயபக்தியும் யோருக்கும், வீண் ஆடம்பரங்கள் பிடிப்பதில்லை".
61. "எவருடைய உள்ளத்தில் ஆர்ப்பளவேனும் பெருமை இருக்கிறதோ, அவர் சுவர்க்கம் புகமாட்டார்; எவருள்ளத்தில் கொஞ்சமேனும் சுமான் இருக்கிறதோ, அவர் நகரம் புகமாட்டார்".
62. "நெருப்பு விறகைத் தின்பதுபோன்று, பொறாமையானது அப்பொறாமையுடையோனின் சுமானைத் தின்றுவிடும்".
63. "அதி உத்தமமான 'ஜிஹாத்' தனது காம இச்சைகளோடு போராடி வெற்றிபெறுவதாகும்".
64. "இரகசியத்திலும், பரகசியத்திலும், எந்த நிலையிலும், அல்லாஹ்வை அஞ்சி நடந்து கொள்க; அவ்வாறுதான் 'தக்வா'வுடையவராகலாம்".
65. "பொய்யாகிறது தலையாய பாபமாகும்; அது நரகிற்கு வழிகாட்டக்கூடியதாகும்".
66. "இந்த நிரந்தரமற்ற உலகில், மனிதன், ஒரு பிரயாணியைப்போன்று வாழ்ந்தலே அறிவுடமையாகும்".
67. "எதிரியைக் குப்புற வீழ்த்துவதால் ஒருவர் பலவான் ஆகிவிடுவதில்லை; கோபம் ஏற்படும்போது, தன்னை அடக்கியாமும் திறன் உடையோன்தான் உண்மையான பலவான்".
68. "நோன்பு நோற்றும், திருக்குர்ஆனை ஒழுங்காக ஓதியும் வந்தவர்களுக்கு அவை இரண்டும், ஆஹி ராவில் அல்லாஹ்விடம் 'ஷபாஅத்' செய்யும்".

69. "சூரா-அல்-இக்லாஸ், சூரா-அல்-பலக், சூரா-அன்-
 னாஸ் ஆகிய சூராக்களை, தினசரி காலை, மாலை,
 மும்மூன்று தடவைகள் ஓதிவருவீர்களாக: அல்லாஹ்
 அவற்றின்பொருட்டு, உங்களுக்குச் சகல கெடுதி
 களிலுமிருந்து பாதுகாப்பளிப்பான்".
70. "எவர் ஒரு ஹஜ் செய்கிறாரோ, அவர் தனது
 கடமையை நிறைவேற்றியவராகின்றார்; இரண்டு
 ஹஜ் செய்தவர், தன் இறைவனுக்குக் கடன் வழங்
 கியவராகின்றார்; மூன்று ஹஜ் செய்தவரின் உடலை,
 அல்லாஹ், நரக நெருப்பு தீண்டாததாக்கிவிடு
 வார்".
71. "என் உயிர் யார் வசத்திலுள்ளதோ, அவன்மீது
 ஆணையிட்டுக் கூறுகின்றேன்; நற்பண்புள்ளவர்
 களைத் தவிர, மற்றவர்களால் சுவர்க்கத்தில் பிர
 வேசிக்க முடியாது".
72. "ஹறாமான தேட்டங்களிலிருந்து உருவான எந்த
 மாமிசப்பிண்டமும், சுவனம் பிரவேசியாது; அதற்கு
 நரகமே தகுதியுடையது".
73. "ஒரு சமூகத்தினர் தங்களின் நிலைமை சீராக்கிக்
 கொள்வதற்கு, தாங்களாக, முயற்சிகளை மேற்
 கொள்ளாதவரை, அல்லாஹ், அவர்களின் நிலை
 மையில் அபிவிருத்தியளிப்பதில்லை".
74. "சிருஷ்டிகள், இறைவனின் குடும்பம்; அல்லாஹ்
 வின் குடும்பத்துக்கு இதஞ் செய்பவர்களே, சிருஷ்டி
 களில் உசப்புக்குரிமையுடையவர்களாகும்".
75. "தன் பெற்றோர் இருவரையுமோ, அல்லது ஒரு
 வரையோ, முதிர்ந்த வயதுடையவராக வாழ்ந்து
 கொண்டிருக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிருந்தும்,
 சுவர்க்கத்துக்கு அருகதையுடையவனாகக்கொள்
 னாதவன், பெரும் நஷ்டவாளியே".

76. "நல்லறிவான சொல், விவேகியின் கைதவறிப் போன பொருள்; அதைக்கண்ட இடத்திற்கைப் பற்ற, அவனே மிக அருகதையுடையவன்".
77. "உடலில் ஒரு மாமிசப்பிண்டம் உண்டு; அது சீராக யிருந்தால், உடல் முழுவதும் சீராகிவிடுகிறது; அது கெட்டுவிட்டால் உடல் முழுவதும் கெட்டுவிடுகிறது; அதுவே இருதயம்".
78. "ஆரோக்கியமும், ஓய்வுநேரமும், அல்லாஹ்வின் பெரும் அருட்கொடைகளாகும்; அவ்விருபேற்றையும பயன்படுத்துவதில், பெரும்பான்மையோர் நஷ்டவாளிகளாகிக் கொண்டிருக்கின்றனர்".
79. "ஒருவர், தனது மனத்தில், எப்போதும், நல் லெண்ணங்கள் நிலவச்செய்வதும் ஒரு சிறந்த வணக்கமாகும்".
80. "ஒருவர் இவ்வுலகில் அடையக்கூடிய அதி உன்னத சாதனை, தன் 'நபிஷத்' தனக்கு அடிமையாக வென்றெடுப்பதாகும்".
81. எவருக்கு எதிராயிருப்பினும், சம்பந்தப்பட்ட மக்க ளுக்குக் கசப்பாகயிருப்பினும், உண்மையையே பேசுக".
82. "திட்டமாக, உண்மை, நன்மைக்கு வழிகாட்டும்; நன்மை சுவர்க்கத்திற்கு இட்டுச்செல்லும்".
83. "வஞ்சனைமயமாகிய இவ்வுலகப் பற்றுக்களிலிருந்து நீங்கி, நிரந்தர உலகின் பக்கம் திருப்பி, மரணம் வரமுன்பு, அதற்கு விரைந்து தயாராகுதல், அல் லாஹ், ஒருவனுக்கு நல்வழிகாட்டுவதின் - அறிகுறியாகும்".

84. “பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், தோழர் வாபிஸா (றஸி) அவர்களை விழித்து இவ்வாறு கூறினார்கள்; “பாபம், புண்ணியம்பற்றி அறியவந்துள்ளீர்: ஒவ்வொரு கருமத்தைப்பற்றி உமது உள்ளத்திடம் - அந்தரங்க ஆத்மாவிடம் நீரே விசாரி; உமது அகமானது எதில் அமைதி காண்கின்றதோ, நிம்மதியடைகின்றதோ, அதுவே புண்ணியம்; அகத்தில் எது தைக்கின்றதோ - சுழல்கிறதோ, அதுவே பாபம்; ஜனங்களின் தீர்ப்பு எதுவாயினும் சரி” என்றார்கள்”.
85. “மக்கள், அல்லாஹ்வின் புறக்கணிப்புக்கிலக்காகிய யிருப்பதற்குரிய அடையாளங்கள் வருமாறு: (1) அம்மக்கள், மறுமைப்பயனளிக்காத கருமங்களிலேயே, இவ்வுலகில், எப்போதும் ஈடுபட்டிருப்பர்; (2) தாங்கள் சிறுஷ்டிக்கப்பட்ட இலட்சியத்தைப் புறக்கணித்து, வீணேதம் மூச்சையும், முயற்சியையும் செலவிடுவர்; (3) அவர்கள் நாற்பதாம் வயதையெய்தியபின்பும், நன்மையான கருமங்களை மேலதிகமாய்ச்செய்து தங்களைக் காத்துக்கொள்ளாதிருப்பர்”.
86. “முஸ்லிமாகிய தன் சகோதரனை அவமதிப்பதொன்றே, ஒருவனது கேட்டுக்குப் போதுமானதாகும்; ஒரு முஸ்லியின் இரத்தம், சொத்துக்கள், தன்மானம், முதலானவை, மற்றொரு முஸ்லிமால் தீண்டப்படக்கூடாதவைகளாகும்”.
87. “துன்யாவோடு கொண்டுள்ள பாசமும் பற்றுக்களமே, எல்லாத்தீங்குகளுக்கும், பாபங்களுக்கும், பிரதான காரணம்”.
88. “உன் தாயின் பாதத்தின்கீழ் உள்ளது நீர் பெறக்கூடிய சுவனம்”.

89. "எவர், அல்லாஹ்வின் நாமம் பிரஸ்தாபிக்கப்படுவதற்காக, ஒரு "மஸ்ஜித்" ஐ ஸ்தாபிக்க உதவுகிறாரோ, அவருக்கு சுவர்க்கத்தில் ஒரு வீடு கட்டப்படுகின்றது".
90. "அல்லாஹ்வின் மஸ்ஜிதுக்கு ஊழியஞ் செய்வது கொண்டும், அதனைப் பரிபாலனம் செய்வது கொண்டும் சேவை புரிகின்றவர்களை, நீங்கள் காண்பீர்களாகில், அவர்களுக்கு ஈமானைக்கொண்டு சாட்சிபகருங்கள்".
91. "சுவர்க்கம், நான்குவகை நபர்களை, வரவேற்க, ஆசையோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது; முதலாவது, திருக்குர்ஆனை ஒழுங்காக ஒதிவந்தவர்கள்; இரண்டாவது, தேவையற்ற வீண்பேச்சுக்களைப் பேசாது, நாவைப்பேணி வாழ்ந்துவந்தவர்கள்; மூன்றாவது, பசியுடையோருக்கு உணவளித்துவந்தவர்கள்; நான்காவது, மமழான் மாதங்களில் நோன்பு நோற்றுவந்தவர்கள்".
92. "இயாமநாளில், மூன்றுவகை நபர்கள், அதன் அமளிகளிலிருந்தும், விசாரணையிலிருந்தும் விலக்களிக்கப்பட்டவர்களாக, கஸ்தூரி மலைகளில் உலாவித்திரிவார்கள்; அவர்களில் முதலாவது, அல்லாஹ்வின் நல்லருளைப் பெறும் 'நிய்யத்'தோடு, அல்லாஹ்வின் மஸ்ஜிதில் இமாமாக நின்று, திருக்குர்ஆன் ஆயத்துக்களை முறையாக ஒதி, தொழுகையை நடாத்திவந்தவர்கள்; இரண்டாவது, அதே நிய்யத்தோடு தொழுகை அழைப்பான "அதானை" முறையாக ஒலிப்பவராக வாழ்ந்துவந்தவர்கள்; மூன்றாவது, தன் எஜமானர், அல்லது மேலதிகாரிகளுடனும், தன்கீழ் பணிபுரிபவர்களுடனும், நீதியான, தொடர்புகளை, நேர்மையாகப் பேணி வாழ்ந்துவந்தவர்களாகும்".

93. "ஒரு மனிதன் தான் இறந்த பின்பும், தனக்குப் புண்ணியம் தரக்கூடிய மூன்று கருமங்களை விட்டுச் செல்லக்கூடியவனாயுள்ளான்; ஒன்று, நிலையான பயன்தரும் தர்மஸ்தாபனம்; இரண்டு, நிலையான பயன்தரும் கல்விஸ்தாபனம்; மூன்று, தனக்காக, அல்லாஹ்விடம் 'துஆ'ச் செய்துவரக்கூடிய நற்குணமுள்ள சந்தானம்".
94. "நரகம், இச்சைகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறது; சுவர்க்கம், அநிஷ்டைகளால் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது".
95. "புறங்கூறி, விணாக உனக்குத் துன்பத்தைத் தேடிக்கொள்ளாதே; குறிப்பாக, இறந்தோரைப் பற்றி இழிவாகப் பேசாதே".
96. "முஸ்லிம் மக்கள் யாவரும், ஒரு சீப்பின் பற்கள் போன்று ஒருவருக்கொருவர் எந்த ஏற்றமோ, இறக்கமோயில்லாத, ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த சகோதரர்கள்".
97. "உணவை, அளவுக்குமிகுதமாக உண்டும், பருகியும், உங்களின் இருதயங்களைக் கெடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள்".
98. "வாழ்வின் சகல நிலைகளிலும் சுத்தத்தைப் பேணுதல், ஈமானின் சரிபாதியாகும்".
99. "அல்லாஹ்விடம், தனது பாபங்களைக் குறித்து மனம்வருந்தி, அழுவு புலம்பி, தெளபாச்செய்து நல்லடியார்களாக மீள்கின்றோரை நரக நெருப்பு தீண்டாது".

100. "நீங்கள் இந்த உலகில எவ்வளவு காலத்துக்குத் தங்கி வாழக்கூடியவர்களாயிருக்கிறீர்களோ அந்த அளவு அதற்காகவும், மறு உலகில் நீங்கள் எவ்வளவு காலத்துக்கு வாழவேண்டியுள்ளதோ, அந்த அளவு அவ்வாழ்வுக்காகவும், அமல்புரியுங்கள்; நீங்கள், எந்த அளவுக்கு அல்லாஹ்வின் அருளும் அனுக்கிரகமும் தேவையுள்ளவர்களாயிருக்கிறீர்களோ, அந்த அளவு இபாதத்திலீடுபடுங்கள்; நரகத்தின் 'அதாபை' உங்களால் எந்த அளவு சகித்துக்கொள்ள முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு நரகத்துக்கனுப்பும் தீய செயல்களில் ஈடுபடுங்கள்".

அல்ஹாஜ் எம். ஐ. மீரா லெவ்வை அவர்களின் இரண்டாவது குழந்தை இது. முதலாவது சிருஷ்டியாக "அறிவும் உணர்வும்" பிறந்தது. அந்நூல் அறிஞர்களின் ஏகோபித்த பாராட்டைப் பெற்றதோடு இவரது தெளிந்த சிந்தனைக்கு ஒருபதச் சோறாகவும் இருந்தது.

இறுதித் தூதர்பற்றிப் பலர் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்றாலும் ஐனாப். மீராலெவ்வை அவர்கள் 'இறுதி இறை தூதரை' ஒரு புதிய கோணத்தில் தரிசித்திருக்கிறார். இது அவரின் பரந்த வாசிப்பறிவையும், ஆழ்ந்த ஞானத்தையும் பளிச்செனக் காட்டுகிறது.

பல ஆண்டுகள் கல்விய் பணியில் ஈடுபட்டு அழியாச் சுவடுகள் பதித்தவர். இன்று அப்பணியில் இருந்து ஒய்வெடுத்தாலும், பஞ்சணையைத் தஞ்சமேனக் கருதாது முழுநேரமும் சமயப்பணியில் ஈடுபடுகிறார். தனது சிந்தனைகளை முத்துக்களாகக் கோர்த்துச் சமுதாயத்துக்கு வழங்க முன்வந்திருப்பதையும் பாராட்டவேண்டும்.

இவரது ஆங்கிலப் புலமையை அறிந்த அரசாங்கம் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் மொழியறிவை மேன்மை புறச்செய்ய இவரை ஒரு வழிகாட்டியாக நியமித்துக் கௌரவித்திருக்கிறது.

அல்ஹாஜ் மீராலெவ்வை அவர்கள் எமக்குக் கிடைத்த ஒரு சொத்து. இவரது சிந்தனைகளையும், வாழ்வையும் இளைய தலைமுறையினருக்கு ஒரு பாடநூலாக எழுதிக்கொடுக்கலாம்.

எமக்குள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் 'கலாமதி' இன்னும் பல்லாண்டு பிரகாசிக்கப் பிரார்த்திப்போம்.

— கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீன்.